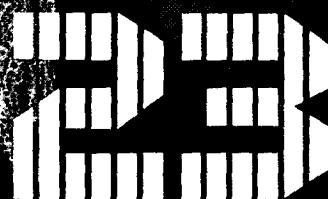

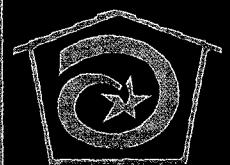
① סריג: דרגה 8
גלאסן אולראט 1985
ו.א. 20111 # 23

② מחרוז סריג מס' 2
ו.א. 20111 1985

יולי - אוגוסט 85

כתב עת לטני הוציא לאור בהזאות גטטק תל אביב

המִכְנָה הוֹקֵם בְּסִיעֻן מִפְעָל הַפִּיס

לא רק אתה "צורך פיס בחיים". כמוך זוקקים לפיס מוסדות החינוך והבריאות הממלכתיים, הרשותות המקומיות, וכל אוטם גופים ומוסדות בישראל שבספי מפעל הפיס הם חלק בלתי נפרד ותנאי לקיומם. ההתקפות המוצאתת של מפעל הפיס בשנים האחרונות, מוצאה את ביטוייה בהגדמת מיליארדי שקלים מדי שנה בשנה לביתית מאות פרויקטים בתחוםים רבים ומגוונים.

בשנים 1983-1984 נבנו ושוקמו בסכמי המפעלים 1285 בתיות וחדרי לימוד. הוקמו וושופצו למעלה מ-2500 מוסדות. נבנו 103 מבני בריאות, מוסדות ומועדונים לקשיים; נרכשו והותקנו מחשבים ב-169 רשותות מקומיות וב-395 בתים ספר. ותוניהם אלה ורבים אחרים, הפכו את מפעל הפיס למונוף רב עצמה בתחום הבניין וביצירות התשתיות, בקידום החינוך, התרבות והחברה בישראל.

גם המדינה "צורך פיס בחיים".

730.00₪

כתב עת לענייני קולנוע בהזאת סינמטק תל אביב

קורא יקר,
סינמטק יצא לאור. בפעם
הראשונה, לפני המונח שלוש וחצי שנים;
באותו הזמן האמן שיש בישראלי
מקום לכתבה לעובני שיקולנו
שיופיע לחוג חביב כל האפשר שבעל
חוובני קולנוע, וכך הוא כוון
מלכתחילה למינויו סינמטק.

אבל עם כל הכאב לא מונה
אי אפשר בלי ממשאים... כל עוד היי
אליה קיימים התקיימנו גם אנו.
כשהצטמכו, החטמו גם הגלוין,
מתוך תקוותה שזו התכווצת מנניה
בלבד. כשהישבו מוקומותיהם
בכל אחריו 22 גלינות, (שהוא שייא
פנוי עצמו בשמודר בקולנוען
בישראל), נותרנו עם האמונה
 בלבד.

מאז אוקטובר 1983 (ואם
nidmaה מישחו שהו שוחר משבב
מניות הבנקים, הצדק אותו, אכן, זה
קשה), שעצם הווים ירוחם,
חיפשנו אפשרות לחזור להרים.
בסופו של דבר, מצאנו.vr כר אנו.
מקומינו.

וכן לעכשיו, נקבע פעמיים
בחודשים, בأمانה, כן, שבו
אמונה - שנעבור לחיות יರוחם.
בקרוב. לפניכם סינמטק לבושים חדש-
ישן. אותן המטרות, אותן הכוונות
ואת מה שפזרה, פחרות או יותר
שנירמה לעובדה גם בגיגו
הקדם.

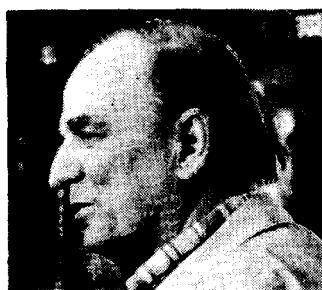
אין בפינו הצהרות חגיגיות
וגם לא הבהיר מפליגות. אלה
יצטרכו להתגשם הלכה למעשה נייני
דפים אלה. נברר על כל עוזרה, עזה
או רעיון שירשת את המטרה,
שהיתה בערב ותהיה בעתיד
להרהור את האפקטים של אהבה
הרטיטים ולתרום משחו לתרבות
הקולנוע בישראל.

המערכת

תמונת השער:
יזהר אשדורות, סי היומו,
מאיר סוריסה - שוביים,
סרטו של אבי נשר

aignemer برוגמן עמ' 4

העומד במרכזה תוכנית הסינמטק
תק לחודשי הקיץ, וככה בטרי
פול ריביירוני. מאיר שניצר
מסכם את סיוטו הדתיים.
שאל שירין מתהקר את פני
האמן שלו, ברוגמן בעצמו נזכר
מאחוריו הקלעים בסרטו החדש
"אחרי החזרה" ומבטא את
יחסו להשיפת האמן בפני
התקרחות.

aignemer برוגמן

הקשר שלנו עמ' 18

מאיר שניצר מנסה לשבור עם
אבי נשר את הקולנוע בכל
הקולנוע הישראלי בפרט ואת
הקולנוע האישי שלו בעיקר.

יוטר מביקורת עמ' 25

יבין הירש מתמוגג מ"קאורוס"
ושאל שירין עורג ל"קלאל"
בSIGNON ישראלי.

היה כאן עמ' 32

ויטוריו טאוואני ודיבר בארי
בought עם דן פינרו על "קאורוס"
שלו ושל אחיו ועל ה"כארוס"
השורר היום בקולנוע האיטלקי.

תשkip ביקורת עמ' 38

טבלת הכוכבים של מבקרי
הקולנוע בישראל מצירפת
תמונה מצלב של הרטיטים
שהוקנו בחודש השופט עד
הסינמטק ירד לדפס.

תוכננה עמ' 39

כל סרטי הסינמטק בחודשים
יולי-אוגוסט; 85; שמות, מועד
העצות, פרטיהם, עמ' .....

מפיק: אלון גרבו (מנהל סינמטק
תל אביב). כתוב עת לעובני קולנוע.
בhzאת סינמטק תל אביב.

גלרון מס. 23. יולי-אוגוסט 1985

תוכננה: בורית צרפת
בתוכנת המערצת: סינמטק תל אביב
עירית ת"א (03) 438131
טלפון: כחובת הסינמטק: בית מפעלי הפיס,
רח' הפטמן 3, ת"א
כל הזכויות שמורות למו"ל

לעג'ן

איינגרם ברגמן עם שחנבי "פאני ואלכסנדרו"

בצלות השתקה

אין גמר ברגמן

טכسط זה חולק לעיתונאים בפסטיבל הסרטים בונציה 1964, כדי להסביר את היעדרו של ברגמן מן הארווע, למרות שטרטו ועתה אודוטה כל הנשים הללו הרוצח במסגרת התחרות באוותה השנה.

モטב היה אילו כל האמנים, פרט לשחקנים, היו בעליים מן העין. זה היה מבירא את האמנות - אם אמנים יש מי שסביר שכדי לטורוח כדי להבריא אותן. מזה כמה שנים אני מאמין שבטייתו של אמן להתייצב לציד יצירותיו ולפרש אותה, מהויה התפרצויות לתחום ההנאה הפרטית של המבקר ומיונעת מן הצופה את האפשרות לגЛОת בעצמו את משמעות הדברים שהוא רואה, שומע וחוש. דומה כאילו יש באמנים מסוימים צורך עמוק להיחשך. אם נמצאה בהרתו שימוש על יצירה אמנית כלשהו, מיד מדברים לה פרושים הגיונים. ואם יש מי שמעז, חס וחולילה, ברוב אכזריותו, להטיל זופי בגודלה של היצירה, מיד יפתח האמן בזיכוח, אשר גם אם יהיה מאופק ומונומס, לא יסתיר את עמו הרבה האמן בזיכוח, אשר גם אם יצירה נפרטת לפירות, וכל אמן הופך לנבייא שמאפור נבוואותיו לארכע רוחות השמיים, עד הרגע בו יוצאה ממנו כל האוורו ומאזינו מהתיעיפים ממנו.

אמת, היו לנו בעבר נשים, פילגשים, ילדים, הורים, דודים ודודות, כמה טודות אפלים - אולי אפילו מישור המנייני. היו כרונות וחלומות. לדות קשה, צרות עוד לפני שבאנו לעולם. עכשו מתבוננים בכל זה בתוגה ורומזים רמזים. האדם השתו והמשעם לכארה מקבל מימד חדש, מצחיחים לו אף א父ר, והנה זה בס! מי היה מאמין? בשעת היצירה, היה האמן בלחיש שפוי בדעתו, הוא לא העו אפילו לרוחן את שינינו בכל בוקר, מה יש לדבר, זה היה בכלל משהו מיוחד בmino.

הקהל נוגס ביצירת האמנות המוגשת לו בדרך זו בכרייך, והאמן מציע את עצמו מיד בתחום לעת מצוא. די! השחקנים, הם יוכלים להיחשך: יפים, עטורים בהילת הפרסום, גאים ומיחדים במינם, אבל בעיקר יפים. הם צרייכים לדבר. לבם ונפשם צרייכים להיות גלויים למבטחים ולפרשנויות. הם מקצועניים, הם יודעים ביצד לשחק את המשחק, לשומר על ההילה בשלמותה, לספק את רצון הדידות. אבל לא אנחנו.

לשtopic. לא להיראות. לא להתקיים, רק לייצור. מצד, אני חוזר על נר שוב ושוב, אך היו צרייכים להיות פניו הדברים. כן, יש עוד צד לבעה, ואסור לשכוח אותן: מניעת המפגש החזותי עם הקהל חוסך מן האמן את כל אותן המבטחים הסקרניים החטניים, אותן השאלות המביבות, את הנסזון הנואש לגלות את טערתו הנפש העממיות שלו שהן לדעת הציבור חלק בלתי נפרד מדמותו של כל אמן ראוי לשמו. מוטב לוותר על כל ההציגה הגרוועה הזאת.

ומעל כל, יש הסביר פשוט מאד. אני יותר עידין היטב את חגיונות חג המולד בילדותי, את האושר העצום בקבלת החזונה.aira אפשר לעצום עין בערב החג, מרוב התרגשות. חליפת המלהחים עם הארכבים השחורים ונעלי הלכה. אחר כך, הפחד המשתק לمراقب הזרים שבאו לחג ייחד, אותם לא הכרת כלל. חרינית נטלה את הילד הקטן בידו, והובילו אותו לחדר השכן, מחתה את דמעות החרדה שלו ולאחר שנרגע, הביאה לו קצת ממתקים לקינוח. החצעות הראשונות לתוך חדר האורחים המואר אויר יקרים, מלא וגודש אנשים, מהומה, מוסיקה וילדיות קטנות עם תללים וזוהובים, יפות עד כדי יאוש. הילד שקיבל קצת אומץ נכנס פבימה, חליפת המלהחים התקמתה, הקול עליה כלפי מעלה, הפנים מתכסות זיעה, רוגן. הצחירות אהבה מגומגות ומפתיעות לאחת הגברות היפות והמתולטלות. חיבוקים חטופים וזעקות פחד. הנשך שדווען. ושובocab המפלח את הלב. הפעם, משומש שהכל חלף כל כך מהר.ليل קדחת וכabhängig בטן. צער עמוס שנפרש על פני ימים ארוכים, והכאב בלב. לא, אמרנו צרייך להופיע, לא בנשפי חג מולד ולא בפסטיבל הסרטים.

העכבייש הגדול

העכבייש

מאיר שניצר

תאזרחי הגופנית שבנה תמיד והופיעה, עד כי לא ביכולתי לשקט, ותמיד הרגוזני המחשהות. שחריר אם התאזרחי נוטה, לשועו היתה כבניתי לミיסטרו הבז'וירום הקדוש, ואין תועלת למשעי הטוביים". ליתר, אבוי הרפומומציה בונזרות, ממשיך לגלל את לבתו, עד למציאת נסחתה הפשרה שאומרת כי רע וטוב לא חרhma, וכי מאבק קמאי מתחולל בין האלהות לשטניות. הנה הבדל בין הקאקטולים לפראוטנטנים, וברגמן הוא הרי פרוטסטנטן צורות.

ברגמן לא סתום פרוטסטנט, ברגמן הוא בנם של כומר פרוטסטנט, בנם של אחד ממממשיכי דרכו של מריטין לותר, כוה שההשפר על תאות הבשרים, התהנתן, הוליד ילדים, וממשיך לרבות בכל שטופי הזימה האחרים. הנה כי אין החביבה כללה, דתית ופסיכולוגית אלהוים מזוהה בפירושו עם האב, האב מזוהה בטירוח עם פירוק האחדות האלוהית של טוב ורע, הרע מזוהה בפירושם עם האמנות. מצד שני: גם האגולה האישית מזוהה עם המעשה האמנוני, והאגולה היא בפירוש בגורת של האלהות, הוא שאמרנו - דוואים.

התחללה היתה קלה הרבה יותר. ברגמן טיפול אז באמונה, תוך שהוא מגביל בכוננה את עצמו לדין בתפקידו ההיסטורי ביחסו טרם בא מריטין לותר לעולם. "החותם השביעי" מדבר על עין מסע הצלב, "מען הבטולץ" מעוגן במאה ה-12. ברגמן מרגש שם הרבה יותר בטוח, משתדל להבהיר לעצמו את הנחותו היסוד, בטרם פורענות, בטרם בא הדואים לעולם.

"החותם השביעי": ברגמן עצמו מספר כי את הרעיון לעצובו של תחקיר דתי זה הוא שבב מזכיר הcker בכנסיית אביו שבאופטאלמה, שודיה. על הקיימות ראייתו בילדות, נזכר ברגמן, את צירוף כל המפלצות: את הדוג שבעל עת יונה, את האבר שמשחק שחמט עם הממות, את המסתගפים שראיזים לתהר עצם בעזרת מלכות, את המגיפה השחורה. וזה היה אם כן הניסוגת הברורה ככלך אליה יצק-ברגמן את האביר אנטוניו בлок שחוור הביתה, לאחר מסע אלב בו השתתק. עשר שנים קודם לכך היה אבטוניות בлок אDEM, מאמין, וככה בענה לזרישת האפיפיז, ויצא לאלאל את ארץ הקודש. כעת הוא שב לארכות הצפון אהנו ספקות. עשר שנים שרירות בצבאו אלוהים לא טרינו לו להעמיק את אמונהו. להיפך, הוא ראה את האלהים בבגידתו,

שם למעלה, ממש על התקירה, מפחד, מסוכן, אפוך רשות מגן, ניצב העכבייש. וזה האלוהים צורחת הארייט אנדרסון, גיבורתו "מעבר לזכוכית האפליה". לאינגרר ברגמן יש עוד כמה אופציות אלוהיות, אותן הוא מילג'ן החול מ"החותם השביעי" הקאקטול, דרך "השתיקה" המנכבר, ועד ל"פאניבי ואלבנסנדר" הפיטני.

לי להיות דתי או לא להיות דתי: זו בכל לא השאל. זו היא העובדה. אמנם אצל שיקספיר-שלנסקי מנוסחת הקושיה הניצחית הלאה בערך כר: האם לשאת באורר-רויח חייצ' גורל אכזר, או אם חמוש יצאת מול ים היטוריים? אלא שבעצם העצתה השאלת הוז, מצוי כבר גערין התשובה עליה. בואו נסביר זאת עוד ותור: בפשטוותה של האמונה, טמונה מורכבותה. לפחות אצל הנוצר, כמעט אמרנו אצל ברגמן. מקום בו רוגג החטא, מצוי ממילא גם הטזה. מלכמת השטן היא האשורה המוצק ביותר לקומו של האלוהים. הקאקטולים חוו מוחיקים בדעתם שרע וטוב כרוכים זה מוחלט. מה שנוטר אם כן לאינגרר ברגמן לעשות הוא לאתמר את השטן ושלייחו, ולוכות תור כדי כדי לאישור ברור קיומו של האב הגדול שבמרומיים.

דווקא נקודת זו היא המשוכה הקלה ביותר עבורי ברגמן. נאמן לתפיסה הנושנה שגורות כי תישים ואמניהם הינס שగיריריו של הסיטרא-א-חרא עלי אדמות, מרבכה ברגמן לשרטט בסרטוי קווים לדמות האמץ-המכשף, ומוכחה בעלייל כי רשאי יש מלכבה. יש שחגיגים יוש ציריט, יש משוררים יש מאחריעניים. מודיע אם בן לא צץ לו מוד גם האלוהים? מודיע השתיקה ההיא ממעל הולכת ונמשכת?

הנה הסיבור הנוסף, למען האמת הסיבור הגדול - הראליום. כותב מרטי לותר: "ביהתי נזיר הגatty לכך שחששתי את עצמי עזוב למגاري מהאלוהים, כל שחשתתי בהאותו בשרים. כלומר: כשהחמתי בחמדתינו, בזעם, בשנאה או בקנאה כלפי ים ביהם וככ', אך דבר לא הוועיל לך, שכן

האפיקורוס, עצה לה הגואלה. משפטת אמנים: האב שמו יופ, האם שמה מיה, ויש גם מתנקח החביב. יופ הआ יוסף כמנון, מיה לאו השיכוש המכוקל למריה, והמתנקח מקבל לאיש מנצרות. המשפחה הדרישה קדושה. עיסוקה של משפחה זו הוא בבדור וול, במוסיקה לירקודים, בחיקינוות ובמעשי יצינותו. האביר מבין כי דוקא להם יש את התכמיות, ומצליח לאילו אותם מוחרמשו של מלך המבוות, לא לפני שהוא מביא את תפיסתיה האחדות האלוות הדדי הקאנגה. השחקנים, כיודע, הם של יהודים, ודורך נושא האנטוניסט בлок מוצא בהם סימנים לשישו, מריה וכדורמה.

"משמעות הבתולין". היישוב המסורתי מאמין בנצרות, הפאגאנים וושבטים כמו "החוות השבייע". יום אחד חוצה קארין התמיינה את העיר, נכנסת לתהום של עובדי האלילים, נאנסת על ידי שני רועים, ברצחתי, כשילדותה עומדת בפינה, רואה, ורועל למראה הזהעה. באן הענינים פושטיטים ממש, מושם שהארין התמיינה לא פגשה עד אותו הרגע בשום רע, ואילו לפאגאנים אין כלל תחושת חטא, ומכאן שהם לא עשו כלל רע לאף אחד. את הפאראడוקס זהה מעמיק ברגמן בהמשר הסרט. תרה, אביה השכול של קארין, מארח את הרוצחים. ואת איהם הרועה הקטן, מטהר הר עצמו בעוזרת האלבוט שבטייעץ-אלין, ושותח אותםenkame על מות בתו. לא רק את האנטיסטרווצחים הוא שוחט, אלא גם את ילד התמיינים. ומרי אם, כן אשם יותר: הפאגאנים שלא דעו את הרע שהם עושים, או הנוצרי הקדמון ששחת ילד חף מפשע?

התשובה נשארת לשיפורתו של אלוהים, ולכבודו מקיים תרה האביר קתרדרלה על שם קארין הנרצחת. מה שמחזר אותנו לברגמן האיש. בתחילת שנות השישים, בערך בזמנו ייצרתם של "החוות השבייע" ו"משמעות הבתולין", התבקש ברגמן לנסח את עיקרי יירותו. וכך כתוב בין החרות: "קיימת אגדה בעתקה על הקתרדרלה של שרטר, שהוכתה בברק וושרפה עד תומה. אף איש קמו לבנות ולהשבר את הכנסייה הזה על תיליה. כמו תhalbוט ענק של נמלים, החלץ יזר במלאכה עד השטמה. אמגני בניין, אמגנים, פועלים, לייננים, אצילים, כמרים, ואנשי עיר כלם נתרו אונזימאים. ועד היום הזה אין איש יודע מי בעצם בנה את קתדרלת שרטר... לו

במאות שהוא משרה על מאמינו, בחומר התוחלת של המלחמה לungan. הימים הם הם שהגיפה שלש אירופה נכח מהרבה. אומרים שהסיבה לכך היא בגידות נושא הצלב שכשלו בניסיונים גראל את ירושלים המוסלמית. מדברים רעות ביהודים. אחרים טוענים שמכשפות ווסקות בקידום עניים של השתן בעולמנו, יש כאשר שככלו איבדו אמונה, מעמידים להעמיק את ייע הבשרים שלהם, ואתאיסטים. מסביב רק מות, וגם על אנטוניסט בлок נוחת מלאר המות, ושם דורך נושא - בוא נחיק שחתם, הוא אומר למלאך המות, אויל אצליח להכotta אותך, ולהוציאך בכך את קידומו של אלהים.

המשחק בין האביר-הספן לבין האביר-הספן למלאר הבתבטים בהם מתנווט "החוות השבייע". המשועל לאחר שלו הוא מסעו של אנטוניסט בליק זהורה לאשותה הגדמנה, שהומתנו לו שנים, עבדה בדקות את הנווצרי, זו שיוודעת כי יום הדין קרב, כי החיצירות יירעו וכי השמיים יתבקשו וכולם יזכו למשפט אמת. ככל כולל השtan.

העובדת שהימים הם ימי הביניים, מי מלכות הקתולים, עורות לאנטוניסט בлок. הרוא מוצא נערה אחת, אומרים עליה שהיא מכהפה, שוררים לה את הידים, וומדים לצלות אורחה באש הקודש. האביר-הספן מבסה לרובו אותה, מנסה לפגוש בעובדית-שtan, שהרי אם היא כזו יש תקופה הקתולית. אנטוניסט בлок נכסל. הנערה השtan, שולכת למותה ביל פענץ שוורס סוד.

לאביר יש נושא כלים, וננאס שם. אביר ארצי, לא מאמין, לא מתחבט, מחשש את הזוללה. הסבשו פבשה זהה עוד ישוב אצל ברגמן, בשרות אחר לאמרי, עשרים שנה מאוחר יותר. בינתיהם, בлок כמעט מושך את מה שחייפש. הוא נקלע לכנסיה, עומד לעורר יודי בפני הcoma, בפונן נציג האלהים. עושה את כל טקס החתתאי-פעשי של, ונוכח כי מעבר למחיצה המורשת לא יושב בומר, כי אם מלאר המות. אלא שג השtan יודע אמונה קתולית מיה, ומבלתי מיד את ההישג הטבני הזה של אנטוניסט בлок.

משיכים במסע, ולפניה שחרמה המות יונף על האביר, אשתו הדתיה ומשרתתו

החותם השביעי

אנטוניוס בליך ואשתו הנאמנה. שלישיית דימיוון עצום שורר בין פאפאגנו ופאפאגנו לאורה משפחה קדושה של בדרנים, יוף ומיה אומר ברגמן: "פאפאגנו הוא כספרל יינאי, ליצן שאבורי, הם צאצאים ישרים של הקומודיה ד'ארטה, מטראיליסט פקוח ענינים ונגהנתן שוטה". הגדרה שתופסת באופן מודיעק גם את יוף, הייצן מ' החותם השביעי".

"חילל הקסטם" הוא גם זה שמוליך אותנו במסדרון האפל של הספקות הטרוטנטניים. של אותו דואיזום שספר ברגמן הילד עוד בבית אביו הומר. בשעת הזوابים" משובץ קטע של תיאטרון נובות, בו רואים את הנסיך טאמינו ניצב מול היכל ההורכמה של "הבנייה החופשיות" (אויביה המסרtiny של הקאמליה, לא פhortה ממרטין לוטר). שואל שם טאמינו: "הו להלה ניצח, מתי יגע האור בעיני?" מшибים לו כוהני ההורכמה: "במהרה, נער, או לעולם לא".

הכל אם כן בסצינה פשוטהacha: לילך, נער, במהרה, לעולם לא. נזכר ברגמן: "כונער אשר גדול בבית כומר, היהודי קרוב כבר מילדות אל הופעות החיים והמוות. אבי ביצע טקטי לוויה, נישואין והטבלה. השטן היה אורח בביבנו, ובdimino שילילד קיים צורן

היה נושא מה היה רוצה שתהיה מטרת הרטיטים של, היהודי עונה, כי רצוני להזות אחד מאמני הקיידרלה". או עדרין לא העביר ברגמן מהלך, או עדרין הוא חי את התפארת הקאותלית, את הקתרולות, את האונמיות שבאמונה, את זיהוי הטוב ברע.

באומה העת חאג ברגמן עם "פנוי מבשך" שמעמת את המדע האובייקטיבי עם התפיסה האלחשית האמנויות הדתיות. באומה העת הוא גם זיהה את חמת המאטיפי עם חיי המדי. ב"תווי בר" למשל, נפתח ארון מתים וגבר מת מנשה למשור פנימה את גיבור הרטט, המרען הדגול אליו בורג. גם המתים וגםחויה הינם אותו איש.

ובקשר לכך כדי רוזע עשרים שנה קדימה, ל"חולל הקסטם" התමית, לפי האופרה של שיקנדר ומוצרט. יש קווי דימין רבים בין "חותם השביעי" ו"חולל הקסטם". ראשית האביר אנטוניוס בליך ווונאס מרטו, אלה מקבלים לבסיך טאמינו ולפאפאגנו הילץ, שנבי מחפש משמעות הטוב שבעולם. שנית: מבחני השחמט של האביר אינס שונים ממשלו של מבחני האומץ המוטלים על טאמינו, כולל המעבר המסתוכן בתוך האש והרמם, אותו מבצעים טאמינו ופאמאבה אהובתו בהצלחה שאינה פחותה מזו של

החותם השביעי

פירוד בינה ובין אביה משות האלוהים. לאחר קומדייה זו באה ההתכניות הגדולה פנימה. ברגמן עורך לאי פארה, ברגמן משלך את מסורת הרוקוקו מסטרט, צולל לעוצמת הניגוד בין טוב לרע, נוטע את הספק הדתי בתוך הנפש, בל' פעולות תקופתיים, בל' עורים טכניים.

תחילה: "מבعد לזכות האפליה". אב נוקשה, הדר לאביו החסוד של ברגמן, קר רגשות, אגוצנטרי, מביט על ילדיו הפנוויים מלמיעה. הנה מצער מרעריך את אביו, מתבטל בפניו, מצין את רגע כונית האב אליו כהתגלות אלוהים, כאילו הסנה דבר להמשה. הבת, אקרין שמה, כמו היה שחתה את יער הפאגנים ב"מעין הבוטליך", משבשת את כליל המשחק, היא סכיזופרנית, וככזו לא כפופה לחוקיות של אב-אלוהים. היא זו שזכה להתגלות האמיתית, היא זו שת█בע כי האלים היא האהבה. אגב, לשאלת המפתח: מהי האהבה, מוצאת ברגמן מאוחר יותר, תשובה גיינזימוט ב"סיפורות מהי נישואין", שם הגידր את מיטתה הנישואין כמותה של האהבה. לפריקים על ברגמן, לא היה כאן ממשום החידוש, שהרי כבר בשנת 1954, בסרט "שעיר באהבה" קומדייה, הוא הוריד את ההצהרה זו על

המידי לתה לו צורה ודמות. באותה העת קיבלתי את פנס הקסם הראשון שלו, והיתה זו ייבח עז פשיטה... בשיחתיו בן עשר מצאתי את מכונת הריאנוו והראשוונה שלו. מרגע עזם עצמי כלחוטן וכמאתו עיניים".

זהו בין מכונת הריאנוו והשטיין, נראה ברגמן טיבע, לא פחרת מהחווש שטאמיןו כל נס פרוח ממנו. "העובד השחצופה יושב בחושך" אמר ברגמן "לא מוגן, גורמת לבלצל אותו כדי להפיח, להצחוק ולשעט את הצופה".

היבת פנס הקסם הפרימיטיבית היא זו שמשרתת את פוגרל הקוסם ב'פבי מclfש' ויהיא גם תיבת הפלאים שימצא הילד אלכסנדר, שנבים רבות מאוחר יותר בסרט "פאני ואלכסנדר". בתיבה שוכן אם כן רבות מדי חלפו מעוז השלטן, ושנים אלודים דרכו השטן.

ראשית הוא לקח פסקיזמן, עשה קומדייה בשם "ען השטן", ובזה נבחנת משפחת קדושה במבחן הבשר הקאטוול. השטן הלח שולח את שני דידיזיו - دون זואן ושהקן תיאטרון אחד - לפתח את בת הומר, לזרוע

פאני ואלכסנדר

בלתי אפשרי של הטוב ברע. האלים נגורם סיעודי יקבל מאוחר יותר חיקוק בדמותה של אנה המטפלת מ"זעקות ולחישות". שם מונען לגוסטס אוטו חסד דתית שנמנעו מהגוסט של "השתיקה" ב"זעקות ולחישות" מעצב ברגמן סצינה מועתקת מ"הפיטהה" של מילאנגל. אנה המטפלת חומלת על אגנס מג'נאריך טולין ב"השתיקה". הפיטהה פסל בו חובכת מריה את בתה לאחר שהוא מוגרד מהצלב, עד מעת יקסט אצל גיבורת זעקות חלומית שמתחרשת באהבתה של תחיה, איננה מג'נאריך טולין. באחד מחלומות הגיססה שלה רואה אגנס את עצמה קמה לתחיה, ואם זה לא מספיק, הגה בוגוס לחובבי הסימיטיקה: בטריו הדתיים הראשוני - "החותם השביעי" ו"מעיין הבתוכין" - מעצב ברגמן את העברים בין הסיקונים השוניים על ידי פידראוט ופידראין לבנים, ואთ בינווד גמור למסורת החוליוודית של סגירת הדריות לשוחה, ופיתחו מחדש לבן. ב"זעקות ולחישות" מעוצבים המערבים בין הסיקונים השוניים בצלב אדום שתلتני, לבן ואדום. הלבן, סמל בתוליה של מריה, האדום, החלב האלוהי האחורי - ישו שלט בשמיים ומריה אימו מושתת לציד. ככלומר, במקביל להפתחות הרעוניות, יש פה גרעין של פרשות להפתחות זורנותיסםבולית, שוויה, וזה הופיע פוייס מלא בין חיים ומות. אמר הכוור שМОוביל את אגנס לקברה: "היא זכתה למות בעזירותה, היא הקדימה אותנו בפרידה מיסורי העולם הזה".

ואז באו כל אותם סרטי ברגמן שהתרחשו במלכת השטן, כשהשליטים הם הדיכונים שמובילים את האמן: "בושא", "שעת הזوابים", "תשוכה". ואז באו גם השיטות הפסיכולוגיות של פנימי, "סונות אל פנים", "סונות סתמי" ו"מחדי המאגרוניות", ואנו הגיע גם תורו של "פאני ואלבנדר".

פייס עם אלהים, הוא הקוד להבנת סרטו האחרון של ברגמן, באילו אחרון, שהרי ברגמן הכינוי אז שהוא לא יעשה יותר סרטיים, ומיד ניגש לבימי סרט נסף. שקרן כמו כל האמנים מאחריזהעינים בסרטוי, מכל מקום, האלים קשחת של "פאני ואלבנדר" הוא בישוף חולילב, רשות, לא גניש, ובזראי שאותו אב, ברגמן מצא פשרה למותה תיאטרון, מושג נירדק למשרתוישן, מחליטה לנתק קשר מלול עם עולם שיש לו אלהים שאינו מביך על גיטו וארשה ועל סייגון, באותה העת מפתח ברגמן דגם חדש לחדר תיאטרון, וזה החסד הארצי, ב"פרסונה".

מתייצבת מול אליזבת השחקנית, אהות טיפולית ששם אלמה (נשמה במנוחה פסיבולית-המעםקיים), והיא זו שתוביל את אליזבת חורה לפוסט עם העולם, לא לפני שברגמן יעצב פעולות מודרניות בדרתיות: פני השתים - אליזבת ואלמה - מתכלדות בסצינה סימלית לפרצוף אחד, אותוஇ

הצופה. בסרט הקטן הוא נמצא גם הגיבור שאמר: "אביאמין באלהים כי הוא החיים אכן אני לא פוחד המות, כי הוא חלק מהחיים מתייחס כדי להתחליל בחזי נצח".

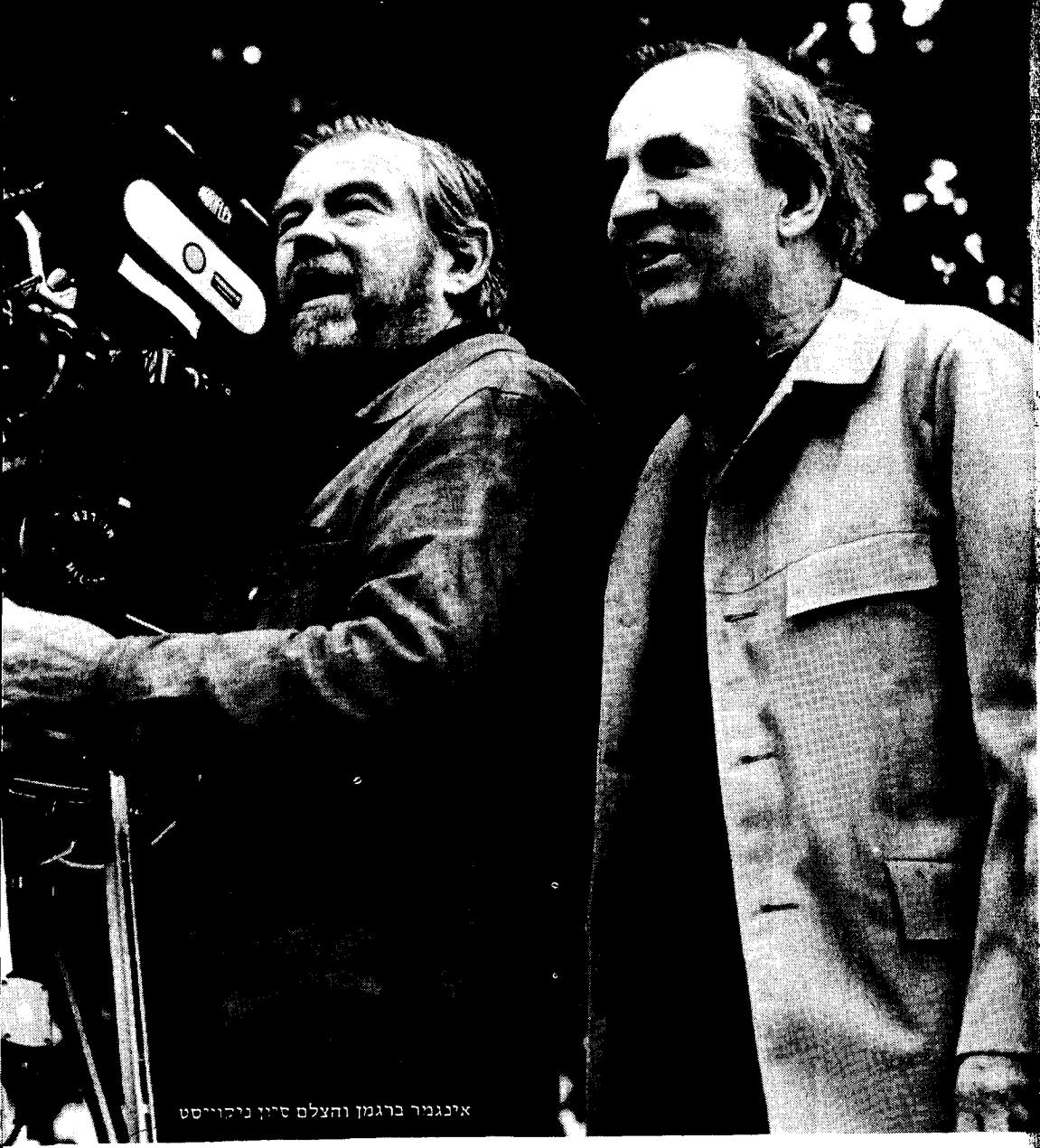
זיהיו של המעשה הדתי באבהה, בעשה כאמור ב'מכעד לוכובית האפלה', על ידי הדמות קארין אותה מגלמת השחקנית האריסט אנדראון. ואלי והוא רק צורוף מיקרים, ואלי זו שמכריה ב"שיור באבהה" אנדראון דיאו זעקה מוזמת, שותית, אינני כי: "האהבה היא בה מוזמת, שותית, רוצה לאחוב".

ברגמן ממשיר את מסע ההיחלוות הדתית שלו ב"אורות החורף". כאן הוא בבית איבור הסרט, כומר. אשטו נפטרה כמה שנים קדום תחילת העלילה, הוא ממשיר ומתאבל עליה. במקביל מתאבד דיאג בכרפו, מושום שקרוא בעיתון שלסינט לשבויים. הוכומר נלכד אלטרנטיבי (וכרכם: אהבה = אלהים) עם מורה בפרית, הופך לאקויזיטנטיאלייסט, אין בורא-עולם ואין משענת הוא מכרי, המטרה הם החיים עצם.

"השתיקה", סרתו הבא של ברגמן, מוכיח עד כמה צדק הומר האקויזיטן ציאלייסטי. האלים שותקכאן, לא מתענין במഫכות פוליטיות, לא מתעורר בספקות שפשו בקרב האדם, בחושר יכולת הבנה המילילית שפולה בעולם, "אבן מות" אומרת שם אינגראדי טולין הגוסט "אין יותר בשבי של חייו. האלים הורי אינו אלא ריקנות", ממש ארון המתלים שמר מלארו מהו לאביר אבטניים בלווק, כזו שאל אותו מהו סוד האלים, או חשבנו עדין שליח השטן אומר זאת בכונה.بعث לממדנו מיהוימה טולין שוויר האמת. אבל רק יכולת היגוסטה לשוב להתרוביל בתוך חיקו של אביה המנוח, ששקל ללבירה כמו תאים קילו, היא היהת הולכת למותה במנוחה. גם זה יגידו מאוחר יותר, ב"זעקות ולחישות".

شتיקת האלים מעמיקה עוד יותר. האל את הילד-מרימות הידדים מגיטו וארשה, את הניר הבודחיסטי שמצית עצמו בסיגון, ואת המסمرיטים שנדיה של אליזבת, גירבות הרט, בחולמה. הוא רואת הכל השטן נפליה אמת השתקה. אליבת, שחנקנית תיאטרון, מושג נירדק למשרתוישן, מחליטה לנתק קשר מלול עם עולם שיש לו אלהים שאינו מביך על גיטו וארשה ועל סייגון, באותו העת מפתח ברגמן דגם חדש לחדר תיאטרון, וזה החסד הארצי, ב"פרסונה".

מתייצבת מול אליזבת השחקנית, אהות טיפולית ששם אלמה (נשמה במנוחה פסיבולית-המעםקיים), והיא זו שתוביל את אליזבת חורה לפוסט עם העולם, לא לפני שברגמן יעצב פעולות מודרניות בדרתיות: פני השתים - אליזבת ואלמה - מתכלדות בסצינה סימלית לפרצוף אחד, אותוஇ

אינגניר ברגמן והצלם סיון ניבוייסט

יש בו גם מהאלותות, ודוקא לא לפי תפיסת האחדות הקתולית, אלא כתוצאה מההמודדות שווה בשווה של טוב מול רע, דוקא ווצאה של דואליות.

רק פעמי אחת הראה ברגמן לקהל את דמותו של האלוהים, והוא זו ה"שהאריט אנדרסון המטוטפת מבחינה בר ב'"mundus lococistica האפלה". הוא ניצב שם מעלה, משם על התיקרה, אפוך רשות מגן, מכוער, מסוכן מאוד, מפחיד. "אלוהים הוא עכבייש" צורחת אנדרסון. אורל.

ערר בביתו של סוחר יהודי בשם יעקב, המארח אצליו שני דודנים סימליים: אהרון ישמעאל שם. שניים מדבריו המקובלים של האלוהים. וברשותו הצמד הסימלי הזה פיאטרון בובות ופנטסיה, ממש כמו הוא "שעת הזوابים", עם טאמינו החטפן. כאן חילך אלכסנדר, בן דמותו של ברגמן, כאן הוא מכיריע לטובת האופציה האמנוניות, לבנוקורה ומחליטה גם אימנו של הילד לשוב הביתה, לעזוב את הבישוף המאוס, לחזור תייאטרון, לאמנות. האמן אם בן איינו רק משרתו של השטן,

ב

סרטו החדש של אינגמר ברגמן הוא אولي האישית ביותר מכל אלה שעשה עד עכשו. זה מושם שבמרכזו במא依 תיאטרון שיכול להיות בן דמותו של ברגמן עצמו, והן מושם הבעיות המועלות בסרט: היחסים בין אמננות לחיים, שיעבוד האמן למלאכתו, והקשרים המיוחדים במינם שבין במא依 לשחקניות שלו.

הנרייך ווגלר, במא依 תיאטרון מזדקן ומפורסם, נשרף לבדוק על במת התיאטרון אחורי שניהל חזרה על הצגת "משחק החלומות" של סטראינדברג. שחנקית צעירה, אננה יגרמן, חוזרת בمفתייע כדי לחפש, לטענתה צמיר שאבד לה, אם כי כוונתה האמיתית היא להתקrab לבמא依 המפורסם. הריאלוג הראשון לקוח מן השיחה הזאת בינם.

לכשושצת השחקנית העיירה, מגיעה אל המkiem שחנקית ותיקה, אהובתו לשעבר של הבמאי, שבגלל גילה ונטייתה המוגזמת לבקבוק, הגיעה למביוי סתום מבחינה מקצועית. העימות ביןה לבין הבמאי, חושף פן אחר שמטריד את ברגמן, גם בחיו הפרטיים. לקרה החלק השלישי של הסרט, פורשת השחקנית המבוגרת ושבה העיירה. מתוך מפגש שני זה, לקוח קטע הריאולוג הנוסף.

אהלי הזרה

ברגמן מדריך את לנה אילין ואילנד יוזפסון - אהלי הזרה

תורגמו מושודרת:
ישראל אובל וヨシ פרישר

א: אמרת פעם שהמשחק הוא עיטוק מוסרי.
ה: זה נשמע לנו. המורה הזקן שלו חילק את השחקנים לשני טוגים: אלה שנכנסים ואלה שיצאים.
א: זה לא נשמע הוגן.
ה: אבל זה גם לא בדוק שווה. את מה עלמת לדוגמא; מכל מה שאנדרסון עשה אבל איןך יכול להסביר את העיניים מפטרסון למרות שהוא עומד בצד ואינו מזין אכבע.
א: בעצם, לא רצית להיות שחקנית.
ה: מי אילץ אותך?
א: באשר אבא ואמא רבנו, עמדתי בפתח הדלת והתבונני תי בהם. הם השתמשו בכל מיגון קולותיהם ותנוועתיהם, לעתים שכובו שורה שhortה מה לאותו הרגע... אמא היתה נוראה, איך לא חש אבא שהיה כל כך מזוייפת? עין שמאל בווח' נת את התגובה בעור עין נמיין בוכיה... הוא לא שם לב שהיה מובילת את המשחק ומאלצת אותו להגיב במשפטים מוזרים ביותר. אמא היתה גודלה אבל על hei לא עבדה. פעם אמרת תי לה: "אל תשחקי לפני אמא," אני קhalb רע. חבל על המאנז'ר היא נתנה בי מבט מפיח ואמרה לי: "זו הדריך היחידה שבה אני יודעת להתבטא, אין לי דרך אחרת, אמיתי או לא ממשית. אני סובלת ואני בודדה, nisi להבין זאת".
ה: אוכל לומר לך שאתה מחבב אותך, או אפילו מאוהב בר, אני שמח שאתה ישבת לצידך פה, על הספה של הדה גאבלר, אני שמח שיש לפניך בו עוד חמישה שבועות של עבודה בשותפות ושאת קשורה במבחינה מקצועית ורגשית. אני מאמין לך כי את נערתיפה, כי ניחנת בכשותן עשר ומיזח במיינו ואת שחקניתת מادر מוכשרת. מובן שאני מכאן. זה שיר לענין. אני יודע שאתה חייה עם עוזר הבמאי השנון הזה, מה שמו?

ה: יש לך תסורת יפה. א: אני מגדלת את השיר על התקפיך.
ה: בימיים הראשונים היה היה לך תסורת מודרנית שלא התאימה לך. א: רציתי להיות חתיכה לungan. ה: למען תודעה. א: כדי לעשות רושם. ה: לא חשבתי שצעירה מודרנית, עצמאית... א: מבחינה זו איבני מודרנית.
ה: יש ליocab בורא ברגל.
א: כבר הרבה זמן?
ה: המות מקרים כי כמו עבר חוץ.
א: באיז ואתה באתו גול?
ה: כן, אביך ואני אוטו גיל. והנה, אנחנו יושבים כאן, מתבוננים בחור האולם החשוך האבק נופל עליוינו מן הקולעים החשובים, ומתהננו תהום של מכוניות להיפועל הבהמה. הוכר סא שם שימושה בהציגת האב והספה הייתה בהדרה גאבל והחסאות היו בגרסת האחורי בה שליל משחק החלומות. הכל מוכר, אני מביר אוותם בידידי דים ותיקים. יותר מכל אני אוהב את תפארות החזרות. וזה מזיכר לי את ילדותי. היתה לי קופסת עץ עם קופיות, מן הסוג הפשט ביותר והן ייצגו עכורי כל מה שיכלתי לרצות: כסא, שולחן, קליעים, בינה, אורות, שחקנים בגדי יומם, יום, תנויות, קולות, פנים, דממה, כסם. הכל מיצג ושות דבר לא הויה. עזוב אבה, עזוב... אני אוהב את התהיר אשראות הישרים האלה, הם כמו כינורות, כל קר וריגשים, מעורדים, מושלים, אבל הם קושרים אותנו. המילה, השחקן, הצופה, זה כל מה שצער בדי שהנס הראה. אני משוכנע בזאת אבל נפשי, אבל אני מカリים את אמונה, אני קשור מדי לכל המגון הזה. המאובק והמחורבן, ככה זה וכך זה תמיד היה.

הנרי: אני אוהב את השחקנים. אני אוהב אותם כמותם שמים, אני אוהב את אומץ מקצועם, אני מבין את מנוטתם וגס את בנותם האכזרית. אני אהוב להיות מנווצל על ידם, אני מנסה בתמייניהם ובכח ההבחנה שלהם. אני אהוב את השחקנים ולא אוכל לפגוע בהם.
אנה: אתה אומר שאתה אהוב שחקנים. אתה אף פעם אינו מתכווץ?
ה: לא. אל תעשי כלהזמן.
א: סלח.
ה: היה לי מורה זkid שאמור: למי צרך ללמידה להקשיב ולסתום את הפה. שהקבינים הם אמנים יוצרים אבל אינם אומרים הרבה הבהמה. עלייך סא שם שימושה בהציגת האב והספה היה בהדרה גאבל והחסאות היו בגרסת האחורי בה שליל משחק החלומות. הכל מוכר, אני מביר אוותם בידידי דים ותיקים. יותר מכל אני אוהב את תפארות החזרות. וזה מזיכר לי את ילדותי. היתה לי קופסת עץ עם קופיות, מן הסוג הפשט ביותר והן ייצגו עכורי כל מה שיכלתי לרצות: כסא, שולחן, קליעים, בינה, אורות, שחקנים בגדי יומם, יום, תנויות, קולות, פנים, דממה, כסם. הכל מיצג ושות דבר לא הויה. עזוב אבה, עזוב... אני אהוב את התהיר אשראות הישרים האלה, הם כמו כינורות, כל קר וריגשים, מעורדים, מושלים, אבל הם קושרים אותנו. המילה, השחקן, הצופה, זה כל מה שצער בדי שהנס הראה. אני משוכנע בזאת אבל נפשי, אבל אני מカリים את אמונה, אני קשור מדי לכל המגון הזה. המאובק והמחורבן, ככה זה וכך זה תמיד היה.
ה: קרוב אליו...
א: כדי שאוכל לראותך הסנטימנטלית של, אבל ענדת צמיד.
ה: השארתי אותו לנעל מה: דרך אגב, אין מפרי עה לי ולא תוכלי לעזור את הסנטימנטלית של, אלא להיפר.
א: אז אשכ כאן.

יווהאן משחו... אם לשפטו לפि המוחה של ברכט אותו נימי, הוא גס רוח ולא מוכשר העבר דה השכליה לשבב עליר הוא נצחון לבינווניות. אורי טמנות בוט מכונות חיניות. ומה חושב על בר אביך?

א: הוא חושב שיווהאן בחמד.

ה: נחמד את בטוחה של א אמר ואת באירוניה?

א: יווהאן באמת ילך טוב... אנחנו מצפים לילד.

ה: כן, אני יורע. באיזה חודש את? השנאי?

א: השלישי.

ה: זה מגוחץ!

א: מה כל בר מגוחץ?
ה: בהצגת הבכורה תהייה בחודש החמשיר. כמו תובל לשחק? שלושה שבועות, שבועיים?

א: העבודה שלי הופכת להיות משמעותית. עכשו אתה לא שיעבד מושפעת איתי?

ה: איןני מבין דבר. שחקנית צערה ושפטנית מקבלת את תפקידיה, נקודת מפנה בקרירה שלה, היא יודעת על בר מראש למעלה משנה, והיא נכנסת להרין. אני לא מבין... א: עכשו אתה כבר לא מאהוב بي?

ה: לא, להיפר. לבאים את "משחק החלומות" איתך בתפ' קיד אגנס זה נחמד, ורק לשבי עימים זה עוד יותר נחמד... אין לנו הצגה, יש לנו ילד. איזה יופי... אבל אני כועס עוד יותר על עוזר הבמאי שלך, מה שמן. שככלו זה יכול להיות ב"משחק החלומות" שלך.

א: אולי אתה מцевה שאעשה הפליה?
ה: לא. התיאטרון לא שווה את זה.

א: אבל אמרת...
ה: לא חשוב מה אמרתי. לפני חמיש דקות דבר מתיובי איש התיאטרון. הוא מתאמץ להיות משמעותי, אל תשיימי לב אליז. הוא נמס עלי. אלר מהר למכהל התיאטרון. את תותר על התפקיד?

א: כן.
ה: ומית השחק במקומו?
א: יש הרבה. קארין...

לנה אולין ואrlenד יוזפסון - אחרי הזרזה

א: אימלلت אותרך המש' חק שלך איננו מוצא חן בעיני, אתה אף פעם לא טועה?

ה: לא שיחקתי.
א: למעשה, רצית להכotta

אותרי, נכו? ה: בדיקוק כמו אמר!

א: אם תגיד עוד פעם שבני דומה לאמי, אסתלק מכאן.

ה: את באמת מאד דומה לך.
א: אומר לך משחו שיפ' תיע אותרך. יווהאן מעירץ אותר. מופתע?

ה: כן.
א: הוא התאכזב מאד

באשר ביקשת מאודה שתהייה העוזרת שלך, במקומו. יווהאן טוענן שرك מפרק יש מה למלמוד. הוא ייחל להזדמנות לעבוד אתך.

ה: וכנכנת להרין?
א: רצית את הילד למורות שיבנע אותו לעשות הפללה. אתה שוב מופתע?

ה: כן.
א: רציתי את הילד למורות

שהוא לא היה של יווהאן ושלא הימי יכול להשחק בהצגה החשטי שלך. חשבתי שלא אוכל עוד שלך. לסתות אבל יווהאן שבען אותה על פניך.
א: רדי עם הבעת העצבה:

ה: אני לא רוצה אף אחת. כל רעיון ההפקה היה בגכלך. זה זה. ומה עם הצמיד?

א: תזרץ עלב.

ה: אני לא רוצה שתוותרי על התפקיד.

א: גאנדר לי, איך אטמודד עם התקופנות שלך?

ה: אמרתי לך...
א: לא יהיה שםILD.

ה: כבר עשית הפליה?

א: בשבוע שעבר.

ה: בפרט מין הילד?

א: אני רוצה לשחק את התפקיד שלי.

ה: אני מבינה.

א: גמרתי עם יווהאן. זה קשה...

ה: אז למה אמרת שאת בהרין?

א: לא יודעת, סתם עללה בעודי.

ה: רצית לראות את התגוי' בה שליך?

א: רציתי שתטיס את המסווה מעל פניך.

ה: כן.
א: וכך עשית.

ה: תמצאה-טובה מהמתויי

חיה הקטנה שלך.

א: רדי עם הבעת העצב

ה: את מוכירה לי את אמר.

מאת שאל שירדן

בגאנט אקרוט ומקס פון סיידוב - פְּנֵי מַכְשָׁף

כוונתי לסרט פְּנֵי המכחף (1958). השירך לדעת אלה שמחקרים את יצירתם ברגמן בצורה קטלוגית, לסרט הփידים והספקות, יחד עם החותם השבעי עם עין השטן. הסרט היה הגיע ברגמן לתשובות כנות הפשטות אשר יזכרו רכיבים מגיעים אליהם רק בערוב ימיהם. לראייה ג'ין פורד באיש שירונה בליברטி ואלאנס או מיקאל מאנג'לו אטונוני ב'זהות גנובה. הסרט הזה מעמיד ברגמן את האמן במבחן דוקא מול הספקנות הצינית וההגון הקר ביוור, שהו מואז ומתמיד האויבים הגדולים של האמנויות. בפנוי המכחף מזמן קוסם בשם ווגר (שם שחרור מספר פעומים בסרטי ברגמן) יחד עם חבריו להקתו הנודדת, אל ביתו של ראש העיר. נחים נוכחים, בנוסף לבני הבית גם ראש המשטרה והיועץ הפלואי המלוכתי, בשם ורגוס (עוד שם מקובל על ברגמן). מאקס פון סיירוב מגלים את הקוסם וגובנאר בירונטלבנד את איש המדע. השנה, ציריך לזכור, היא שנת 1846, העולם המודרני נפעם מהישי מכמהיפה התעשייתית, הטכנולוגית והמדעית. ורגוס בא למקום

מכין כל הדמיות שיציר ברגמן ועליהן חזר שוב ושוב במשך השנים, בגלגולים שונים, מעוניין במיתח דמות האמן. מבעד לדמות זו, הלובשת פנים חדשת מדי סרט בסרט, אפשר לבדוק לא רק את תפיסת האמנות של הבמאי, אלא גם להבחין בו עצמו, כפי שהוא מצטייר מושתקפויות אוטוביוגרפיות למחדלה, וכפי שהיא רוצה שיראו אותו. בין אם האמן הוא רקדניתה בהפסקת קיז, ליצן נודד בלילה הערום, שחניתה בפרנסונה, מוסיקאים ב'חובשה ובסונטה הסתוי או קופסמים ב'פנוי המכחף. ואין זו אלא חזורת על קיצה המוזולג, מי שייעקב אחר התפתחות הדמות של האמן בסרטי ברגמן, יctrח מללא לשם כר ספר עב כרט, עבותה דוקטורט של ממש, ייתכן מאי שמתוך אותה העברדה יבצעו גם קורות חייו של הבמאי עצמו, כי בכל שלב של חייו, כשהעליה אמרן על הבד, היהתו ובאותו של ושל בעיותיו באותה התקופה. משום כך עשוי לחתרכו בדוגמא אחת, שהיא בעני המורתת והכורה ביוור, לעימאות שבין האמן לחברה.

לב אולמן וביבי אנדרוסון - פרטונה

של הקוסטם, למנן הפתיחה באור היום ועד לסוף, בקיטועים בהם הוא מupil אימה על ורגורס, בלילה, מצליה, ברגמן גם להגדיר את האמנות, כשלעצמה וגם את הפונכזיה שלה בחים. במציאות, האמן לוcid את הצופה, משתלט על חושיו ומתקף אותו משבתו לפרק זמן מוגבל. וזה מה שעשה הקוסטם אשר הופיע לראשונה כישוריו על המเดון, וזה האחרון הציגו, נפל בפחדים שהוא טמן בעצמו, כל עוד גמישות הצגה. אחר כך, כאשר בא האמן לבקש את שבר הטרחה על מלאכתו שהאליל המשגעה הוא לא מוכן לשבתו. והוא ייחסו מאיים, קבילה במשפט המערצת מיד ועמו גם ייחסו הכוחות. הקוסטם הוא מכובן גם ברגמן, במאי הקולנוע, המנתק אותו מחיי היום-יום ומעביר אותו, ממש שעתיים של הגטה סרט, אל עולם פאנטזיה ופרטיו משלו. ברגמן הוא האמן ואנו, צופים, הננו עצם בצייריו של ורגורס, ספקנים, מוחתמים ומהגים את החותמים שמניעים את הבוכנות. כל עוד גמישות הצגה, כל עוד אנו בתוך אולם הקולנוע החשוך, הוא עוזה בינו לביןנו. זה יכול לקרות בתיאטרון, בكونצרט או במונייאן. כאשר בדליך האור, כאשר יוצאים את ההיכל הפרטיש של האמן, אנו חוזרים אל המציאות, קצת מנושאים שהחפינו להאמני באגדות, וקצת נוטרים את דמיונו ואת ברונו, גם אם זה לא מופיע שרבגמן מוציאו של אחר. ווגרל רודף ממעשת: "אתה רק הפחדת אותי עד מוות ותו לא". כאמור, אין זה מעורר בהוא זה את החיאorias, המודעות שבחנו מאין. ואכן, מסתבר שהגופה המתה שניתחה הדוקטור, הייתה גופתו של אחר, ווגרל רודף ממנה סופית רק. בלחץ רעitem, מנדפה (אינגריד טולין). והוא, הצגה תמה והקוסטם מבקש את שכרו. ורגורס וורק לו את הכסף בבזו, האמן ואנשיו אוספים את מטלטליהם וויצאים שוב לדרכו.

ברגמן מציג כאן את העימות בין האמן והמדע בצורה מעניינת ביותר. האמן מפגין את דמיונו ואת ברונו, גם אם כל זה לא מועדר אלא לביצוע מעשי כסמיים. בסופו של דבר, מה היא אמנותו אם לא קסם? המדען החקיר פועל על פי ההגינוי, חוקי הרפואה והطب. כל אחד מהם מנסה לשחק בכללים שהיו בידו כדי לשכנע את קהל הצופים בצדתו ובעליזותו. כל אחד מהם מבקש את הכרת החברה בפועלו ואת אהדתו, בעת ובוונה אחת. ואכן, במהלך כל שלבי הופעתו

החוותי בסגנון הנאור ביותר לעצם, רצאים להעמיד את האמנות ב מבחן התקופה. הם מבקשים מן האמן להופיע לפנייהם במשמעותם של הטעוי לאור היום. כך ייערד המופע ללא סיוע האפלה, האורות והצללים, האפקטים המוסיקליים וכל מה שניינו להסתיר מ踔ורי הקליעים. מתרת המבחן היא להוכיח כי כל העניין אינו אלא איחוי עיניים ומשעי להטימ זולם. יתרה מזאת, אמנות מן סוג הזה אינה יכולה להיות קבילה במשפט האמת המדעית וההגיון הזרוף. ווגרל ואורחיו, תוך כדי מופע הוא בפניהם ראש העיר ואורחיו, מוחתמים מזאת הרגע, ורגורס קובע את מותו נגש לבצע בו ניתוח של אחר המות. כאן בא הפתעה. מאיים, לאו שום. ודועה מוקדמת מופיע ווגרל, כשהוא חי וקיים, בשר וدم ומושע משtagע הוא לוחש, "אני אהבה מעט אולי את עורר מכל זה". בחשכת הלילה רודף אחריו ווגרל בסידרה של סצינות מפחידות ומקפיאות דם. ורגורס במעט ונשבר באשר ווגרל מרפה ממנה, אך מיד אחרי זה הוא מתעשת: "אתה רק הפחדת אותי עד מוות ותו לא". כאמור, אין זה מעורר בהוא זה את החיאorias, המודעות שבחנו מאין. ואכן, מסתבר שהגופה המתה שניתחה הדוקטור, הייתה גופתו של אחר, ווגרל רודף ממנה סופית רק. בלחץ רעitem, מנדפה (אינגריד טולין). והוא, הצגה תמה והקוסטם מבקש את שכרו. ורגורס וורק לו את הכסף בבזו, האמן ואנשיו אוספים את מטלטליהם וויצאים שוב לדרכו.

ברגמן מציג כאן את העימות בין האמן והמדע בצורה מעניינת ביותר. האמן מפגין את דמיונו ואת ברונו, גם אם כל זה לא מועדר אלא לביצוע מעשי כסמיים. בסופו של דבר, מה היא אמנותו אם לא קסם? המדען החקיר פועל על פי ההגינוי, חוקי הרפואה והطب. כל אחד מהם מנסה לשחק בכללים שהיו בידו כדי לשכנע את קהל הצופים בצדתו ובעליזותו. כל אחד מהם מבקש את הכרת החברה בפועלו ואת אהדתו, בעת ובוונה אחת. ואכן, במהלך כל שלבי הופעתו

אינגמר ברגמן (נולד: 1918)

- טרופ - תסריט ועוזר במוי. במוי: אלף סייבורג
משבר הגשם יורד על אהבתנו
- 1944: HETS (FRENZY)
1945: KRIS (CRISIS)
1946: DET RENGAR PA VAR KARLEK
(IT RAINS ON OUR LOVE)
1947: KVINNA-UTAN ANSIKE (WOMAN WITHOUT
FACE)
1947: SKEPP TILL INDIALAND (A SHIP TO INDIA)
1947: MUSIK I MORKER (NIGHT IS MY FUTURE)
1948: HAMNSTAD (PORT OF CALL)
1948: EVA
1949: FANGELSE (PRISON)
1949: TORST (THIRST)
1949: TILL GLADJE (TO JOY)
1950: MEDAN STAWDEN SOVER (WHILE THE CITY SLEEPS)
- אשה לא פנים - תסריט. במאו: גוסטב מולנדר
אנייה להודו מוסיקה באפלה
אווה - תסריט. ברגמן וגוסטב מולנדר. במאו: גוסטב מולנדר צמא
- כשהעיר נמה סינופטיס
הפסקת קיז' טרטיית ברגמן והרברט גרבניאס. במוי: גוסטב מולנדר נשים מהchetות קיז' עם מוניקת הלילה הערום שעור בהאהבה
- בימי ותרסיט: לארס אריק קילגרן הפסקת קיז'
1950: SANT HANDER INTE HAR (THIS CAN'T HAPPEN H)
1950: SOMMARLEK (SUMMER INTERLUDE)
1951: FRANSKILD (DIVORCED)
1952: KVINNORS VANTAN (WAITING WOMEN)
1952: SOMMAREN MED MONIKA (SUMMER WITH MONIKA)
1953: GYCKLARNAS AFTOW (SAWDUST AND TINSEL)
1954: EN LEKTION I KARLEK (A LESSON IN LOVE)
1955: KVINNODROM (JOURNEY INTO AUTUMN)
1955: SISTA PARET UT (THE LAST COUPLE OUT)
1956: DET SJUNDE INSEGLET (THE SEVENTH SEAL)
1957: SMULTRONSTALLET (WILD STRAWBERRIES)
1957: NARA LIVET (SO CLOSE TO LIFE)
1958: ANSIKTET (THE FACE)
1959: JUNGFRUKALLAN (THE VIRGIN SPRING)
1960: BROLLOPSDAGEN (WEDDING DAY)
1960: DJAVULENS OGA (THE DEVIL'S EYE)
1961: SASOM I EN SPEGL (THROUGH A GLASS DARKLY)
1961: LUSTGARDEN (PLEASURE GARDEN)
1962: NATTUARDSGASTERNA (WINTER LIGHT)
1963: TYSTNADEN (THE SILENCE)
1964: FOR ATT INTE TALA OM ALLA DESSA KVINNOR
(NOW ABOUT ALL THESE WOMEN)
- חיכוי ליל חסרי: ברגמן ואלף סייבורג. בימי: אלף סייבורג החותם השבעי תוויי בר
- פנוי המכחף מעין בתהולים רעיון ברגמן. בימי: קן האנט עזין השון מעבד לוכוביה האפליה התשתקה עתה אורות הנשים הללו פרסונה האדריאודה: דניאל. בימי תסריט וצלום: ברגמן שעת הזאים בושה תשוקה מגעים זעקות ולהישות תМОנות מחיי בישואין חיליל הקסת פבכים אל פנסים הפקה: ברגמן. בימי: גונל לנדברם ביצת הנחש סוטנת סתו' מהיי המוריונטו פאנץ ואלבנסנדר אחריו החזרה
- 1966: PERSONA
1967: STIMULANTIA
1968: VARGTSMEN (HOUR OF THE WOLF)
1968: SKAMMEN (SHAME)
1969: EN PASSION (A PASSION)
1969: FARO-DOKUMENT (THE FARO DOCUMENT)
1969: RITEN (THE RITE)
1971: BERORIWGEN (THE TOUCH)
1972: VISKINGAR OCH ROP (CRIES AND WHISPERS)
1973: SCENER UR ETT AKTENSKAP (SCENES FROM
A MARRIAGE)
1975: TROLLFLOTJEN (THE MAGIC FLUTE)
1976: ANSIKE MOT ANSIKE (FACE TO FACE)
1977: PARADISTORG (PARADISE PLACE)
1977: THE SERPENT'S EGG
1978: HOSTSOWATEN (AUTUMN SONATA)
1980: UR MARIONETTERNAS LIV (FROM THE LIVES
OF THE MARIONETTES)
1981-82: FANNY OCH ALEXANDER (FANNY AND ALEXANDER)
1984: ESTER REPETITIONEM (AFTER THE REHEARSAL)

כתב העת סינמטק ייחולק עם הופעתו לכל חברי סינמטק תל-אביב
ולכל הרוכשים ברטיס זוגי בתמי הkulnau: לב, גורדון, פריז.

הלהקה - סרטו של אבנשטיין

שר

הסיפור הוא קשוך, אומר אבי נשר.
מה חשוב הוא הדימיון הפרוע מה
שקובע הוא הפיננסונג היינריך בין
אנשי המצוע באתר הצלומים. נשען
חולם על ג'אזו קרלנוי, מתגעגע לדאג'ר
קורמן, חביבים לועג קצת לאחים
טאוייאני. לא שם גרוועים, אבל הם
מספרים סיפוריים.

בריאקציה לסרטי האולפניים הגדולים - "ל'ן חור", "קליאופטרה" ודמותה - וכן היה לו הנטייה הטבעית לבירוח לפארודיה. אני נטוע בתקופה אחרת, בדיון של התלבטות מוחלטת בכל הקשור לשפה הקולנועית, בזמן שגולם נוברים בעצם תהילך העשייה הקולנועית. וims ונדפס עם "מצב הדברים" שלו יכול לשמש כדוגמא טובה לך. דווקא החולבות הזה מגענה מ"שובריטם" להפוך לפארודיה.

אבל תסכים איתני שהרמות בסרט מעוררות לעג בעצם העיסוק שלהם בהסרת מיזיקול. הב"כ.

זה בעצם האבסורד שבמיצבים. גיבורי "שובריטם" הם בסך הכל אנשים טובים עם כוונות טובות. כל אחד מהם הוא בהחלט רציני בכל הקשור לשתח הארץ בו הוא פועל. הם בchalut לא לטוטוטים, אבל הם עסוקים בקידום דברישותם. הם נלחמים למען שותה, ונאבקים למען אבוק אדרירים. מה שחשוב לך אינו המשעה האמנותם שלהם, אלא עצם המאבק שלהם.

זהו משחק קעת משונה. מצד אחד עומדות דמיות של במאים, שחנקים, מפיקים עצביים, כולם רוצחים להרים פרודוקציה. מצד שני, אתה עומד, היוצר שמאחורי היצירה, וש'ך פנאי להשתעשע בהם כמו בפיוגים של שחמט. יש לו סוג סיבת המסתקנה הכלתי נמנעת ש"שובריטם" חור אליה, היא העצירה ממשהו חייב להישבר, ממשהו לא נכוון בעצם הגישה של כולם לעשייה הקולנועית. הסרט שבחרו השרט מרגים ואת אופן המתר ביותר. רק כאשר אובדת לבמאי השיטה על הענינים בסרט, רק ברגע שנעלם התסריט ושותופת הקונספציה הנפוצה, רק אז מתחילה הסרט הדכילי שהם מצלמים שם להיות מוצלח. אתה בחאלט מזמין להתקדם עוד קצת עם הטענה שלך, טענה שביסית הרוי להעביר כבר ב"זעם ותהילה".

טענה של קוואים "קוואס". בן, ראיוני את הסרט של האחים טואינני. באמת סרט נחר, אני לא צוחק. הכל שם נכון, הכל שם יפה, הם באמת עושים דברים מצוינים שני האחים האלה. אלא מה? אני כבר ראיתי את "קוואס" עוד לפני שראיתי אותו, והאחים טואינני עשו כבר את הסרט הזה עוד לפני שהם ניגשו לעשותו אותו. לי אין כוח יותר למספרי טיפורים, אין לי יותר חזק לשמעו שהסיפור הוא האלמנט החשוב ביותר הסרט. אתה שוב בא עם הענין העתיק הוא של שבירת הסרט.

לא, גם זה לא. לא מעניינת אותו סתם שבירת הסרט לשם השבירה. מה שמעניין אותו הוא יצירת ג'אנן קולנועי. סרט שהוא פרי שיתוף פעולה של יוצרים מתחום עשייה שונות, שהוא שיקבל באמת לתהילך בו אתה לוקח חמשה בגנים מצטיינים, מושיב אותם על במאה אחת

שוברים איזה כל מקודש, ושוב השוכן הוא אבי נשר. הכלו אותו כל קרווש של ההיסטוריה של אחר מעשה. בא במא, מגשים חלום, עושא סרט, חוטף אותה בкопות, וגם בביבורת, מושיר לגור על זרי הקצאים, מתחבט, תוהה איפה טעה נזומה מתחה לאף כנגדי המבינים שלא הבינו כלם, חולם על סרט גוסך. נשאר בדרך לכל עולם החלומות לפחות עוזר שנתיים- שלוש.

בא נשר, עושא "זעם ותהילה", מעורר מהומה תקשורתית, מצליח להרים פרוצופי כל המשקיעים, הממנים וה קופאים בCHIPOTHECA, לוקח לבו שביע-שבועיים, מדרג על שלב התהיליות שנערך בדרך כלל בפאבאים לילאים, עושי ציק-צאק עוד סרט, שהוא חדשנות לאחר הפרסמיים של "זעם ותהילה" חובק אובי נשר בן חדש, "שובריטם" שמו בישראלי.

מתי עברכה החורעה ל"שובריטם"? הסרט הזה הוא ככלו בן לא-זוחק ל"חור בלבנה" של אורו זהה. הספרות התהיל בזמנן החזרות על "זעם ותהילה". עשית שם את החזרות הכי משונות והכי מטורפות שהיו לי או פעם בהיל, בשכל פרטיו - ופרטיות השחקנים נמחקה לחchipot, רק בעבור קולנוע. דווקא בזמן המשוגע הזה נפל על דוביד גרובינקל, שצילם את "זעם ותהילה", עם סייר מההארטה של "חור בלבנה", שאירעה עשרים שנה קודם לכן. הסיורים של דוביד היו מופעים לחלווי, דיכרו על מטיב הנעור העברי של תחילת שנות הששים, שהתרכו על איזה ג'בל סמור לאילת, ועסק בכל מיני אירועים חריגים ומשונים כמו הסרטה סרט. כדי להישאר שפוי בתקופת החזרות על "זעם ותהילה" עסוקתי ממש בעת החזרות. עצמן בכתיבת התסריט המשועה ל"שובריטם", כשהבראש מצוים כל הזמן סייפורו דוביד על "חור בלבנה".

"חור בלבנה", אם מישחו שכח את הסרט ההוא, עסק בעיקר בהענויות הבלתי-inement בין החיים לבין בין הколоנו, אותו ראי מrossoק של היישות הקיומית. אורי זהה, בכור, עשה את הסרט שלו בעקבות "הלהויה האבעות" של אודולופוס מקאס, כשהאיורופה פעל באוות העת ריצ'ארד לסטר עם סרטו האבשור של בכוכבם של הביטלס. ומשום ש"שובריטם" מתעסק גם הוא באירועים על אחר צילומי סרט, כאיו מתבקש מאליה החשואה עם לסטר, ועם הקומדיות שלו: "משהו מצחיק קרה לך" בדרך אל הפורים" או "הצילו".

אומר נשר: למותה הדימויון החיצוני, זה לא אותו הדבר, והסבירה לך פשטה - לסטר עשה פארודיות ואני ניסיתי לעשות סרט על מודעות עצמית, מודעות שבאה לידי ביטוי כזמן הסרטתו של סרט. צירק להבini את הופעתו של לסטר על רקע הפעילות הקולנועית של שנות השישים. הוא צץ בתקופה של מכוכה בקולנוע,

עתשה דבריהם לפני הספר, תן לזה לרוץ, זו לדברים לקורתה בתוך עצים. הקולנוע של ימינו איננו יותר העלה סוויטוי הפטרים של הווער. בכלל תיאוריית האוטר (היি-טר) מטה כבר, הגעה למצור מכסימל. ככל וורחים הינם לbijouן של הרוק-ידיואו, וגם שם נסתים לאחררונה הדמיוני הפורה. חייבים לשוב ולמצואו את הדמיון, וכן יש צורך לשבור את הסיפור. התקופה שזכורה לך בחגיגת הפורה של הדמיון היתה התקופה בה ניהל קורמן את אולפניי אי. איי. פי.

למה שבעם הבאה בה יתגגו את הלילה של סן לורצ'ו, הלילה בו נופלים הכוכבים ואפשר לבקש מישאלות לב במוסות, למה שלא תבקש להיות קורמן?

היה נורא רוצה להיות קורמן. ככלומר: להיות אחראי לארכעה סרטים פרוועים, עם תקציב קטן, מידי נשנה. הוא הביא לאמריקנים את ברגמן, פלייני וקורוסוואה, וגם עשה בסינויו מധמיים בסרטים "דריב אין" שלו, הוא לא טרח להתמקד בסרטים בטוחים, עשה סרטים בזול, טובים, רעים, הוא מה שחרר כיטום לאנמוריקה. העמלותו של קורמן היא הסיבה שהකולנוע שם שטוח כל-כך, אין להם יותר מעבודה. אין מי שמלא את הטונקציה של קורמן.

למה אין ומה עם מלחמת גולן?

זהו כל ההבדל. הקורמן של זמננו שמו גולן, ואצלל, מה שmóvel הוא העדר הדמיון. גולן עושה אך ורק סרטים שנעשו בבר קודם לכך, קורמן עשה אך ורק סרטים שעדרין לא בעשו פניו. זה הבדל הראיטבי הגדול ביןיהם. אצל גולן מדובר רק בחשיכה כלכלית, רצינולית קרה ונכונה, ובמחינה זו אני מסביר את הcovet בפנוי. הוא איש כלכלה גדול. אלא מה, הוא מادر לא קורמן.

ואם תהיה קורמן, מה תעשה?

אני עומד בפני פרויקט של שני סרטים חדשים. חלומי הגדל הוא לא לביים אותם, אלא לעשות את התהילה הקורמנית של עמידה מהצד, לראות אחרים עוזים את הסרט עבור החברה שלו, של אritic עזים ושל עוד כמה אנשים טובים באמת: אני רוצה להשקייף על עשיית סרט, בלי להיות מעורב בו בפועל, להכريع רק בהכרעות החרחות.

לר' הרי אין מה להתלונן. עשית סרט מיד לאחרר "זעם ותהילה", למרות אי העולחה של הסרט ההוא. כמעט קורמני בחפותה העולם האסתטטי. אך קרה שהמשקיעים לא ברחו מהשם אבי נשר, לאחר שנתגלה כי הוא לא מבnis כספים?

לא היה קשה להשיג מימון "שוברים" דוקא לאחרר "זעם ותהילה". התסריט של "שוברים" העזים כמה משקיעים, וציוו שהדמיון הוא ההפך מתאיבני. אודין

ואומר להם רוץ, נגנו ביחד. זה מזכיר לי תמיד את חיבתי העזה לטופוֹט: מה שאני אהב שם אני אהב גם בקולנוע: מה שקרה? מה קורמן אמר ינץ'? איפה יפול האגול? מה יקרה? אין הרבה באלה בקולנוע של היום. שברול למשל, ובדור החדש לחכמת הפתעה. שברול מושם שהוא רוצה לעשות הקולנוע שלו כך, רך מושם שהוא רוצה פנימית. זה נפלא בעיני, ולזרגמא אפשר רק חות את סצינת הפתיחה הננדרת מ"אנידיאנה ג'ונס והמקדש הארור". יש שםobar מכות מטורות בסטייל בסבי ברקלוי. הן לא חשובות של הוליליה, אין להן קשר עם המספר, אפשר היה להסוך את הכספי. אבל מה, שפירברג רצה את זה וכך היה. סתם טירוף לשם, וזה הדבר הכני קרוב ל千方百ן זה לא קולנוע של שיטויות?

זה הדבר שאני הכי הימי רוצה שיקраה לו - איבוד השלית העצמית. ממש כמו שקרה לכולם בשורות. אני יכול לנחש שזה גם מה שקרה בצלומים של "לילא של יום מריר" בשרייצ'ארד לסטר והחיפושים נפגשו. אני לא מסוגל להאמין שהסטר ביים אותך. אני ממש לא מסוגל לדמיין את לטר עומד מול הביטלס ובמביבים באפן שמרני את "ليلא של יום מריר". זה בכלל סרט שאחד לא ביים ממש, וזהו אחד הסרטים הייתם מבריקים שאני מכיר. אם כך, מה שאותה אהב זהה הzechkei מראדי טרייט מירוגעת אוטה. הידיעה מראדי כי בקומדייה צפויים לא הרף סרטים מצחיקים, נראית כתירה איזומה בעיני, אני שונא לדעת מה הולך לקרים על המספר, וזה הסיבה ש"שוברים" מחליף מלהלים בכל הזמן. קודם כל מאיר סוויסה מצחיק יותר. לפתח מישחי' בננסת בסצינה ריאלייטית קשה, פתחום הסרט כולם עף לכיוון סוריאליטי. לי זה ניראה הדבר הקרוב ביותר לטריילר; סרטון "בקروب"). וריילר בעיני הוא סוג הקולנוע הקני ביותר שיקים. לא במרקחה אני פותח את "שוברים" בקטע של טריילר.

באיזו סמטה אפלולית פגש את התיה זה?

אצל רוג'ר קורמן. כל הזמן יש לי גיגועים לקורמן ולעבודה שלו. אותו זה לא מפליא, שכולם התחלו אצל קורמן את החיים שלהם, ובוזדי לא מפליא אותו שהם יצאו ממנה מצחיקים בסודות הנכונות. כשאני אזכיר כולם אני מתכוון לקופולה, טקורסיה, ולמעשה הכל הקולנוע האמריקני החדש שפרק לפני חמיש עשרה שנה. קורמן הוא ההפך מתאיבני. אודין טאביאני אומר שהסיפור הוא החשוב, וזה שיטויות. קורמן טען שהקולנוע הוא דמיון, וציוו שהדמיון יהיה פרוע. "שוברים" הולך בעקבות הקביעה הזה: תן לדמיון לפוז, אל

עדיה ספיר וגורי גוב - ריזנגרוף 99

קורומים. גם שלך ("דיזנגוף 99") וגם של בועז דודזון ("שבלול").

אתה בודאי מתכוון לקטע ביריש של משה איש כסית המופיע בתפקיד גולית. אני אפללו לא יעדתי שב"שבלול" היה קטע דומא, אף הוא בידיש. אצלנו זה בא למגורי במקורה, הסצינה הייתה צרכיה להיות מוצלמת כשיר נורמלי. באתי לסת לא התחשק לי לצלט עוד שיד. כבר צימלמתי קודם לבן תשעה שנים נורמלים. נלטם עמדו כבר מלובשים, ואוטו האירוע כולו שיעם. פתאות שמעתי את משה איש כסית שלו ביריש למארפת. זה נרא העציק אותי, ונורא הדליק את איש כסית לשות את הקטע בידיש. המענין הוא שמשה איש כסית שיריך לחבורה שעשתה את "שבלול" לפניו 15 שנה, במידה מסוימת לא יהה זה מוגומ לומר ש"שוברים" הוא המשך לאותה חבורות רוק שעשתה אז את שבלול - שלום חנוך.

אריך איינשטיין והאחרים.

יואר אשרות, גל עשרי - שוברים

פעם אמרת שמכرك קולונגו רע זהו מבקר ששוחח את ליליאן סקאיי".

יותר מזה. המכرك ששוחח את ליליאן סקאיי, שחת גם את "זעם ותהייה", וקורוב לוודאי שישות גם את "שוברים". וזה הדבר העצוב בכל הסיפור של הקולונגו כאן - שמכرك שkept את ליליאן סקאיי" בכל כתוב על סרטים, ולא על בושול וסבדורות.

ומה תעשה אם בולם יקרוע את "שוברים"? ומה אני עשוaha את הסרטים שלי כשקהל רוזחה כל הזמן את התחת של צחי נוי? זה לא השאללה, ולכן גם אין לי עבורה תשובה אחת. אני אבסה לעבות בשתי תשובה מקרים: קודם כל, אני לא חייב לעסוק כל החיים בעשיית סרטים. התשובה השנייה: אין לי שום כוונה להפסיק לעשות סרטים רק בגלל שהמכקרים לא סבלו אותם. זה מזיכיר לי סייפור מהתקופה העתיקה הזאת, בה שירתה בענינים. הרים לי שם סמל גיגאנט' שאחוב לטרטר אותו איזמות. הוא מטרטר ואני מחייך. הוא מטרטר עוד יותר, ואני עדין מחייך. עוד לשלש ארבע פעמים באה עד שהוא מתרף: "נסחר, מה אתה מהייק?" זה לא חיר, עיתתי, זה עווית.

מאתים אלף דולר. שבועיים צילומים. היה ברור לכלום שנחננו לא הולכים פה על הפקת המאה, וכך גם לא קרה שאישחו משקיע ברכה לאחר ש"זעם ותהייה" עשה את מה שעשה בкопות.

אתה והמשקיעים שלך היוites יכולים להיות היום עשיים הרבה יותר, אילו רק קיבלתם לפני חצי שנה את החוצה של "האחים זורנר" לרכוש מכם את "זעם ותהייה" להפצת עולמית.

הינו די מסוחרים אז. היום, במבט לאחר מכן, אני מניח שככלנו מעתירים שלא קיבלנו אז את החוצה של "זורנר" שעמדה על 400 אלף דולר. השבנו שנוכן למכור אותנו ל"בל הון עתק. העובדה המצתערת ש"מאחורי הסורגט", נכסל בראצות הברית לא בדיק עוזרת לנו כעת. בעצם, לא אחד לא.

ונר מצאת את עצמן עוזה סרט עם 200 אלף דולר בלבד ביד. מה זה עשה לך?

כלום. המටאים אלף דולר אלה הם בדיווק מה שצורך היה להוציא על סרט מסוג "שוברים". אם אתה וודע בדיק מה רוצה לשות, ואם אתה בא מוכן להסיטה בחוצאה נוחות עם שחוקנים, ואם אתה יודע איפה צירך להתעניב ואיפא לא שווה לבבו זמן - אם יש לך את כל המידע הזה, אז אלמנט הרפטקני שעולה 200 אלף דולר בלבד הוא נဟדר. אני הגעתה למצב בו אני מתחזק די יפה בתחום השפה הקולנועית. אולי עידין לא דובר אותה ברהיט טות שהייתי רוצה, אך הנימאים בהחלט יוצאוות לי כבר טוב מהפה. עכשוי אפשר כבר להסתכן: אתה יודע בלבך, בווא ננסח אותך ותהייה בדיק מה שקרה לי בהפקה של "שוברים".

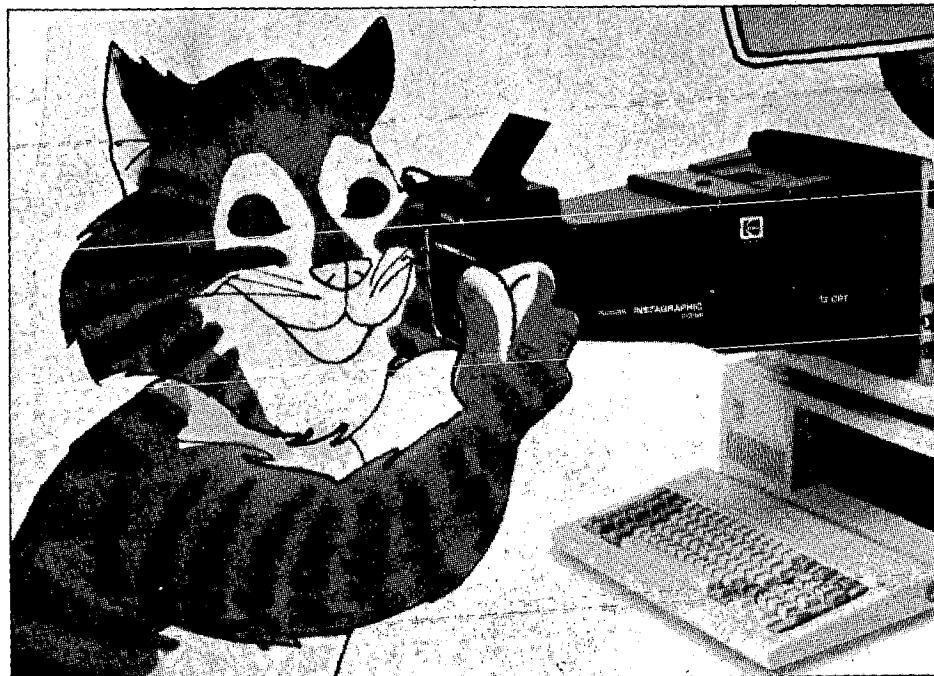
איך גירדת את טירונותה התנכ"י? אפשר היה להעביר את הטענה שלי בכל סוג של סיפור, לאו דוקא תנ"ר, כי זה נראה לי הדבר העדפתית את התנכ"ר, כי זה מושם עלי לדבילה וחכמי אבסורדiani שאני יכול להשוב עלי. אצלנו התנכ"ר הוא מילה ברdetת לפיוווק, לתרדמה, אף אחד לא רוצה לגעת בתנכ"ר, ולכן זה בראה כניגוד החריף בוירט למיזוקן. יש בכל זיקה כלשהו בין הסרטים לנגד התנכ"י בסבог'

הויה היא אסוציאטיבית בעירה, לא פארודיסטית. שיר אחד "הנה הגעתה" שמו, מדבר על נובייש שיש לו ולוויש לו אשה/ יש לו פילגש/יש לו מחותם בעולם הרוגש. דזוקא מיללים מאד מוחכמו, שדור המלך עומד ושר אותן באמרנו, כשהוא מוקף שלטי פרסונת. אין מיללים תנ"כ'יות, אין רצון לעסק בתנכ"ר בחומר יצירתי, ואנת מושם שכונתי התהה לעטוק בשחקנים ובຄולנוע כבוחור היצירתי של. התנכ"ר הוא רק קישוט, ואין פלא שהשתדלנו להצעני את חלקו לאורך כל מסע הפ Rossini של הסרט.

מצאת ב"שוברים" דרישות שלום מסרטים

אתה צריך ו"חטול" במשרד

קודאק אינסטגרפיק ("מערכת החתול")
לוקחת אותך קדימה לביצול יתרונות המחשב שלך.

**

קודאק אינסטגרפיק - "מערכת החתול" של קודאק - הינה מערכת צילום חזבנית

המאפשרת לך לצלם חמוןנות וскопיות מיידיות של מרקע מחשבים.

קודאק אינסטגרפיק תקל עלייך בעבודת ההכנה של פרוייקטים הדורשים המחשוה ויזואלית.

המערכת מיועדת לצילום צג-מחשב (מתאימה לכל מחשב) בממדיות, בתפעול פשוט,

באיכות מקצועית וועלות נמוכה - הר של המערכת עצמה והן בשל החסכו בסרט-

צילום - המערכת חצלם גם תמונה או שקופה בודדה!

אנשי דלהה פילם - מפייצי קודאק בישראל - ישמחו לספק לך פרטיים נוספים

על יכולתה של מערכת קודאק אינסטגרפיק.

לרכובות משובча על השאלה המסקרה: מה מכובה המערכת - "ו"חטול"?

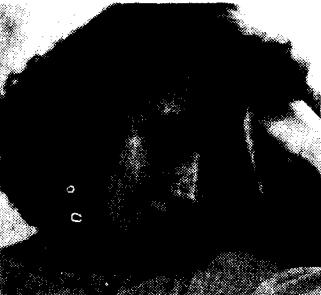
מפייצ' בלעדיה: מ.ל. מיקרו-מחשבים בע"מ. היחסמו נאילס 93, תל"א.

טל': 03-266292-03, 03-252955

יבואו: דלהה פילם בע"מ.

קָאַל

קָאַל

קָאַל (גולדקריסט, בריטניה).
(1984)

מפיק: דיזייד פראטנסטן
בכיכבה בה: כולם פרוטסטנטים
במאי: פט איקנור
צלם: זיילנסקי
שחקנים:
קָאַל – ג'ון לנגן
מרסללה – הילן מירן
שמץ – דונאל מל'קאנ
הייל – סטיינון דומקס
דאלאפ – רוי מקאל
סקיפינגרטן – ג'וז אכנה

קאל ומנשיכים לראותו לכל אורך הסרט. יש לכך הסבר דרמטי אך יש לכך גם סיבה פשוטה – הסרט קיים אם לא רק מנקודת מבטו של קאל הרו לפחות עובר דרכו ולכון גם נקרא על שמו: "קאל".

"קאל" נשא את חותמו של המפיק החשוב ביותר של הסרטים הבריטיים היום: דרויד פאנטאנם. יליד לונדון (1941) החל את הקארriereירה שלו בעסקי פרסום והפיק את סרטו הראשוני "מלודרי" בהיותו בן 28 בלבד. בעבר ארבע שנים הפיק את "מהלך" של קן רاسل. בתפקידו המשמעותי האחרון הוא מגלה מעוף ותעווה הן בבחירה הנושאים לסרטים והן בגילוי במאים חדשניים שלא היה להם כל בסיסו קולנועי קודם. ב-1972 הופיע את "סטראדאסט". על המתרחש מאחוריו הקלעים של עולם הפופ. זה היה סירטו הראשון של מייקל אלפט שיתור מואחד התעלה על עצמו בהוליווד ב"תחן כורה הפחים" שזכה את סיסי ספייסק באוסקר. באותו השנה נתן הזדמנות ראשונה לילד ליידי סקוט ב"זרואיסטים"; סקוט לא איבז. לא עבר הרבה, זמן והוא ביים בהוליווד את "בלידי ראנר". פאנטאנם גילה גם את אלן פארקר, גם הוא במאי סרטוני פרוסומת, והיטול עליו את בימיו "באגסי מלון" (1975). עם פארקר החל את הצלחה המיסחרית האדירה שלו "אקספרס של החוץ" (1977). היו אלה שנות עבודהו בטלוויזיה, בסרטים תעודיים כמו "ג'ימיס דין" או הסিירה האמנוחית של קנת קלארק, ומרסללה הדרמטית מתמן שירנו לו הכוורות עם במאים צערירים רבים. הוא ידע/aglow את האוצרות שבניהם. אחד מהם, יי' האדן, שבן בחור לבים את "מרקיבות האש" (1981) שכבה בארכעה אוסקר. רים, כולל "סרט השנה" שעשה את פאנטאנם למפיק השנה. ב-1982 הפיק את סרטו של ביל פורסיטי "גיבור לאומי" ואשתקד את "נחמות קטנות".

קאל. כל כך קל. כל כך פשוט וומין שבא לך לצחוק: למה לא חשבו על כל אצלו? הלא קאל אינו גיבור מקומי של בלפאסט בערבי מוגבל. יש לו אחים בדורות מזרחה אסיה, בדורות אמריקה, ולא ציריך ללבת הרוק – גם במזורח התקון.

סיפורו של קאל אינו חד-שלולים ואינו חידוש לקולנוע. כבר סייר אותו בעבר, בשינויו כתובות או בשינויו שמות קלים ובכל זאת יש בו בסיפור הקטן הזה על מאבק הדמים הישן נושן בczfzon אירלנד משחו כל כך מקומיות עם זאת כל כך כליל שאי אפשר לעבור עליו, ככל טעם, בלי להתרgesch, בלי לחשוב, בלי להזדהות. קאל מקלוסקי, בן תשע עשרה, חי עם אביו הקתולי בדרירה צנואה בבלפסט. בסביבה בה כולם פרוטסטנטים. אין תעסוקה לאキוחלים העובדים עתידיים המוקומי. קאל לא יכול לסבול את הריח ועזב את העובדה.

קומה בינויו. פניبشر. אין מרבה לדבר. הרא מוכנס בתוך עצמו. מוצא פורקן בהוא בה למוסיקת פופ או בפריטה על גיטרה. מאז מות אמו משתדל לעזרו לאביו בבית. אין לו חברים של ממש וגם מושתדל לעזרו לאביו בבית. נערה. פרוטסטנטים שכונה מציקים לו ולאביו. האキוחלים מנוטים לרטום אותו לפעולות תגמול אלומות. הוא מנטה למוצאו ישועה במרסללה, ספר נית חדשה במקומ. מרסלה היא אשה בשלה בסוף שנotta השלושים, אלמנתו של שוטר פרוטסטנט שברצח לפניו שנה בידי כנופיה קתולית. היא חיה עם לדת הקתונה בבית הכהני של הוורי בעלה. וחונגה מרוטק לכטא גלגים מזו נטלת את ההתקשות ואשתו מנהלת את המשק בקשיות. קאל מנטה להתקרב לmarsella בכל הדרכים המקבילות אך היא מתעלמת ממי מיקומו. המפכה הגורלי מגיע בשקל מוצא עבודה אצל

בלקאן 1984), מואפקת כלפי חזע, ומלאה תשובה בוערת מבפנים. זו איננה יפהפייה נסוחה הוליבוד אבל היא מקרי נבה מיניות וחומר שמעטות דוגמתה, מזו התגלחת גלנדה ג'קסון, ידעו להעניק. בשאותה רואה את מירן על הדב משח' קת כל בר-קטן ונכון, אתה לא מאמין שהיא למעשה שחקנית תיאטרון מושפשת ב"רויאל שייקספיר קאמפנרי".

אם יש דוגמא ומופת לסרט היישראלי המתלבט הרי זה "קאל". סרט בעל תקציב עיר, סייר אהבה פשוט על רקע מציאות אלמה. סייר שיכול בהחלט להתרחש אצלנו ברכע המקוטב כל כך - חילוניים. וותמים, מורהחים ואירופים, ערבים ויהודים. זאת ועוד: במצבות דינאמיות בסיסו לחץ, חוסר סובלנות בתוך המדיניה וחוסר ביטחון רוגש מחוצה לה מקיצינים את הדרמה האפשרית הכתובה. אך הקולנוע שלנו ממעט לכתב את תסריטיו, לפי כל אלה, "חמסין", "מאחרי הסרג'ט" ו"גשר צר ואל" הם מעת מדי. אנו זקיקים ל"קאל" קטן, כו וטוב ומשלו.

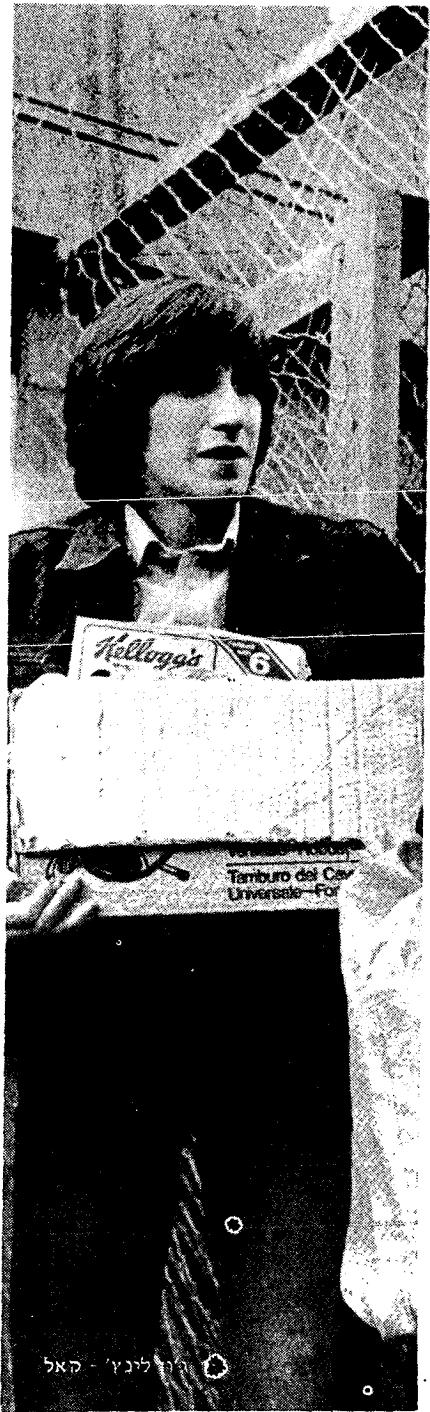

הלן מירן - קאל

בשנה שעברה שוב גיליה במאי חדש: רונלג ג'ופה שבויים את הספר המרגש של "דמויות של שתיקה". הסרט "קאל" שנעשה לפניו ממחיש את מסורת פאננים: סיפור פוליטי אנושי שנitinן לידי של במאי טלויזיה אלמוני, הפעם מאירלנד. שלו פאט או'קונור, הוריידן את שיירת פאננים וה תעשייה הבריטית הייתה בשארת בעבר, הקעה בבני-

או'קונור העתיק לי'קאל" (הסרט של הספר האירי ברנרד מלאורהטי) טיפול של סרט תעודי. הרחובות, הבתים, הטיפוסים, באילו נלקחו מתחום תחובות ווומני חדשות על העש'ה בבלפאט. נסינו הטלויזי זיוני של או'קונור סייע בידו בסיגנון תמציתית ענייני ומנוראי, בנוסח הדרמות המועלות של הטלויזיה הבריטית, במא依 וה מתגלגה בחסכו וקפדן. אין פרט חסר, אין פרט מיותר. לפעים נידמה שהוא אפילו מגדים בכרך אבל אם מגלים סבלנות לצורת העשיה שלו יש שכר בתואצ'אות הסופיות. קשה להתווכת עט או'קונור. רגעי האושר פאסט קודרת. ברוח זו מהדחתם גם המיסטיקה של מרק קנופלר (הסקוטי "דייר סטריטס"). רכה, מלאנכולית, עד אחרי צעד לצד הבימוי.

גם בבריחת השחקנים הנפלה ההגלאה או'קונורכב' אי בעל רגשות. אלא רק בעלי התפקידים הראשיים כי אם אותן האלמוניים, בתפקידים מישנה וערים, דוגמת המוכרת בחנות המתנות, אומרים בשלוש מילים דברו של מאמר שלם. אבל עיקר הכבב מוטל על שני הנושאים הראשיים, קאל ומרסללה. בתפקיד קאל מופיע השחקן האירי-קתולי ג'יוהן לינץ', הופעה סגנית, כמו של צורות העולם על גבו, מחדורה מיווסרת של ג'יימס דין המנוח עם קורט robust קדרוש מעבה. רגשות, כאב וטריגות, אלמנטים של ישו מודרני, בתפקיד מרסלה מופי עה הלן מירן (פרס המשחק

הלן מירן - קאל

קָאֹס

KAOS סיפוריים סיציליאנים

טוסטשל תאהופ טבאנאי
נבסס על ספרות של
לאגנו מירנדלו

פרס
ז'וד דיאנסלי
באיטליה 1985
למחקה הטעונה ביהודה
لتסריט הטוב
בייניה

"הairoע הקולנועי החשוב ביותר של הקיץ"
(תמן אוניבר'ידיעת אנטוניו)

שבוע 4 - שעות ההצגה ברלקמן:
במוצ"ש - 21.45
בימי חול: 16.00-18.40-21.30

מלון שרותן ירושלים אירוח את זוטרין טבאני

טלפון : 03-203734/5
פקס מיילור : 03-288957

אקספרס

מ.ש.ב.

MASHAV

EXPRESS

לשורתך בלבד יום יום לכל יעד בעולם

טיוותי צואג אהיל אקלת ג'כת ג'כת יסז גסיגט

מכתבים, חבילות, דוגמאות, דברי דפוס ועוד.

מהיר, אמין, במחיר סביר.

קאוס

קאוס (ר.א. איטליה, 1984)

מפיק: ג'וליאנו דה נג'רו
תסריט וביומוי: פראנץ קול-

טאויאני על פי לאנג'י פראנדלו
צילום: ג'יוופה לאנג'י
כיתול אמנותי: פראנצ'סקו ברונזינו,

רברטו פיריניאנו
מוסיקה: ניקולא פיבובאני
אורודיו: מאיר מקרור. 12 דקות (ישראל),

השנתה האפואודה "ר'קוויאם".
שנהיים:

"הבן الآخر" – האם – מריריה לוזאנו
חוליה יורה – באטה – קלודו ביגאל
סידורה – מאסימו גונדייה
מודוגנו

"ר'קוויאם" – סאלואטורה – ביאג'י
בארון – הפטרילאר הרוזון –

סאלואטורה רוסי – האב טריסט – פראג'קו
סקאלדאי – חביבון – פטרואלה ספאזולה
היג'ארה –

די זומו – פראקו פראנק –
דונ צולו – ציצ'ן אינגריסיה
שייחה עם אמא"

לואיג'י פיראנדלו – אומרו
אנטונוטי – האם – רוגינה ביאנק'

חיבינו, אגוי והוצאות שלו
לייטוריון טאויאני בבניין
הסינמטק. היתי זוקק לתמונה
שלו כדי לסייע תרבות בחודש יוני
בירושלים. בעוד מוחה שמחפש
אותו בקצת האחד של הבניין
הגעתי טאויאני מרופסת הנש
קפת אל חומות העיר העתיקה.
הצלם הכנן את התאורה ובامي
צעות מתログ'מנית הבהירתי את
כונתי. טאויאני נראה רענן
וחייבני ולא כמו שעמד יום
שלם במצור של עיתונאים
ובמשמעות קוקטייל.

הထייתי נרגע. "פדרה
פדרצ'ו" נאמרה, "הילה של סן
לורנצו" ו"קאוס", הם שלושה
סרטים מעולים של ווצ'רי קול-
נען מן הטבבים ביום בעולם
ובאטיליה – שאיבדה בשנים
האחרונות את רוב במאיה
החשיבותים!

אמרתי לoitוריון טאויאני:
הנה אתה יושבכאן אל מול
הנוף עוצר הנשמה; "במחרך
של כמה מאות מטרים מכאן
עمرם בית המיקdash שיטוט
העליה באש. האם זה לא נושא
מושפלה לסרט, הרומיאים שלך
מחריבים את בית המקdash
שלוי. טאויאני צחק צחוק
גדול ואמר לי: "אני איני
רומיאי. אני יווני".

הזכרתי לו את סצנת
מיילמת הרומיאים ב"לילה של
סן לורנצו" והוא תקן אותו
והזמין לי שהלחם היה אכילס
היווני. האחים טאויאני גולדו
בחבל טוסקנה ארבע גאלולים
הקדם היו יונקים.

סרטם האחרון של הטא-
ויאנים הוא, במידע, אנטולו
גיה של 4 סיפוריים עם פרולוג
קאדר ואפילוג. סיפוריים המבוס-
סם על המורשת הסייצ'יליאנית
של לואיג'י פיראנדלו, יליד
סיציליה, שאיתה ואת בינה
הטיב להכיר. חוות מארה הפליג
מתרחשים הספרדים במאה
ה-19.

הפתיחה הקצרה היא
המיסגרת המורכבת למדוי של
הסרט כולם. שלושה פרצופי
אדם עולמים מתחתי התמונה
וממלאים בתקיריהם את מרכזו

הבד. הם צופים בהשתאות
בעורב הדוגר על ביצים וכשהם
הם צדים אותו ומגלים שהוא
וכך הם בזים ולולגים לו.
בשכינה פרועה פרורטת ומופיע
חידה שיש בה הומר שחוור
מוחזק אחד האיכרים ממידים
של העורב וראשו שמוט בלבשו
מטה. שאר האיכרים שעלהם
בעורב את הבאים פוגעת בשרי-
degar, ביצה אחת פוגעת בשרי-
וולו של האיכר וכולום צוחקים.
אחד האיכרים חס על העורב
קשרו פעמן, לכוונו, ועל צווארו
אותו להזופש. העורב ממירא
ודזה מעלה נופיה החזירים
מוכי היוכש והשורב של סעדי
לה והפערן שעלה צווארו כמו
מוריע שמנהזה מתהיל מיד.
בפתחה הקצרה זו מביא
אימ' האחים טאויאני את
תחבולת העורב בקשרו בין
הטיספורים, קובעים את נימת
הסרט ככל שבסיפוריו של
טים השגען, השטויות והיצרים
האנושיים. שלוש התמונות
הראשונות בהן האיכרים
צופים בהתרחשות (ג'יסטרת
לפי שעיה) סוגרים מעגל ומת-
קשרות עם האפילוג, חור
גיבור הטיספור, פיראנדלו, חור
לעת זקנותו לבית אמו בכפר
הולדתו בסיציליה. בסצינות
האחרונות הופך פיראנדלו
לצופה בחטאונו הקטן והתפעלי
שלו. צופה יחיד בהעה שחוקן
יחויר. הציג שבה המחוואי
מתבונן באפיודה מחיו, אפי-
זודה שמעלים לא הבליח
לכתחוב והתחמונה לאחרונה של
פיראנדלו העוצה במתבונן, מז-
בירה את שלושת פרצופי האי-
קרים המתבוננים.

בין הפתיחה הקצרה
והafilogo שורותם הטאויאניים
שבתוכו את התרSTIT ששתופו
של טונינו גוארא, מהזרות
סיטופרים שרוח של הומאניות
גדולה ואמיתית נושבת בהם.
אינו יודע אם משום היה
פיראנדלו גודל המחוואי
האטלקים במאה ה-20 או
מסיבה אחרת. אך יש ב סרט
כולם מוחה ניסטר וסובטורי
להיאטרון. לא לתיאטרון
ועלילתו מתרחשות על

קבוצת האנשים שהມיטה עליה את האסון. ושוב דואת העורב עיגבַל פעמוני מצטלב מעל הרי סיציליה הערומים וצורבי המשם. גם בסיפור הבא "הסדי רורי" השיגעון הוא כמעט דומיננטי אך האروس הוא בן ווג למחולת הגיבורים.

באותה שנסח עתה את סידורה היפא לאשה הוארולת יודה אך את סודו הנורא הוא נוצר בלבו ומגלה את הסוד רק לאחר הנישואין. כאשר הירח מלא בוקעות מפני צער קות אiomות המזcurות את המיתוס של האדם הזאב. בשאר הימים הוא בכל האדים. סידורה, שעיסוקיה מועטים, ממרקעת את השש המורעף שמסבב למיטה. שאר החדר אינו מרצוּץ והמיתה היא כמו מקדש שנבנתש. אך חנויותיה יודע מי מושגע יותר, האם או הקצובות המדריךות והמקאי ניות ורגליה החשופות עד למתניתה מסביב למיטה הריקה יש בן ערגה למגע אירוטי עד להתקפות.

באותה מזיע לאשתו שאמה ודונה סארו, יארחו לה לחברה בימי הירח המלא כדי לשמור עליה מפניהם. באשר באותה מהכה מתחוץ לבית להתקף המשמש ובא מנטה סידורה לפתות את סארו, שחشك בה מזמן, אבל חזקתו העולות מבוזץ ממיתות בסארו את התשוקה והוא יוציא החוצה ומחזיק בידיו את בטטה החובט את ראשו כנגד אבני המרצפת. החמלת והצעיר של סארו על יסורי באטה גורבים על תאוותיו. תמנות הירח המלא וקרעי העננים החולפים על פניו במנחים מגלים ומס' תרים אותו חילופות זעקותיו של באטה מזcurים על רקע אווירה זו פולחנים מיסתוריים קדמניים. במחוזות של מולד הירח, הזזה למוחוריות של מחלת באטה ובתשוכה שלא באה על סיוףקה ישנים יסורים אמריתים והחמלת של סארו היא רוחה הגדולה של ההומאי ניות העולה מן הסיפור. העורב חזר וחולף על

לבניה שהיגרו לסנהה פה לפנוי. פניה חלקים, גלליים ויפים וכאשר היא יושבת שפופה ומוכנסת בתוך עצמה ליד גדר האבנים, לפניה שהיא מספירה לופא העצער את קורות חייה והנסיבות שגרמו לשגוננה היא מזכירה את אחת הדמירות יות המיתולוגיות הגדולות. יש בסיפור הדרים לשגער נה של אש פיראנדלוי ישנו גם הפחד הקיים בכל אחד מאיתנו שעשה שהוא עומד בפי חולה רוח. הטיפור אכזרי ובסופו של דבר הצופה אינו יודע מי מושגע יותר, האם או

הבמה אלא לתיאטרון של החיים, אותו תיאטרון עלו מדבר שיקספיר מפי ז'אק במומה "כטוב בעיניכם" – העולם כולם במא הוא והאנשימים אר שחנקים כרויים לו. איש איש כבנישותיו ויצירויות.

העורב דואה מעל מיקdash יונבי עתיק ונטוש הניצב על ראש הר. הטיפור הראשון הוא סיפור על שיגעון וטכינה חזרי בה מ"פדרה פדרונה" צפה ועליה מתר נבכי הזכרון. אבל של גינוי לעמוד בשדה ח:rightה בינות תלמידים ובבדו אלה שהוא עומדת להנחתה על ראש בנו. היופכו של טיפור אדיפוס. בסיפור הראשון של "קeos", "הבן الآخر", כאשר האשה שנטפה דעתה עליה מחששת בין האיכרים היזדים לארצות הברית אחד שיקח מיכtab

מרגריטה לוואנו הבן الآخر – קאות

אנריקה ניריה נידרניי בתפקידו
ס. פון זונז ניריה ניריה ראייס

האמן.

לכארה מהתלה חביבה, פיראננדלו וטאויאני חומדים לצוּן. הצעפים שמחים לאדו של דון לולו אבל אינם יודעים למשה את הסוד האמיתי שמאחורי הבד - מי היו המכאים את האמיטיים של ההתרחויות שמה הריחן?

האפרילוג של קאוס הוא המעודן והעצוב שבכל הספרים. לס. הטעופים השבטים בעיררת הולדו גרייג'ניט. בתחנת הר' בכת הקטנה והעוזבה עדרימה של חול וילדיהם פרושים וזרועי תיהם ומזוקנים ממנה למיטה. פיראננדלו מביט בהם ואנחנו יודעים שהוא הרגע שבו בורנו.

אללא לשבור את הבד שוב. ביבתים בעוד זי דימה אסיר בתוך הבד נערכת כירוה אדריה כשהאהיכרים מאכילים את אמן הדבק בכל טוב שקנו בכקס שקיבל מדור לולו עבר מלאתכו. זי דימה ניראה מאושר ביותר בתוך הבד ובאותה הסצינה הפות ביחס ועתירות הדמיון ביוטרשברט מיזייזם האיכרים את הבד כר' שישפר עליו אורה הריחן ואו הם פותחים. במחול מסתורי מלא הדר. הסוף בלתי נמנע - דון לולו מorsk את הבד זי דימה יוצא לחופש. דון לולו הקמצן שאינו נהנה ממשום דבר מפיסיד גם את הג'ארה וגם בקרוב עם

הבד וקשר במעופו סיפור נוסף לאורכם נופים ולאותם האנשים הצוחמים בהם.

cohikpan של שטחי אדמותן גודלו של הבד הענק שהזמין דון לולו כדי לאכסן בו את הנבות ברם הזיתים שלג. סיפור הבד (הג'ארה) נראה לכארה פשוט. בסודו קרו מים מובהקים וגם שחקניו הם קומיקיים ידועים. אך רק למראות עין ניראה הסיפור פשוט. דון לולו באגלומו של השחקן צ'יצ' אינגרסיה הוא דמות מורכבת ולא פרורטית פחות משאר הדמויות בסיפור רימ האחרים. הוא בואה על נעריו שחלו ומתעלל בכאורה עיר העובד בחצר ביתו. האשאה המחלקת אותו את חזדו איה נוחלת אותו את ניטמו ואף אין הוא מציע לה להלך עמו את נשבו, עד כדי כך גודלה קמצונתו.

את הג'ארה, עלפי מצותו של דון לולו, מעלים על במה שבמרכזה החצר והמראה דומה לתפאורה ענקית ולא מציאותית. מכאן והלאה מסבכים האחים טאויאני ופיראננדלו את העלילה לרמה מתאפיינית. אותן היררכיה, מן הספרור הקודם, מתכסה בעננים גדריים ומשווא מציג שוב בחלחל וכקר מתגללה האסון הנורא - הבד, משוש חיו של דון לולו כבר אין שלם והארמוני כשהיה. דון לולו מאמשים את האיכרים. אך האסם העניינים שברוא את הבד מתוך שייעו לנבא את הנולד?

הuttleoma נישארת בעינה והעל - מציאותי משתלט על המשך האפיודה. זי דימה, האמן היודע להפליא את מלאכת הדבקה, שאוטו מעצב השחקן פרנסקו פרנקו, הוזעך על ידי דון לולו, אך זה האח רון אינו מסתפק בדבר בלבד הוא דרש גם תפירה בחותמי ברול. זי דימה, המדקיק בעל החוטורת נעלב אבל געתה לבקשת דון לולו. אלא, שכפוי לאחר שהוא מסיים את מלאכתו הוא הוא לא יכול לצאת מפתחה הצר של הג'ארה. אין מוציא

שנשמטה מזוכרוני. ב-1956 נסעתי לאירופה על סיפונה של אנית ישראליות מישונת. ישבי בחדר האוכל ומישנו צעק "הר געש, הר געש". יצאתי לטיון. מעולם לא רأית תי מחיה כה נפלא, מאיים, מפחד. חלפנו על פניהם הסטורי מבولي. לועו העלה עשן, מפעם לפעם זנקו אל שמי הלילה גרים אדומים. מתחת להר ישב האל וולקן, צולען מכוער, טוב לב, ונפח במפהו שלו. עצרנו בנאפולי והשקבו תי אל הווב המעשן שהחריב את פומפי. אך עתה משגשתי את ויטוריו טאויאני בקאוס שלו ושל אחיו אני יודע שבחתית הר הגעש לא ישב וולקן אלא היפיסטוס, בנים של זאוס והרה ובעה של אפרודיטה, כולם יוננים כשרים. קאוס החיים בי את המיתור סימן הרודומיים ששם הריקמה שמהם שעווים חיננו.

עם רוחה של אמו והאם היא מציאותית ואמיתה ומגיבה על דבריו. הוא מבקש ממנה לחזור ולספר לו את הסיפור שמעולם לא הצליח לכתוב. מبعد לחילון היא רואה את הסירה בעלת המפרש האדום ואלו עրמת החול הקטנה של תחנת הרכבת הופכת לעירונית הגיר האגדולה שבאי אליו הפליגו פעם ואשר ממנה החליקו הילדים, בני ילדותו של פיראנדרלו אל הים הכחול-ירוק.

זכרון הילדותם הם ורוה האם געלמת גם כן. פיראנדרלו בואה בchein כמו צופה בתיאט רון ובחלל מהדהדות שוב מילוטיו של ז'אק מ'בטוב עלי ניכם" – "ומעמד אחרין הוא הנסיטים את זו העלילה המוז רה: ילדות שנייה ושכחה גמורה".
בשיצתי מ"קאוס" לתוך הלילה הקיצי נזכרתי בתמונה

תיז מתעוררים מתנוותם. רכב שכחנה מיצע להסויעו לבתו ומזהה את הסופר המפורנס ששמו הביא תהילה לסייעליה כולה אך פיראנדרלו, אינו מזהה, ברגע הראשון לפחות את הרכב. בדרך לבתו עיצרת המרכבה ליד אמפיתיאטרון יונגי קדום. איזכרו לתיאטרון. קירה למיתולוגיה היוונית.

פיראנדרלו ניכנס לבתו ושוקע בקורסא ששואם מריגש לפתע שאדם נוטף נמצא עמו בחדר. אמו. שוב עליה מתוך נבכי הזכרון סרט קלאסי סרטו של מיזוגושי "אגוסטו". גניזרו שבhbיתה, השתנו נרצח בידה שודדים. הוא אינו יודע על כך. הוא רואה את אשונו ומשוחח עמו. המציג היא משילמה את ההיקף מגלה בגיגרו שדיבר עם רוחה של אשתו. פיראנדרלו מנהל שיחה

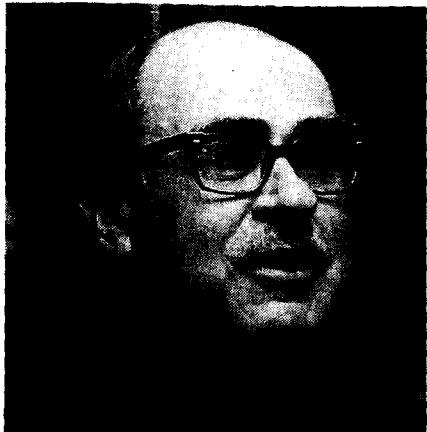

צ'יצ'ו אינגרסיה בתפקיד
דון לולו - הגרהה - קאוס

דנ. פינגרו מראין את זייטרין פאניגו

אַבְקָנִיס צָרוֹחַ

ברטולוצי או בולוקו. וה נכון. השבטים הבווער שחויבו לשנת המיפנה - 1968 לא הילידי בשורות להלטיטים. הן ילדו דור מזר של צעירים חסרי ישע, עדרנים, בישים, קוימקאים המסתתרים מאחורי צל של חירר. מזר ביור שסערה בזוז של 68, שרצה לשנות את העולם, הולידה בנים רכים כל כר.

אללי אש האקלים הפוליטי שהשתנה? אחריו המהומות של שנות ה-60 הגיע תהליך של התכרגנות והתמסדות בשנות ה-70 וה-80?

אני יודע. דברים שכאללה אינכם מיכאנטי. מארcss נzag לומר שמקור הריבנסאי נס הוא במאח שקדמה לו. מה עוד שמש ה-50 וה-60 היו שנים אומי' שלות באיטליה בכל הנוגע ליחסים שבין הפוליטיקה לחזיה התרבות ובקולנוע.

ודגמא? אני זכר שכאשר עשיו את הרטט התערדי הראשון רצחו שלנו, שמספר את היספר ששורנו והעלינו מאוחר יותר ב"לילה של סן לורנצו", ניפסל הרטט על ידי הנשתר בגל שהציג את הגרמי' בים אדור שלילו ובכך הפרק לסדר היצירורי!

אפשר לומר שההנופה הגדולה אחרי המלחמה באה' כתוצאה מתבוסת הפאשיסם, מנছון תנועות המחרת בימי שגננו ומאחדר כל חלקי איטליה שניטו לשקס את עצ'ם ולאמואו וחושש את הוותם. אבל כבוי שامر הגול - רוח העולם עverbת נארץ לאץ. אני רק מקווה שהORTH הוצאה שבחלה' עם הזמן לא נטה את איטליה כליל, אתה ואחרי לדמות מוסיקה, עסוקם בתיאטרון; כיצד החלטתם לעבור בקולנוע?

האחים טאויאני. פעם חתני ניטו שחרפו תחת הבסיס של המיסדר האיטלקי, היום מושך הייצוג מספר אחד של תעשיית הקולנוע מארץ המגף. דרך ארוכה מן החורבות של עיררת מולדתם סן מיניאטו, שעת הריסתה במלחמה סייפו פעמים בקולנוע, ועוד להישגי היוקה של "פדרה פדרונה" ולאחרונה, "קואס". אחד מהם, ויטוריו, בא לפסטיבל הסרטים בירשלם, אורח כבוד בהקרנת הבכורה הישראלית של סרטם החדש. הדברים שמעניינים אותו בעיקר, בשעות אלה, הם ביקור בית לחם ובעיר העתיקה, אבל כאשר מתחילה לדבר עמו על קולנוע בכלל ובקולנוע איטלקי בפרט, כל תכניות התירויות נשכחות, לפחות לשעה קלה.

טלקי". חלפו 14 שנים והפצע פתוח עווינו?

הקולנוע האיטלקי היה תמיד במשבר. בשעוננו התרבות היהת מיניאטו, במאצע הדריך בין פיזה בתחנת הרכבת ברומא, ומול המלא של התרבות. סרטיים רודנו שנשא עליו שלט "עבדות ברטולדו". אולי השיפור מוגם במקצת בלבות שלו, והוא על ברטס את הריסט בิตם בסוף המלחמה, על אבל התרבות של הקולנוע האיטלקי מתמקדת בכר שהוא לא שען מועל על תעשייה סרטיים, במובן המלא של התרבות. אורי מתייחס לאיגונים בוודדים שצמחו בסיגנוןן ואחר כר שוב, בערבה פיטותיה ב- "ליליה של סן לורנצו". אחריו שלמרנו מוסיקה (ויטוריו מבוגן בפסטור ופאולו בביבר) ועסקו בתיאטרון, בעיקר בכתביה, עברו לקולנוע, כשהם משתפים פוליה במסחר עשר שנים עםabei נסף, ואלנטינו אוריוני. יחד עמו יצרו יחד בגל הוויה אודיוויזואלית המכricht בשוק הווידוי שלל תchnות הטלוויזיה הפרטיות המציגות אורטנו.

הערה היא שהמאפיין העיקרי של התchnות הפרטיות האלה הוא העובדה שאינן מפיקות סרטיים בעצמן. הן בראשות מוציאר רוק בערבה, הפקה ורכבי ביטו. קרבתם להיבתק מן המבנה הקאפטליסטי, בהפקה, הפקה ורכבי ביטו. קרבתם למפללה הקומוניסטי התבטאה בחזקה גם ברטיטם, כשהם מנהלים מאבק מקביל, בחים הצ'בוריים ובקולנוע, לשינוי פניו המפה התרבותית של איטליה. מכאן מובן שהם בקיאים בכל מה ששקרו לקולנוע האיטלקי, זו בצד גזות שולטים כמו מדרני וילדין או משדרי שורות למיניהם, כי אם גם חוקנאות לשעות העפיטה המבויתות שהן ננדת הצלחתה של תchnה. סופיים שפוקדים אותם, בירושלים נטהו? יונתן ישן, משות 1971, נטהו בשם שני האחים גס כacct את המשבר בקולנוע האיטלקי שייר לשנות ה-60; זה הדור שרשלם, של

קצת חומר ורקע לפני השיחאה. ויטוריו הוא המוגר (5) בעמדת האחים טאויאני, (פאלו'ה עיריה סן מיניאטו, בשנתיים). ליליה עיריה סן פרגבעה. האחים, בני משפחה בר-גבייה, טג'ו מאיביהם, עורך דידן במקצועו, הורה מז הדעתה השמאלייה הרראשון "סן מיניאטו - יולי 44", ואחר כר שוב, בערבה פיטותיה ב- "ליליה של סן לורנצו". אחריו שלמרנו מוסיקה (ויטוריו מבוגן בפסטור ופאולו בביבר) ועסקו בתיאטרון, בעיקר בכתביה, עברו לקולנוע, כשהם משתפים פוליה במסחר עשר שנים עםabei נסף, ואלנטינו אוריוני. יחד עמו יצרו יחד בגל הוויה אודיוויזואלית המכricht בשוק הווידוי שלל תchnות הטלוויזיה הפרטיות המציגות אורטנו.

היו אכן שואבת בתגובה המהאה של הקולנוע האיטלקי ששאהה להיבתק מן המבנה הקאפטליסטי, בהפקה, הפקה ורכבי ביטו. קרבתם לבוזקה, גם ברטיטם, כשהם מנהלים מאבק מקביל, בחים הצ'בוריים ובקולנוע, לשינוי פניו המפה התרבותית של איטליה. מכאן מובן שהם בקיאים בכל מה ששקרו לcoleנוע האיטלקי, זו בצד גזות שולטים כמו מדרני וילדין או משדרי שורות למיניהם, כי אם גם חוקנאות לשעות העפיטה המבויתות שהן ננדת הצלחתה של תchnה. סופיים שפוקדים אותם, בירושלים נטהו? יונתן ישן, משות 1971, נטהו בשם שני האחים גס כacct את המשבר בcoleנוע האיטלקי שייר לשנות ה-60; זה הדור שרשלם, של

פאנולו גוטרוו טאויראני עם האלם ג'יוזפה לאנצ'י

התסריט הקולנועי ומחראים את התמונות שאנו עמודים לצלם. בשלב זה אנחנו כותבים גירסאות ראשונה, כמוה עמדות, ומונחים אתה בצד. אחריו חזרה, חזרה, ואגדות, אנחנו קוראים אותה מחדש ושוקן למס את הגישה והבחירה עדינו בגנות. עשיית סרט היא אדירות גודלה, לא רק כלפי עצם כי אם גם כלפי הצלופים שאותה גונב מהם שעתים וועל להחוור להם תומות הוגנת.

הכתבה המשותפת היא עניין טכני פושט ויישם גם אחריהם שהתחום בכך. החלק השונה מתחיל עם האzielומים. אנחנו מגלים אליו. הם מוכנים לחוטין בלי אילוחורים ובלי התבטים. אפשר בהחלט לדבר אצלו על "חישיט רוזל" אם כי בימי העלים מושכים מושכים קומם, בש בבורק, כדי לבורק ואס הכל הולם את המציגות שבסתולן. אשר לבינויו בעצמו, אנחנו שוטק קים ייינן את הסציגות שבסתולן הרבה, כל אחד מבוי סצינה אחת בתוויה, וכבר האחד מבוי השוני שוטק ואינו מתרבר. על בימת הצלומים יכול להוות רק ראש אחד.

האם אין הבדלים מהותיים ביןיכם, למשל - האחד מוכשר יותר להדריך שחכמי ואילו השני מומחה לתוצאות מצלמה?

לא. יש לנו אופי שגנה. אך צורת מושבנה ורומה. אל מולא הר היה בך היינו נפרדים כבר מזמן. התהלהם כמתהכנים גודל המיםיס, הווים את המתמסד. האט אין צעריות המתמסדים גנובם? באיטליה אין, אולי מושט שדרכונו אל לב הקהל השנתנה אבל השפה הקולנועית נשארה בשתייה. בשנות השים הזודקנו על קלונז של הולם, שיוציאו את קלונז ווצאי אותו משולתו. אך, למשל, "מתחת לחוג הסרטן" שלנו היא היתגרות מכונה ולולה. עם הפעת הטולויזיה הפכה את שפת הגנות שואל נפש המתודרים אותנו לעוגנים בידוריות.

מאז וולדה בשנים האחרונות חיבתנו למספרת הקולנועית. לודענו, המסר, הגדול והקטן כאחד, משמש הוים את המין האנושי כתחילה לזרור שנסביבה נהנו להתקасף בני השבט, בימי קדם, כדי לספר זה להו סיפורים ואגדות, כשהם חווירים שוב ושוב על אותן העלילה. כל אחת מהן

תહילר היצירה. גם אם אט משוכנעים שום דבר לא יצא מזה, אל תרפו מן הכתבה. רק בתהller היצירה תוכל לעצב את הדמות שלכם.

האט שיתוף הפעולה בגין לאחיך, היה ברור מתחלה? וזה היה מובן מאליו. ראשית, ממשום שהיתה לנו ילדות מושרת ביחיד, שניקשרה בסקסמיינט, בטוטסקאנה, במאג'יו מוסקאללה בפרינצ'ה ובוחוק הים. בגיל התבגרות, עם עיצוב האופי הפרט של כל אחד מיאתנו, התפתחה בינינו שאהה הדידות כפי שיכל לקרוטה בין-

השני. יכל אבן בראש וimately במקומם. באותו הזמן אנטובטי קומדי על גוףנו, כמו שיספרנו גם חכם וגיבורו, ואילו השני ניביטה ושול ורשע מושיע. אבל בשתולן נו לחות יחד הווית אמנויות, כמו "פאיוה", היה לשינו צורן שהוא עמק בעקב, ואוותה שעיה השנו צור טבע להויה אך כדי שאמן אנחנו נהייה פועלות בשטח היצירה. עד מהרה התבגר לנו שאהבה זו לא מונת ולכתחיה חוקה בנו הרבה יותר מן השנאה שהיתה בינוינו, וכי הדריך היחידה בשלל שנינו היא הקולנוע, הקול נוע והקולנוע.

תלהקת העבורה בזיניכט געש תה תמיד באזהה הדורי? איננו מנהלים בינוינו חשבונות. מזו התחלנו לעבור ביחד אනחנו ניגשנים מדי בוקר, וצאים לטoil עם הכלבים שלנו, ומכבים על הכל, או - שותקים. אנחנו מפטיטים על כל דבר, על הדברים הקטנים הקוראים לנו בקהלים, על יחסינו עם הולם, על הקולנוע. לפעמים סתם שטויות. ורק כדי שיחיה מdziירות אינך יתיר לנו מאגר של וושאים כתובים שהחטי מזענו לkolonau, בסענו לロמְאַן, שם ראננו את הקבען עם השلط. ובכל זאת, הקבען לא הփיד אתכם?

כל וכל לא; אם כי בשאנשימים צערירים שוואלים אותנו איך הדרים לעולם הטריטים, אני מסל להם כי אם אנחנו מונסים להבין את העיקריות המעסיקות אותנו והויה שבות שבגלן אנחנו לא ושינם בלילה. בשאנשינו מוחשים ששותות לשאלות המתרידות אותנו אחרי הצהרים הבאים. אמרנו לך הדרות על כל הדלות האפשרות כדי להגיע לאנשימים הנכונים. אבל התקרים שמרנו לטלולים ארכויים בפארקים של רומא שבמהלכם חננו את התהדרות הבאים. אמרנו לנו לשקו על השמראים צעריך לכתוב כל הזמן ובلدב שלא להדרים את הדרך ליצרה. כשאתה כותב אתה מציב לעצמך ראי.

בעורתו אתה כביר את עצמן. הוא אומר - אם אתה אכן ומה את

הכבנו מוסיקה כי נולדנו בעירה פטסקאנה, שבה רוא מעת מאר בטוטסקאנה, המאוים התרבותיים שלנו באו על סיופוקט בעיר הגודלה השכבה, פרובגה שבה עורך בחודש אסי פפטש של המזון מיפגשים עם התאורה של העינק לנו פרס על השיגינו בylimoidim היל. לוחך אוביינו, שרצו להעניק לנו מוקה ה-19. ואנמנם, ארכינו לפירנצה לחוצה האחד בוגר. בכל בקר כזה אחותה גנו התגוררות הדמיוני, ההוראה וה עבר, הדמיין והמציאות, והשמה. הריטה זו תוויה מטרופת ומקסימה.

אחריו שהיבת שלנו בסימני אטו והרס, כמו שיספרנו גם ב"ליליה של סן לרונז", עבינו לגר בפייה. בויט אחד החלנו לכלת הקולנוע. גאנשנו אנשיים שייצאו מז האולם, מטעמים מאר ומדכא מאר. ניכנס. לא כדי, אמרו, הסרט רע ניכנס. שמו צור טבע להויה אך כדי שאמן אנחנו בכל ניבינו. מה שראינו על הבדיה החריף ביותר לאוותה יקיצה מון המוות, שף המילוחמה בשנת 1944, קז הפאשיסם ותובסת האזטיים. זה היה נושא רוסלני שיגליה לנו כי הקולנוע הוא דרך חיים בשביבנו. מזו אנחנו אמורים נגנום בלוח:

אחרי כמה זמן, כשהיה לאו מותה. מאגר של וושאים כתובים שהחטי מו לדעתנו לkolonau, בסענו לロמְאַן, שם ראננו את הקבען עם השلط. ובכל זאת, הקבען לא הփיד כל וכל לא; אם כי בשאנשימים צערירים שוואלים אותנו איך הדרים לעולם הטריטים, אני מסל להם כי אם אנחנו מונסים להבין את העיקריות המעסיקות אותנו והויה שבות שבגלן אנחנו לא ושינם בלילה. בשאנשינו מוחשים ששותות לשאלות המתרידות אותנו אחרי הצהרים הבאים. אמרנו לך הדרות על כל הדלות האפשרות כדי להגיע לאנשימים הנכונים. אבל התקרים שמרנו לטלולים ארכויים בפארקים של רומא שבמהלכם חננו את התהדרות הבאים. אמרנו לנו לשקו על השמראים צעריך לכתוב כל הזמן ובلدב שלא להדרים את הדרך ליצרה. כשאתה כותב אתה מציב לעצמך ראי. בעורתו אתה כביר את עצמן. הוא אומר - אם אתה אכן ומה את לב התעשיה אבל לא להפסיק את

מפתחו למצוותם המשמעותי של סורייליסטיות ומרכיב דתי ברטיטם שלם. תמיד הרגשנו צורך לעבור מונגוליות ריאוליטיות. למסורת שהיא מושגית מערב למזיאות הגשמי. אני ציריך לומר שלחיות קומוניסט באיטליה, אחרי המלחמה במיזה, אמר השחתה בוארה חיים וכרא היה עולם מטומאים, הום, הקומו-ניום והמאוכסזים מהווים בעינינו רק אחד האמצעים להבין את המציג את הסובבת אותנו. אשר לדת, זו בעינינו התהווה של האור הנכיב.

שתהlixir החריטה חשף את הבנאל' יות של פוליטיקת הרוח. עצט את אנדורי פרטיני (נשיא איטליה הירוש) "טורטיס אמוני איננו מתחרט לעולם" - ואילו אהת מבוגנות הביריגות הכריווה שאינה יכלה לבקש את טליתת קרווי המשפחה של קורבןותיה כי היא בעצמה אינה מסוגלת לסלמת לעשיים שעשתה. פרישות כללה חשבו את הריקנות שמאחורי פועלותיהם של הביריגות ומשום קר יחס המשמאלי בולו לטורו, היו, הוא,

לובשת ופושת צורה בהתאם למספר ולמצב השבט באוקה השעה. הקולוניז והטלוייה מגלא לים היום את הסיפורים והסיפורים למסורת החברה בהdagשת המרכבי בית הרלווטים לנצח ולתקופה שבה אנו חיים. לדוגמא - "היללה של סן לורנצו" ספר מה קרה לפני ארבעים שנה בוצרה אקטר אלית ביותר שנועדה לשפוך אור על הצורך הבסיסי של ימיינו: על החופש של האדם לבחור ברצוינו. אם הקהיל הותיק שלנו

איזבלה רוסליני - האחו

בפני המיסטוריון של חייו. כפי שהגדיר זאת גיטה "להקישי על הדלת של הבני נודע". התהווה של אפסיות האדם בתוך היקום היא בעינינו נשמעות התהווה הדרתית. האם נוכחות החקה של הנביסיה הקאטולית באיטליה משפייע עליכם.

לך, היזי אומר יש השפעה הפוכה. אני החושב על כנסייה ונעשה כופר. בשאי מדבר על דת אני מתכוון לטולטוי, נשמה הדובאת, לשאייה לבידור שבה אפשר לתהוו על המיסטוריון האופף אותנו. אשר לכטסה, אחד הזוכרונות הנוראים ביותר של חיי הריא מיסט הכהרים בסן מיניאטו, לאג'רי ולגבי פאלו היה זה עונשנו.

המוסיקה תפסת מוקם ניכנד ברטיטם, האם השבתם פעם לביים אופרה? כבר כמה שנים פונים אלינו בת'

שליל. סרטיים היו פוליטיים מאד בתחום הזרק. עכשוו, פחות. מה קרה? הטריטים שלנו, אחורי מלחתת העולם השנינו ניסו לשחק את הניגורים הדולמים שבין המציגות לאנשים שאותם היכרנו לדת. אנשים אלה חיו במשמעות פוליטית ובהתקנות. בכלנו, כולם זו, דוגמתם מות כמי שנחחים בדמיון הקולקטיבי בי של פאנץ', מי יודע ש"היללה של סן פרנסיסו", היפכו בתוועת העבר לנו מעין מיתוס.

האם ייתכן שמדוברם של אמנים מן המשמאלי נלפי הבריגדות איינה ברורה די הצורך ולכון מעתים בלבד הגיבו על התופעה ברוטי (רוויי ב"שלשה אחיהם", ג'וזפה ברטולוצי וג'יאני מללי)? עמירה חרימשנית בנידון, למנ השמאלי הממוסד ועד לשמאלי הקיצוני ביתר. זאת, מושת

ערבים בוזה אחר זה. עם זאת, היה לא מעת לחוץ מצד הביקורת ומצד הקהיל להציג את התוצאה בשלומי הנטען בבעלי הקולנוע תחילה. כשהוא מפי צוותים ואמריו לנו שהסרט אורך מודי לא ציינו לעשותנו כמו ברגמן שזכיר את "פאניאולבסנדרי הנפלא שלו. החלנו שוטеб להוציאו סיפור אחד. בסופו של דבר וזה אוסף של סיפורים ואפשר לדאג על אחד מהם, אם כי אנו עומדים על כך שלא יגעו בספר הראשון או האחרון.

כן, וגם הענו לטלוויזיה להר שיר בזוניה זו, תוך נכונות להיות עורכיה של הסירה בהמשך, שכוכבים אחרים, אולי בין חברינו העיריים יישכו לעשת את סטפורי פיראנדלו מוך חופש פעה גודל כל האשר. גם פאדרונה פאדרונה לא נועד תהילה לכולנו ובכך גם "ונרנגן". מוך כדי עשייה היבחנה שאת "קeos" אפשר להציג כל פרק בפרד, ואולי אפילו טוב יותר לחלק את הקורתה הסירה לשני

אופרה רבים בבקשת שנגנים עבורם אופרה, לעתים קשה לומר לא. אבל בכל האנרגיות אנו אמורים בימים בקולנוע אינס גיטנים לארגום לבימת התיאטרון או האופרה. אין כל טעם שבעשה על הבמה תרגשות או שאינס מודחים ממנה, זו הרה בסופו של דבר מתרת החוויה קטלנות בחור הסרטים שלנו. "אלון זאנפאנ" בעיני זו מולדת מה הבחירה בבחירה האופרה. קליטת גודלה בנסיבות הבחירה מה עמד מוחורי הבחירה בסיפור פיראנדלו?

"פאדרונה פאדרונה" סייר את סיפור האגדה הספרדיית. "אחרו" את טיוור האגדה הטוסקאנית. בשפנינו ליטריאלי. גוליו שפיראי דלו כבר סייר את הטוסקאנית הפללה. סיורים שעמדו בילדותנו מפי האמנתו שלו, אריסטותיה, תחת איכר ריט שבאה נטלו את החמר השהתיחס לאיכרים, אליהם הגיע פיראנדלו חיבה רבה, הזדהות עם הדעות הקדומות שלהם, האמונה בתפקיד המהותיים והאגרות, והיכולת הסיוריהם שלהם. ככל אלה הרגשים נו באחריו הרוחניים של פיראנדלו. אם כי היה במפגש זה גם מימד של עזמה. כי פיראנדלו עט כל אהבתנו ליגבורי סיירויין, יש ובהגינו לרاع המכריע משלהמת עליו הגישה השילית המפקפקת. הסרט "קeos" עם שהוא מייצג את המבט של פיראנדלו שוכן של הסופר, מכונתיו המוקוריו מתארנו ניצבים לצהה של האמת המלמוד את פיראנדלו בפרק האחרון הרוחן לראות את העולם גם עיברינו לשולחן. אבל אל העצמות לעצב את סייצליה כפי שהיא ממשת קפת סרט, הרי והמושם שבתוכנן קיימת גם נקודת המבט של פיראנדלו, אבל לא היא בלבד.

מאין נובעת הזהה לאורה, הלא אנחנו בני נים משפחתי אכזריים לא, אנחנו בניים למשפחה בוגנית. אבי היה עורך דין שבחר לחיות בטסקאניה, סביבה כפרית יפהיפה. לבן הינו קרובים מאין אל ברתו מואויה (סרט קצ'ר) לטבע. חז' צוזה, שורשי התרבויות האירופית, ממעזאים ענווק באדרומת התרבות, מושגוי יומ' (סרט קצ'ר) אלטלה אנה עניה. איש שעירך לחסל ההרים שבחישואים תחת גג העקרב לסן מיקלה היה תונגולן אלונאנפאנ פאדרונה האו הילאה של סן לורנגו קאוס

אלברטו מורה טאוואני (נולד: 1929, פאולו ויטוריו)

פאולו ויטוריו טאוואני (נולד: 1929, פאולו - 1931)

- 1954- SAN MINIATO, LUGLIO '44* קורטאטונה ומונטאנארה (סרט קצ'ר)
- 1954- CURTATONE E MONTANARA* קארול פיאקאה (סרט עודי)
- 1955- CARLO PISACANE* פאדרונה פאדרונה (סרט עודי)
- 1956- PITTORI IN CITTA * מסחתם באברן (סרט קצ'ר)
- 1957- VOLTERRA, CITTÀ MEDIOEVALE* ולטרה, עיר ימי הביניים (סרט קצ'ר)
- 1958- LAVORATORI DELLA PIETRA* צירום באברן (סרט קצ'ר)
- 1958- CARVUNARA* קארונגרה (סרט קצ'ר)
- 1958- I PAZZI DELLA DOMENICA* משוגני יומ' (סרט קצ'ר)
- 1959- ALBERTO MORAVIA* אלברטו מואויה (סרט קצ'ר)
- 1960- L'ITALIA NON È UN PAESE POVERO** איטליה אנה עניה
- 1962- UN UOMO DA BRUCIARE* האיש שעירך לחסל
- 1963- I FUORILEGGE DEL MOTRIMONIO* ההרים שבחישואים
- 1967- SOVVERSIVI תחת גג העקרב
- 1969- SOTTO È SEGNO DEL SCORPIONE לסן מיקלה היה תונגולן
- 1971- SAN MICHELE AVEVA UN GALLO אלונאנפאנ
- 1974- ALLONSANFAN פאדרונה פאדרונה
- 1977- PADRE PADRONE האו
- 1979- IL PRATO הילאה של סן לורנגו
- 1982- LA NOTTE DI SAN LORENZO קאוס
- 1984- KAOIS

צ'ילון אוניברסיטאות ורראנקו פראנק - חבורה - קאוס

17/5 - 21/6 - לארננים שיצאו לסטטים משלאל

שם הסטרט	על המשמר	הארץ גולדוין	וישיות אוריון, ויהוית אוריון	תפקידו של ירמי	העלים הרים עדרנה רינהרין	לדי צה"ל גולדוין בדרכו	למי צה"ל גולדוין בדרכו
הען	ו	ו	*	*	*	*	*
לטיפות מלך	ו	ו	*	*	*	*	*
המגיה עצמות	ו	ו	*	*	*	*	*
הזהר עירן	*	*	*	*	*	*	*
למונגוליה דה גאנש	*	*	*	*	*	*	*
אש הונכבותם	*	*	*	*	*	*	*
רטסת ג'יטטל	*	*	*	*	*	*	*
שבות הפלשת העליונות	ו	ו	*	*	*	*	*
בוגת	ו	ו	*	*	*	*	*
הבריחת מהאיים	ו	ו	*	*	*	*	*
מאהבה גראמי	ו	ו	*	*	*	*	*
קאלס	ו	ו	*	*	*	*	*
משיימה לשליטים	ו	ו	*	*	*	*	*
מתוחלים	ו	ו	*	*	*	*	*
גבבים מההורה	ו	ו	*	*	*	*	*
נקמת הזרם רם	ו	ו	*	*	*	*	*
רמבו	ו	ו	*	*	*	*	*
לחוז אהתבוננו	ו	ו	*	*	*	*	*
הסיפור שאננו נזכר	ו	ו	*	*	*	*	*

מרקאר: **** מזרין *** טוב מאור ** *

טוב * ביבוני * ○ רע ○

חטף מטבח ה"שלאל"

מקום בו חולמתה הנמלים הירוקות - רונר הרציג (19.30-7.7)
 מרלנה - מכסימיליאן של (21.30-7.7)
 הבוטסנוגנים - ג'ים איבורי (21.30-8.7) באדיבות
 סרטוי 'שכעה וכוכבים'
 איש הפדריבס - פול קוקס (19.30-9.7)
 רמברטיקו - קוסטאס פריס (21.30-10.7) באדיבות
 "סרטי שפירה"
 זרים יותר מגן עדן - (22.00-13.8) באדיבות סרטוי
 "תמונה"
 חלומות ליל קיץ - טלסטנו קורובאדו (19.30-14.7)
 הגסיכה יאנג קוויי פיי - קונג'י מיזוגושי (21.30-14.7)
 אבשו דיו - (19.30-16.7)
 סלטס - פרסי אללו (19.30-22.7) באדיבות מכון גתת
 כמעט את - (21.30 - 28.7)
 סמואל בקט - משתיקה לשתקה (21.30- 29.7)

הקרבות טרום בכורה

בנסוף לטרטים שהועברו מירושלים במסגרת הפסטיבל יוקרנו מספר הצגות בכורה: הרפטקאותו בנו עדן - סרט גליה מיקזען-20 הקינות. הבוטסנוגנים- 7/8- ב- 21.30 באדיבות 7 כוכבים. זרים יותר מגן עדן - 13.7 ב- 21.30 באדיבות פרטי תמן. פרש הוחם - 16.7 ב- 21.30 באדיבות סרטוי תמן. רמברטיקו - 10.7 ב- 21.30 באדיבות סטוי שפירה. אחרי החוריה - 14.8 ב- 21.30 באדיבות סרטוי שפירה. ובתקרנה בכורה מוחדשת "המ"ב ט" 9/7 באדיבות סרטוי תמן. איש זאב אמריקאי בלונדון - 20/7 ב- 22.00 באדיבות 7 כוכבים.

שנת האנימציה הבינ"ל

חילק ד'. אמריקו פופ (1981), קדר וח' אש (1982) באגט בגני - לובני ליל'י המים (1978). ארבעת הסטודיות מוגדרו את הגותה הגוברת בהעשית האנימציה ל"קינורי דיד". אצל ראלף באקביות הדרב לשיטה כאשר "המציא" (דברו) את טכניקת הרובוט-סקופינג. תכניקת מהצטייר האנימציה עלפי סרטוי "חי", כדי שהדרכ נעשה בהולוויד ובני-יורק כבר בחיתולו המאה ("מעסוק גוליבר" פליישר).

השימוש בדורוטוסקופינג אפשר לאקסלי להשתמש ביצירות בן-200 איש, ויחסית - בולו, את "שר הטבעות" (1978), שהפקתו הופסקה ע"י המפיק לאחר השלב 2 מ-4- השעות המתוכננות. את "אמריקו פופ"-גסין דמגני לתמיצת הדיטסורי האמריקנית, יהודית ומטוסיקלית, ואת "קירה ואש" הפקת יוקרנו בח' 8.5 מלילוدول של הפקאות הטובי נגד הרע למזרחה חלקן המר ביכים בשני סרטוי אלה בהחלה מזכירים את המאמץ שבראייהם, לא אחר באקסלי להטיק מסקנות והודיע. אחרי "קירה ואש", עלי טיגרת אורלפניו ורישיון מתקנת סרטי אנימציה ארכיטים. ויום, פהות מ-3 שנים אחרי פותח באקסלי אורלפניו וודשים, בנירוק, ומודיע על צייחה בכיוון ותפישה שונים.

קיינור דדר מסוג אחר הוא זה של אלולני ווורנר אשר בסוף שנות ה-70 גילו מתחום את אוצרות הסרטים הקעריים שברשותם. פרץ פרלינג, מוחיקי וטובי מחלקה האנימציה של וורנר, הוציאק לתקים את המחלקה מחדש.

גושאי החדש

1. מסרטוי הבמאי אינגמר ברגמן.
2. סרטים איריים.
3. סרטים נבחרים מפסטיבל הסרטים בי-ם.
4. הקינות בכרהה.
5. הקינות מוחדשות (אנימציה, קומדיות).

יולי - אוגוסט - 1985

מסרטוי הבמאי אינגמר ברגמן
ראיה מאמראים בגין החוכרת.

הסרטים שיוקרנו במסגרת נושא זה:

מוסיקה באפליה (2.9 - 19.30) נמל בית (19.30-10.7) ביה כלא (15.7 - 21.30) צמא (19.30-17.7) הפסקה קיץ (21.30-21.7) הלילה העורם (21.30-23.7) שעור באחבה (21.30-24.7) היוכי ליל' קיץ (21.30-28.7) חולמות (21.30-30.7) חותי בר (21.30-4.8) החותם השכיעי (21.30-5.8) על סף החיים (21.30-7.8) פוני (21.30-13.8) המבשר (21.30-11.8) מעון הבתולים (18.8) אחרי החזרה (22.00-14.8) מבعد לזכות האפליה (21.30-21.6) חשתקה (21.30-20.8) פרסונה (19.30-25.8) פנים מול פנים (21.45-24.8) שעת התאבים (21.30-26.6) יעוז השן (21.30-27.8) תשובה (21.30-28.8) מחיי המאריננטות (21.45-28.8) פאני אלכסנדר (21.00-3.9) אניה להודו (19.30-4.9).

סרטים נבחרים מפסטיבל הסרטים בירושלים

הסינמטק מודה לסטודנטים ירושלים על העמדת חלק מהסרטים שהוצגו בירושלים, להענקות הד פעמיות בסינמטק התל אביבי, להלן רשימת הסרטים שיוקרנו:

6/7 מוצ"ש

**19.00 הרפטקאות בגן עדן (סרט גליה מזקען)
ADVENTURES IN PARADISE**

במאי: SCOTT DIETRICH
שם: SCOTT DIETRICH הו. דז' קילואה וויר לופטו - טובי טומסון, מיקל הו, גולשים נגלים הגבוהים בעולסו הצעירים מדהימים - cut backs, 360, cut off the wall - סרט שהוא חוויה ביבי, צינוריות ב- HAWAII EXTREME בחרבכי הסרטון הרגני הרוח הקרנות בכורה ארצית.

**20.30 הרפטקאות בגן עדן - ראה מוצ"ש 6/7
22.00 הרפטקאות בגן עדן - ראה מוצ"ש 6/7**

7/7 יום ראשון

**17.30 הרפטקאות בגן עדן - ראה מוצ"ש 6/7
19.30 מוקם בו חולמות הנמלים הירוקות (מערב גרמניה 1984) WHERE THE GREEN ANTS DREAM**

במאי ותסריט: ורנר הרציג WERNER HERZOG שחקנים: ברוס ספנס, ואנדג'יק מאירקה סרטי דובר האנגלית הראשונים והרצוג צולם כולו באוסטרליה. לאנס האקט הוא גואלוג הקהל על למאנק בין הילדיים האוטstralians לבין חברת התרבות המעסיקה אותו - אדם ממוצע וחביב המכיר בזאת האבוריג'ינים אך נטול אופי מרדני-ሚיטנטטי. מסרבים לאפשר נישול מוסויים במדבר בו עפ"י טענתם וולומות הנמלים הירוקות. התרבות משידה פונה לערבותות בית המשפט, מלבדו את עזין הילידיים, פוקס לזכות "הקדימה". גם הסרט הות משמש את הרצוג כדי לתקוף את הציוויליזציה והמודרניזציה אך אין כאן גישה פשנטזית ודידקטית ונושא תחרדות מוגז בדרד שכוכבה בהרבה מזו בה הוגן "ארץ השיטה והאטפה" או ב"לה טופרייר". (הקרנות בכורה, 100 דקות, ללא תרגום).

21.30 מרלנה (מערב גרמניה 1983) MAXIMILIAN SCHELL
במאי: מקסימיליאן של שבוע ראינוגות אינטנסיביים על מרייל דייטריך מושכים את מקסימיליאן של לזכור הצגת דינקה של הרכבתה הגדולה שהשתפה עימו פעולה ב"משפט נירנברג" מ-1961. פרט לראינוגות כולל הסרטים מון הרטרים בהם ביככה בהרבה מזו בה הוגן "ארץ השיטה והאטפה" עם עמידות למיצועם של כליה לבנות דיקון מקרי "מרלנה". מכטימייליאן של העילית מוקרי של אחד מגודלי המיתוסים שברא קולנוע אשר בקדמת המראת שלו היה האימרה של אורנסט המינגווי על דייטריך: "אם אילו היה לך רק את קלה בלבד היא יכולה לשבר את ליבך. אלא שיש לך גם את הגורugh והבדר ואת היופי הצעיר של נינה...". (95 דקות, גמגוני תרגום לאנגלית).

8/7 יום שני

**19.30 הרפטקאות בגן עדן - ראה מוצ"ש 6/7
21.30 הבostonians (בריטניה 84)**

במאי: ג'ים איבורי JAMES IVORY שחקנים: אונסדה רדריב, קריסטופר ריב בסטון 1876. אוליב צ'אנגליה, תומך גלאס בתנועה למען שוויון האשה, פוגש בצעירה מושכנת גאים מרשם על מעמד האשה. הפגישת הרשותה הוגי'ם בין שני גיבורי הסרט פותחת את האדפתיאה של ג'ים איבורי ורות פראור ג'יבורה להרמן מאת הנרי ג'ים.

כאשר עיקר תפקידה ליווך קטעי קישור שהפכו קטיעים מושך סרטי באני, אפילו דאק ושותפיהם, לסרטים כאזור מל. 3 סרטים כאלה נתרפו עד 1982 ו- 2 נספחים הרכבו לאחר מכן קיטוי קישור.

ב"ילדי המים", על-פי ספרו הפופולרי של קינגסלי, מהוות האנימציה חלק בלבד מסרט "חיי" ובאה לפתח את הבעיה של קטיעי הפנטזיה התת-תמיים בספר. החסכו בעודה הרושג ע"י שימוש באולפני טוני אנט'ברט הלונדוןאים הידועים לשוצה (מקיילים ל"האנגה בברברה" הוליווד) וג'ים מייסון יוצר את הדמות האמינה בפולין. קולו של ג'ים מייסון יוצר את הדמות האמינה ביטר בסרט (כתב: צביקה אורן).

שבוע סרטים איריים

5 סרטים איריים הובאו לארץ ע"י ארכיון הסרטים הישראלי / סינמטק ירושלים ובאדיבות מכון הקולנוע האירי. התכנית תלווה ע"י המפיק דאגלס קנד.

להלן רשימת הסרטים:
**21.30 – 29.7 סטמואל בקט, משליחת לשתייה
אטראקcia+אלום הריקודים של הרומנטיקה 7.7**
**19.30 – 31.7 הHANDS OF DOUGLAS CANNEDIN
חויריים + האסfir
19.30 – 4.8 היש מי שבן אותו
19.30 – 5.8 המפרשית + בהיכל הקולנוע**

The Programm of the IRISH CINEMA has been brought to Israel by the Israel Film Archive/ The Jerusalem Cinematheque courtesy of the Irish Film Institute. The programm will be presented by the producer Douglas Kennedy.

סרט קצר, בימי: רוני קרש, משחק: גיורא ליפשיץ, דמי כיס, בימי: רוני קרש, משחק: גיורא ליפשיץ, ילד כפרי מפיצה עצמו על חוטר דמי כיס ביום בו מגיעה מכוניות הגלידה. סרט פיטוי על אופי החיים בפרובינציה. (ארוד 9 דקות).

יקורן: ב-7/7 לפני הצגה ראשונה והשנייה.

מציע לחברו הסינמטק
בשיתוף עם "עם-עובד"
ספרו החדש של איתן גריין
"במאים ואנשי קולנוע על קולנוע"

במחair מיוחד. בתוקף עד 15.7.85.

מחיר קלנג'י – 6,870 ש'

لمבקרי הסינמטק – 5,150 ש'

לחברי הסינמטק – 4,650 ש' בלבד

(כולל השתפות הסינמטק)
את הספר ניתן לקבל בקופה הסינמטק
ובמשורי הsilvermatik.

בעקבותיו, הרטוט צפה לשיל פריטים בפנטזיה הרטיטים של סאלגוניקי, 1983. חבריו הקדמוה על הבמאית והסרטן מאת השחקן טונגייל קווריינו מסטר המומנות מוגבל. (הקרנת טרום בכורה, 120 דקות. דבר יונגה, תרגום לעברית ואנגלית).

העוסק בתנועה הסופרgeticית בארץ"ב של סורה המאה הקודמת. אייבורי ופראור ג'אלאלה חזבפים מערכת חיים מורכבת, אנטיקיכח וקונפליקט בין פיו לערם חבריו. בצעבים עזים מושרטת ההיכבה החברתית ומוארék קשור המסורי המחבר בין הדמויות. על אה הבידוד החברתי והאויריים היחסוראים סביר (122 דלקות. הקרנת טרום בכורה. אנגלית ותרגום לעברית).

13.7 מרכ"ש

- 19.00 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוצ"ש 6.7)
20.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוצ"ש 6.7)
22.00 זרים יותר בגין עדן (מערב רמניה/
ארה"ב 1984 STRANGER THAN PARADISE JIM
במאי: ג'ים ג'ארמוש

סרטו האדורו הראשון של ג'ים ג'ארמוש נעשה חסרתו המגלומה. העלילה עוקבת את הרומי הגלט ואת מורה. צמד הולכי בטן ומחרמים שתרם את הרומי הגלט ואת המהגרת הונגורייה של אחד הבחוויים. ג'ארמוש מבילט את שברון החלום האמריקני ואת האספקטים המיבוררים והאפורים של החברה התעשייתית המערבית. (89 דקות, דבר אנגלי, תרגום לעברית וצפרית). הkrntn טרום בכורה).

14.7 יומן ראשון

- 17.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוצ"ש 6.7)
19.30 חלוםليل קיץ (ספרד/בריטניה 1984 A MIDSUMMER NIGHTS DREAM

במאי: סלסטינו קורונאדו CORONADO CELESTINO.
שחקנים: ליגנסקי קמפ, מונאלה וארגאטו. עברוד מקורי וקסום של ליגנסקי קמפ למזהה מואת ויליאם שיילספִּיר, כמו "המלט", סרטו הקודם של סלסטינו קורונאדו, גם "חלוםليل קיץ" נעשה באמצעות ספליים ועומם אך בעורק מדיה לא מושתת של דמויו ורוחו של הרפטקנות קולובועית. קנא שסקטורי שלא והביב את דרך הראייה של קורונאדו את המזהה, אך הם אינם יכולים להתחילה מכשיטו. מרבית המבקרים שואר את הרטוט לראשונה בפסטיבן של ס. סבאנטיין ציינו בערך את פס הקקל יוצאי הדופן. את איפיו הדמו קורם עיר וידידים ועם למחיה על המסך. (77 דקות, זובר אנגלי, תרגום לסתודיה).

21.30 הנסיכה יאנג קוואי פיי (יפן/הונג קונג PRINCESS YANG KWEI FEI 1955

במאי: קנג'י מיזוגוצ'י KENJI MIZOGUCHI. שחקנים: מאצ'יקו קיה, מאסאקי מורי. סרטו הצבעוני הראשון של קנג'י מיזוגוצ'י הוא הפרק השביעי בשנות החמשים. העלילה מוקמת בסון של טאגונג, מתהכבר במשמעות מרמונגו ובושא אותה. קגאה ותמכים בארמותן גומים לו לאבד את אהובנה. הקיסר המאובב וכשה שוב בסינדרלה שלו בעקבות חיכון מיסטי מן הקבר. "הנסיכה יאנג קוואי פיי" הוא אחד מסיפורי האהבה, הגדולים שהוסרטו אי' פעם. עברו מיזוגוצ'י יין די בכך. הוא מתאר גם את השפעות של כורות הרטיטרים גדולים על תהליכי הדרמה האישית; באיכות שרק יוציאים מערכיים פורומים דוגמת גון פורד או רוברטו גומון יגולים להשתות אליהם". (91 דקות, יגנית, תרגום לאנגלית).

15.7 יומן שני

- 19.30 אמריקן פופ (ארה"ב 1981 AMERICAN POP

9/7 יום שלישי

- 17.30 הרפטקאות בגין עדן - ראה מוצ"ש 6/7
19.00 שעיה 19.30 איש הפרחים (אוסטרליה 1983) MAN OF FLOWERS

במאי: פול קופס PAUL COX. שחקנים: נורמן קי, אליסון בט, ביס הייד. צ'ארלס ברמר הוא ירש עשיר, נאיבי ואקעטורי המתגורר בפרו עם אוסף רזרשים של חפציו אמונות ותחביבו נידול פרחים. מדי יום הוא כותב מכתב לאימו שמטהה והמכבר ואחת שבועות הוא מזמין את ליאו, דרבנותה עירום, שתעורר לפניו מופע טריפטוני אירוטי לצללי "ליציה" זה לה מרמור" של דניזטי. כאשר מחלתיה ליה להפדר מחברה המכורה לקוקאו היא עוברת עם ג'ין, יידיתת הלבונית, להחרור בيتها של ברמן... (91 דקות, אנגלית ללא תרגום).

21.30 המתבש (בריטניה/איטליה 1973) DON'T LOOK NOW

במאי: ניקולאס רוג NICHOLAS ROEG. שחקנים: דונגלנד סתולנד, ג'וזי קריסטי. סרט מתח על רעליה על נזירה המכינה את אחת האירועיות ביותר בתולדות הקולנוע. בmai הרטוט, ג'יקולאץ רוג הוא צלם במקירו שבעיר ליבמי בניל מאטור, ג'יקולאץ ומרבית הגיכורים בסרטיו עוברים שנוי ותפניתי באישיותם ושאיפים למות בדרך כלשטייה. עותק חדש ומתורגם. (100 דקות. הkrntn טרום בורה מוחדשת).

10.7 יומן רביעי

- 17.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוצ"ש 6/6) 19.30 נמל בית (שבידיה 1948) PORT OF CALL

במאי: אינגרmor ברגמן INGMAR BERGMAN. שחקנים: נינטכיסון ונסון, בנט אקלברג, פמיילון בסרטו השביעי הוחר ברגמן מולטיביטים של "ספינה להודו" אם כי צורה מלודרטית פחות יותר, ויאלייסטי יותר, בהשפעת הביארדריאליזם האיטלקי. במרכו הסט מערותם דיחים בין מלחה שבລאchar שמונה שנות היעדרות בהם לבין וערה עיריה שאינה מוצאת שפה משותפת עם משפחתה. (100 דקות. שבדית תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 רטבוקו (יוון 1983) REMBETIKO COSTAS FERRAIS

במאי: קוסטאס פריס COSTAS FERRAIS. שחקנים: סוטריה לאיגונרו, מיכאלס מניאטיטם. "רטבוקו" משקף את ההיסטוריה של יוון במחצית הדואונה של המאה העשרים בעורת מוסיקת ה"רמבֶּטיקה" - זור מוסיקלי יהווני שהיה פופולרי אנד אונן בשנות ה-50. השירים בווצעו בדרך כל ביד זמרי ממעמד התהותון ומספרים על אהבה נכבה, בגידה, צער, כאב וביתה. הסרט מתהכו בחינה של מאריקה, למארה - כו"ם יום הלדהה ב-1917, דדר לדותה האומללה, התפתחות הקייריה שלה עד להיתה מלכ'ה רטבתקה" בשרה בתרכם עת-ב-1955. במקביל לביוגרפיה הטרגדית אנד עוקבים אחר הרקע הלאומי: המלחמה בטוטוקיה ב-1922-1922 הדיקטטורה של מטאקסט (שהוציא את ה"רמבֶּטיקה") אל מזרעיה (חוק), הקיבוש גאנצ'י ולחימת האזרחים שבאיה

במאן: ראלף באקשי RALPH BAKSHI
סרט אנימציה המתרחש את ההיסטוריה האמריקאית כפי שהוא משלק ב一致好评ה הפליטית נמלטים דרך ארבע ודורות. אם יהודיה ובוהה הצער נמלטים בחihilת המאה מאימת הפלוגודומים ברוסיה. לארא"ב. הבן מתחליל להעתיק כל ובוגלים המתהווו, בנו. פסנתרו גז מחונן בהרג לפסמים שכירם והבוי מגביהם את החלום המשיקלי והופר לבוכב רוק. (96 דקות).

לפבי הסרט יוקון הסרט המוסקל המציגו"ש שם על הריך" Putting on the Ritz של הבריטית אנטואנט טרכבי.

איפס הדאובים עלו בירור: כידות. קשיי הקitos וייחסי גבושים-שים, והו מבסמר עלי' חמי הנושאים מבסט עלי' אירודים ואוטוביוגרפיים. (88 דקות. שבדית תרגום לאנגלית וערבית).

21.30 חג שמח מיסטר לורנס (בריטניה 1983)
MERRY CHRISTMAS MR. LAWRENCE
במאי: נגיסה אורסימה NAGISA OSHIMA
שחקנים: דיווידי רואן, טום קרנטן, הוואיש סאקומוטו. קצין בריטי שכיר בכלאי יפני במלחמת העולם השנייה. מגהה את חברתו של מפקד המחנה היפני. סרט אויריה של חמאי משעורייתי נגיסה אוושימה ("אמפרית החושים") היחסן בכוח מיסטי. (122 דקות).

20.7 מוץ'

19.00 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוץ' ש/6)
20.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוץ' ש/6)
איש-זאב אמריקאי בלונדון (בריטניה 1981)
(שם זונני)
AN AMERICAN WEREWOLF IN LONDON
במאי: ג'ין לאנדיס JOHN LANDIS
שחקנים: דוד נאטורן, ג'רי אגטדר
זוכה להצלחה מסחרית שסバラה'ב' וזה ספרות של שני בחורים אמריקאים. ג'יק ודיידי היזאים לטולר באירופה. ביןם שהותם בלונדון הם מותקפים בעיר ע"י חייה בלילה מותה, בק' בהרג וחbro מאושפז בכ"ח. בחלומו הוא מגלה שהתקוף ע"י אישראב. לאחר מותה מתחילה לחול בינו לבין הזואו הופך לאוב ומוציא נגמ'ר בגן החירות בלונדון... הסרט משלב בתוכו הומור אנטדרורי ואימה והוא עונב ע"י הצנוריה במושך שבנה, בשל קטיעת האימה שבעד שאושר להקרנה במולאו. (85 דקות. הקורת טרום בכוורת).

21.7 יום ראשון

17.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוץ' ש/6.7)
19.30 קאגמושה (יפן 1980)
במאי: אקירה קurosawa AKIRA KUROSAWA
שחקנים: טאטסיה נאקדמי, טסוטומו יאמוזאקי.
מאכני כח ממשיכים על הסרת השיטה בקיוטו של המאה ה-16 עמידים במרכזי הסדר השחזרי אמ' קורוסואה לאנדר הרטיטים ההסוריים. בו עסוק בשנות ה-50. מביאו שנצעים אגושים, ממגה כפיל (קאגמושה ביפנית, ציל' של חלחם) שימושו לשבח על כסאו ומשם כסמל שלטוני בשנים הראשונות לאחר מותו. בעזמה קולונ' עית נדירה בימי קורותאווה ואישים מון הנטוורה היפנית. המבוססת על מאירועים ואישים מון היסטוריים (1591-1592). דובר יפני. תרגום לעברית ואנגלית).

22.00 הפטקה קיז (שבידה 1952)
SUMMER INTERLUDE
במאי: אינגרם ברגמן INGMAR BERGMAN
שחקנים: מאיבריטי יילסן, בירג'ר מלמטון.
מריה, רקדנית באופרה המלכותית. של שטוקהולם מת אהבת ימי' חופשת הקיץ בהרגיק. הנריק צער נחרג בסיטו החופשה ומרי איביה מצליה להחואש בשער תריסר השנים הבאות. את הפלאшибקים על האהבה תגדולה בא' השלו מעמת ברגמן עם דוכאון והמלוכדיה של המכב העכשווי. (96 דקות. שבדית תרגום עברית ואנגלי).

22/7 יום שני

19.30 קלט (מערב גרמניה 1981)
במאי: פרסי אדלון PERCY ADLON
שחקנים: אורה אביגב, בירג'ר מלמטון
סרוח הנרייטי כירור של ברגמן והמפורסם ביוון בתיקופת היירה המוקדמת של "צמא" מכיל את הבונ'

21.30 בלא (שבידן 1949)
במאי: אינגרם ברגמן INGMAR BERGMAN
שחקנים: דודריס סולונגד, דודריג מלמטון
במאי קולונ' עיר מספר לדידזו העטובי (בן דמותו של ברגמן) על-עדיו לסרט שהציג פופולר קשי. הידיד כהובב את המתריסט מתוך אמונה שמאז השנקנתה האראלית לתקוף החשוי - מושעה צעריה המתגררת עם סרסורה. אהרי החשוי השנבלן מושפעת התחפה מהחומר אהבתם של העיתונאי והפרוצ'ה עד הסיום הטריין. (78 דקות).

16.7 יום שלישי

17.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוץ' ש/6)
19.30 סאנשו-דיו (יפן 1954)
במאי: קנג'י מיזוגושי KENJI MIZOGUCHI
שחקנים: קיינטו טאנאקה, יושיאקי האנאי
יינן במאה ה-11. אשוט של סגן מושל המחו' לשער שיצאת עס שי' לדיה' לחפש את בעלה שנעלם בגבולות שנקפה עלי. לאחר חוטפים עבדים לسانג'ו הונבה האמדי ומוכרם את עס הילדים עבדים לسانג'ו והאכבר השולט על האיוור. עשר שנים אח'ב, בעורית אהורה, נמלט גיבורי הסרט משבוי. הוא מגע לקיוטו, מטבח בסיסו הצעיר, זוכה למושחה מוכdot, ולוד מלחעת שאחותו התהברת, נוקם בסבושו ומצליח למצוא את אמו. קנג'י מיזוגושי הוא אחד מגדולי הדוציארים שקבעו אמ' פעם בקולנוע. הסרטים שלו מאופיינים בראייה צירית ומשמעותית ומורכבים מפרטם ויזואליים ופסיכולוגיים עשירים. (123 דקות. יבנית תרגום לאנגלית).

21.45 פרש הזהב (צרפת 1984)
LES CAVALIERS DE L'ORAGE
G. VERGEZ
במאי: זירר ורגה
שחקנים: מילן זיבר, זירר קלין
האלפיטים הצרפתולים, סופרים של שנ' אחים ג'י'סן ואנג'ן, פרשים וספרטאים מעולמים, וקנתו של אנג'י קיון פרשים ג'י'סן המצליח תמיד. ג'י'סן מועלך ע"י קיון פרשים ואשתו מורי, רופאה פולנית גולה. ב. מלחה'ע הרושאנה, מר' מלחמתה, מלחמתה בגייסון נשלה לחווית הדודן, בלבד יוצאת כרופת מגניבת, לחפשו. היא מוצעת לחווית הדודן, חזרה בהחזרו ומושחתת בגלגול בתמיכה במד'. משחק מצחין של מרלן זובר. (100 דקות. הקורת טרום בכוורת).

17.7 يوم רביעי

17.30 הרפטקאות בגין עדן (ראה מוץ' ש/6)
19.30 צמא (שבידה 1949)
במאי: אינגרם ברגמן INGMAR BERGMAN
שחקנים: אורה אביגב, בירג'ר מלמטון
סרוח הנרייטי כירור של ברגמן והמפורסם ביוון בתיקופת היירה המוקדמת של "צמא" מכיל את הבונ'

21.30 שער אהבה (שבריה 1954)

A LESSON IN LOVE

במאי: אינגרם ברגמן
INGMAR BERGMAN
במאי: אורה דאלבק, גונאר בירגנסטד איבן
שחקנים: אורה דאלבק, גונאר בירגנסטד איבן ומרברד
לאחר עשרים שנה נישואין הוצפֶת בגדות של הבעל מהירנה אהשה את מילא אלטה אלהה שהיא מנהלת הלהטאה אהבם עם אהבה לשובה הרתקה המעד רורת את קאות בעלה אלה הוה מסתיס עימה ומגלת כי היא אהשה האהובה עלי' ביטחה דבר המשמש לשער אהבה (שבידת הרגנות בערבית-אפריל).

moz"sh - סגור - ערבית ט' באב

28.7 יום ראשון

הרפקאות בגין עדן (ראיה מז"ש 6/6)

19.30 חיוכי ליל קיץ (שבדיה 1955)

SMILES OF A SUMMER NIGHT

במאי: אינגרם ברגמן
INGMAR BERGMAN
במאי: אורה דאלבק, אללה יעקובסון, בכיר אוגדרסן
שחקנים: אורה דאלבק ואהבה בקוזדייה צביה ומותה כמתה המתארת משחקי חיור ואהבה בקוזדייה סופשבוע בבית כפרי חברה של גברים ונשים המבלים סופשבוע בבייה כפרי בשכילת הסרט קשורות שלא דברם טובע ונוטיתם - עברות שורה של מהלכים מתונגים עד שהו מושאות את צווג המתאים. בעורת הדמיות הבורגנית מעביר ברגמן את הכרת למשור פילוסופי ואולי אפילו מטאפסיכ' זוחה היוצרת הראשונה שפרסמה אותו מוחץ לבורות שבדית. 110 דקות. שבדית תרגום לעברית (אנגלו-הונגרית).

21.30 כמעט אותך (ALMOST YOU)

במאי: אדם ברוקס
ADAM BROOKS

שחקנים: ברוק אדרטס, ג'ריידן דאן.
עלילת הסרט תוקבת אחר ווג צ'יר טפוס מאד. המגלה שהחמים ייחד אינם כה טובים כפי שצינו שיחי. המכאי והמפיק הם בשנות ה-20 לחייהם וشكם להם המיל וטרם הראשו עורר את תשומת הלב של אנשי "פוקס המאה ה-20" שorschוו להפכה בהרבה. (דובר אנגליות ומתווגם בעברית, 105 דקות).

29.7 يوم שני

ICE AND FIRE 19.30 קרח ואש (ארה"ב 1983)

במאי: ראלף באקשי RALPH BAKSHI
במאי: ראלף באקשי
אגד עס בסגנון מלחתה בני אויר בבני הווש. מקרון, דקטרור בעל כוח יייני ומאגן שואף לכבוש את העולם בעוררת קrhoונגו המתקדים. כוחתו המאגינים וצבאו המורכב מותה-אנוש. גודו עוזדים המעטים שנשארו לאחר החרס שורע. הטכניקה של באקי היא קדרת כל בניים ולכלים שחקנים ואת האצלולרי המצליחים הוא מעביר לתמונות הצור, התעצאה מרשיימה: דמדומים אמייניות ותיתות בתנועות והתנהגותן אונושית עד לפרט האחוון. (סרט אונימציה).

19.30 לפני הסרט יוקרו הסרט הקצר "אגודה סופי" (1980)

SUFI TALE

על'פ אחד המשלים של תורת הספרדים. סרט שהופק בטכניקה מיוחדת של שריטה במשתה הצבע ע"י הקבידה גיל תומאס. (9 דקות).

שחקנים: אורו מאטס יוריון ארנדט
"סלסט" הוא סרט השלים הראשון שנעשה על מסלול טרוטט. פרדי אללו בחור בנקודות מסוימות לשרטוט את סדרת סלסט אלבאה - סוכנת בויתו המסתור של פרוסטן של יומם מותו. היא חיה אך למעטנו והוא חיה רק למניין תביבתו. שבדם אסוריים באחת דרלה... (אללו). הסרט זכה ל嬖יקות נלחבות בגרמניה, צרפת, ארה"ב ובritelיה ומרגנית של אללו דוקא בשל הגישה הצעירה והבלויי יומרנו ש"את ההקרנות שערת עד אז במאי טלויזיה אלמנטי". "את ההקרנות העמוקות של הוליג' וויס". (106 דקות. גרמנית תרגום עברית).

21.30 רעב (ארה"ב 1983)

במאי: טוני סקטו TONY SCOTT

שחקנים: דיידי דנגי, תרינו דנגי, טוון סטנדון גירסה נספתח לסייעו הערפדים מזמן צור ונΚבקה ששתו את דם האוברים וזכה לחיבצ'ה. המספר מחולק לשניים: החלק הראשון עוסק בהרדה הפוכה-ההרדה מחייב הנזק. השני עוסק בתלהותה שהחפה לחיה בזנות תאוות המהמת ביפוי, העיצוב האמנומי, התלבישות, פס הקול העשיר ומשתקן המתין של דיידי בואי.

7/23 יום שלישי

21.30 הרפקאות בגין עדן (ראיה מז"ש 6/6)

19.30 ציד הדובים הוקן (יפן 1982)

במאי: טושיו גוטו TOSHIO GOTO
שחקנים: קו נישמורו, יושיטו אמכו
טייפרו של ציד ודובים זו נפוץ בין דב ענק בהיותו עזיר. כאשר מאבק שהיה בין דב ענק בהרגת ע"י חיה ענקית מגיע והוקן למספנה שהו דב הענק אייתו נלחם. הוא יונא בעקבותיו כשהוא חמוץ בילדון ומוליכו בכלבו ונכדו הצעיר. (103 דקות. יפני. תרגום אנגלי. בקרה ארכית).

21.30 הלילה העירום (שבדיה 1953)

THE NAKED NIGHT

במאי: אינגרם ברגמן INGMAR BERGMAN

שחקנים: אקה רוגעים, וושעמעים מול חיים אופבי כס' חי' משפחה רוגעים וושעמעים מול חיים אופבי כס' בחיה מפרק. ספרו של בעל קרקס שנטש את אשתו וילדיו לטובות חי' הנודדים והרפקאות. (95 דקות. שבדית תרגום עברי ואנגליה).

24/7 יום רביעי

17.30 הרפקאות בגין עדן (ראיה מז"ש 6/6)

19.30 ארנדירה (מנטיכון/эрנדירה 1983)

במאי: ריגורה RUY GUERRA
שחקנים: אירון פפאס, קלדי אורה, מיקל לונסדייל ארנדירה בת ה-14 מתגררת עם סבתה אראמן תלומות בארכוי. אי שם באמריקה הלטינית.ليلת היא גורמת בשגגה לשלקה המלאה את הארמו והסבאת הופכת אותה לפורצת. השותיים חזרות אהלהן עד היבשת. ארוכים משתריכים לפתח אהלהן עד החוב איבגרו קטען. לקוח יונא זופו, מלך בלוגדי תכלול עיגנים, מתאהב בארכירה התמייה והשוניים גמלטים בשבעקבותיהם دولקית הייששה. התstorית נכתב בידיו גבריאל גארסיה מרנקן, עפ"י ספרו פרי עטו. (105 דקות. ספרדיות. תרגום לעברית וצרפתי).

במא: ג'ין הוסטן JOHN HUSTON שחקנים: שון קורני, מייקל קיין, ברילספור פלאמר משך: שבועיים שנה חלים ג'ין יוסטון להסתיר את הסימור מאות וודיאード קיפלינג עד שנסתיר בידיו. גיבורי הסרט הם שני ידיים, נכללים, סמלים לשעבור בצבא הבריטי המבוקשים להעתיר ומגייעים למחוון קפיטנס שטצ'טו לההדו ותרשבוי המקום רואים באחד מהם אל. (129 דקות)	21.30 סמואל בקט, משתיקה לשתיקה (אירלנד 1984) SAMUEL BECKETT: Silence to Silence (1984) במאי: שון או-מורדהא SEAN O MORDHA שחקנים: ניל ויטלור ג'ק מקגאורה رسת תיעודי על מושא בקט שפרק ע"י הטלוויזיה האי- רית וצולם במקומות ההתרחשויות האותנטיים (שזה בפרס אמי לשנת 1982 עברו הדיווק שעשאה לגאים גיים) בעור בקט עצמו והציגו (כמו בתוכנית הומוריו גס דידיים קרוביטס ומורהיים ליצירותיו של בקט. (80 דקות, נדרן שנאה כאו ב cabinet הסט השתרפה גס דידיים של "מחכים לגודרי".
20.00 20. המפיקים (ארה"ב 1968) THE PRODUCERS במאי: מל ברוקס MEL BROOKS שחקנים: ז'ירו מוסטול ג'ין ולדר קנת מרס. סרטן האדור הראשו של בל בקט. מפיק כושל ועלוב שודד מנכסיו ווואה תשבען ווטר וממיים. מפיק כושל ועלוב ברשל על בימת ברודוויי - בשלו שבערתו תרגולים פיננס סיטים לא מוכחים יהופר אתם למילינרים. ברוקס מעלה שורה של דמיות מוזהבות החל בצדם הנארוטי וככל מדמיות מושגנה הכלולה נאץ מתרסל או היפי מכובם. (88 דקות)	30/7 يوم שלישי
22.00 22. נסיך צועני (ערופת 1982) LES PRINCES במאי: טוני גאטלוין T. GALTILF שחקנים: ג'ראר דארמן, פeo דאלברי, קונג'ה טאבורה. דרר סייפורו של העזני נארה. הנוקונג'ומומיסט הוועם בפרחים חייהם של צענויים ערפתיים המונדים על ידי החברה והמסד. הסרט בוים ונכתב בידי הבמאי טוני גאטלוין, צעוני לילד אלג'ינייה, שמשפחתו בה 15 נפשות הגיעה לצרפת בשנות ה-50 המוקדמות. נסיך צועני הוא אחד הסרטים הרעננים ומהגנים של השגה. סרט שבה לב בשונן, המתרח בחצרות ושבצוען, אזורני של היי היל החרבה הצפטנית הגדית. "... סרט יפהפה וזה גנוי למרות דלותה האפליה הנזעית..." סרט יפהפה זה גנוי בבחירות ויושר עד שהועם הטמן בו גורר את הצפה לתוכו עולם". מתוך אמר של קונו תוםס "לום אונגלם טיים". (100 דקות).	17.30 הרפקאות בין עדן (ראה מוצ"ש 6/7) ATTRACTA במאי: קieran Hickey KIERAN HICKEY שחקנים: נדי לייל קית מבלטמן סיפורה הרומנטית של אירטקא. מורה מזקנת בעירה פרוביינציאלית, האלבצת עקב רצח פוליטי אכזרי בבלפסט. לחבט שנית בעמקם של העכימים המוחים אה חייה ונדי הילר המעלוה. מונס עקב הקרע בשגרה חייה לשוחר את עברה ורצח רוריה וההעב את הלך לתל מידיה הנכובים. (55 דקות, אングליית לא-תרגום).
4/8 יום ראשון	2) אולם הריקודים של הרומנטיקה (אירלנד 1983) THE BALLROOM OF ROMANCE במאי: פט אוקונור PUT O'CONNOR שחקנים: סייל קופאס RONDAH COOPER סרט האהבה ומוסר או-ירלנד. פורטRET ההפטן שלليل האחד באולם ריקודים עמיוי או-ירלנד הכפרי, על כל תבראה בין העזלים. הסרט מכוסס על ספרו קרב של ויילאם טווור שג' כתוב את התסריט חכה אנגליה בפרס על סרט הטליזיה הטוב ביותר של הילה. (55 דקות, אングליית לא-תרגום).
19.30 19. האסיר (1983) THE PRISONER במאי: טים בוט TIM BOOTH סרט אוניברס צער המבוסס על השיר "אי האסם של אנג'ס פרי". בסרט הרכבת מעניגת של אימויים חרופים מאסוציאציה על רקע מוסיקה אלקטונית מודרנית. (10 דקות)	21.30 חולמות (שבידה 1955) DREAMS במאי: אינגמר ברגמן INGMAR BERGMAN שחקנים: רווה דאלבק הרוייס אנדרסון, אולף פלמה "חולמות" הוא סרטו "הצעיר" האחרון של ברגמן או אולי סרט גיל העמיצה הראשית. ברגמן שמי שמי חסם חומר, בעל הסלון האלגנטי, וזריס הדוגמאנית ההאובה עליה שזה עתה בפדרה מאיטה הצער. השתיים יייזו לצלומי אופנה. סוו פגש, במאהה לשעבר, חיים בכר בשער, ודוריים מגרה את דמיינו של קובוסל מזדקן המציג אותה במתנות. (86 דקות, שבדית תרגום לעברית ואנגלית).
PIGS במאי: קאתהיל בלæk CATHAL BLACK שחקנים: ג'ימי ברגן, ג'ירג' שיין סיפורם של חמישה אנשים ונער המואים מקלט בכיתה נתוש על רקע הריסחה של דבלין. סיט בעל עצמה ויזואלית המתחקד בהרס והפחד בעיר הנמצאת על סף האבדון. "חויראים" הינו אורה פרובוקטיבית על גורת החיים האופיינית להרבה חסרי מול באירלנד ויתכן בכל מקום. הסרט וכלה לשבחים ריבם עבר החילום ועבדת העריכה והוירה האפליה השולטת בו. (78 דקות, אנגליית לא-תרגום).	31.7 يوم רביעי
21.30 21. תותי בר (שבירה 1975) WILD STRAWBERRIES במאי: אינגמר ברגמן INGMAR BERGMAN שחקנים: מקטור שיטטרום, בבי אנדרסון, אנטגדט טולץ מסנו של הפקידור איסטאק בורג (בתפקידו וזה מופיע השזקן השבדי יידען וקטור שיטטרום) אל העיר לנוד לשכלה תאריך כבוד על פועלתו המדעית. הוא מסע רצוף בחוויות והלומות בהם הוא שב ובוון את חייו. (95 דקות, שבדית תרגום לעברית).	17.30 הרפקאות בין עדן (ראה מוצ"ש 6.7) THE OUTCASTS במאי: רוברט ווי סימmons ROBERT W. SIMMONS שחקנים: מריה ריאן, מיק לאיי סרט בעל יופי ויזואלי יוצאי דופן. אירלנד הっぴית במאה ה-19: סרט דידיטם של זוג יוצאי דופן, אירעה נכחה ונכחדת ומטורי, המהוים. מטריה לפאדים, אמורות טפלות רדרדיות של אנשי הCAPE. (100 דקות, אנגליית לא-תרגום).
21.30 21. האיש שרצה להיות מלך (ארה"ב 1975) THE MAN WHO WOULD BE KING	21.30 האיש שרצה להיות מלך (ארה"ב 1975) THE MAN WHO WOULD BE KING

5/8 יומן שמי

ע"פ סיטופור הצר של אחד מסופריה המפרסמים של אירן לנד מיליק מלון לאוראן. סיטופור של מיליק צו' 8-9, ווג מארחו ובמיוחד אבה – הפהעה שוניה את העבר הבלתי פתחו בחיה. סיטופור של שי קליינס המכעדים בהפש חמיישים שנה אחד מהשנה. צאי קפן ונזח באירלנד. (55 דקוטה. אוניות לאלת הרים) 2) בהיכל הקולנוע – לiams אולרי (אירלנד) (1983) AT THE CINEMA PALACE-LIAM OLEARY במא: ד. T. BLACK דונלד בלאק סופר והקרדר לאלס אולרי בפיקוח תיאטרון שחקן ובמאי. ואחד האנשים הפערניים ביותר בהתחי האידי. סופר קהיריה הענפה והמעורב של אולרי משמעותי בסרטים ראוונת עם חזרתו מטבחות וקטעים מסרטים בהם השתתף. (53 דקות. אנגלית להלא תרגום.) 21.30 על טף החיים (שבידה 1957) BRINK OF LIFE במא: אינגמר ברגמן INGMAR BERGMAN שחקנים: מקס פון סידור. גונאר בירטנד. בובי אנדרסון שחקנים: אינגיריד טולין. אורה דאלבל. בובי אנדרסון. מקס פון סידור סרט וועס בחווית היידה של שלוש נשים בבית הייל דוח והשיגו בהשפותיהם וראית החיים שלהם בעקבות הילדיה. "אחרי 'תווי' בר'" – סרט שאפשר לנו על טף המוות – חתור ברגמן לתחילת החיים לחדרים שלפני הילדיה... זהה ביטחה לרטוט נשים מעול... (גוי ראלס' טיילור) (83 דקות. שבדות תרגום עברית אנגלי). 10/8 מוץ' ש LOCAL HERO במא: ביל פוקסיט BILL FORSYTH (1983) שחקנים: ברט ננטון, פיטר ריינרט הכרת גפט אמריקאית מהילתית לרשות תלקת אדמה באחד השתחמים הנידחים בסטלטנד, ולגנותו שם מזקקות נפט ומעבדות פטרוכימיות. לכפר התקן שנסטולנד מגיעים שניות מעודדי החברה המתקבלים כאורחים וצויים. לחתעתם, החושבים מוכנים למכור את אדמותיהם מיד, רק זכו לתהנוון מסרב וממכב את העתקה. "וואיט' לבבא בעיקר את הגורם האונשי להצעץ על מה שעול להתה רחש נכדיליה נידחת כאשר צו הסיכוי להעתשר" אמר פרוטיס. את המוסקה לסרט כח מוקן קומפלט מלחמת ולערפתית). 21.30 מקבת (בריטניה 1971) MACBETH במא: רומן פולנסקי ROMAN POLANSKY שחקנים: ניוו פינץ, פרג'סקה, מרטין שוונקלס סלבו גירושה עקרה מדם למתחה של שיקופר בהתאם לתפשת של רומן פולנסקי, המתמקד באלמנטים של האלימות והרעו שבמהו. (140 דקות). עותק חדש 11/8 יומן ראשון 19.30 עם החיים עפ"י מונטי פייטון (ארה"ב) MONTY PYTHON'S THE MEANING OF LIFE במא: טרי גיינס, טרי גילאים, מייק פאלין שחקנים: רהם צפמן ג'ון קלין, טרי גילאים, מייק פאלין חברות המציגים הבריטיים מביאות את ההפקה העשירה וההורכבה ביותר עד כה. שמונה אפיוזות הטוקנות את על שערינו. גן העדן. הכל מוגש במסורת ספאבו ריאנית של סדרת טלוויזיה בתווך המסתגר שפע של דיבוח מטופות. החומר אנרכי. הרבה פארודיה ובוט עמק כל עקרו אסתטי.	19.30 "היש מי שמבין אותי" – עילמו של ג'ים ג'יס. "IS THERE ONE WHO UN- DERSTANDS ME?" – The World of James Joyce במא: שאו מורהה SEAN O MORDHA סרט תיעודי שזכה בפרס אמי לשנת 1982 על חייו של הסופר המפורסם ג'ים ג'יס. הסרט כולל בעיר ויליאם בלליין, ובערבים אחרות שהשפיעו על כתיבתו – צייר, פרוי וולדוון. בסרט ארונות נדיים עם סופרים מהירים ורוחו מתה להופעה הראשונה. (120 דקות. אנגלית 21.30 החותם השביעי (שבידה 1956) THE SEVENTH SEAL במא: אינגמר ברגמן INGMAR BERGMAN שחקנים: מקס פון סידור. גונאר בירטנד. בובי אנדרסון ההנחיו של ברגמן על משמעות החיים על הטעמי להציג מהמות הבלתי. אונזיות בלוק – אביר שחדר מבסע והמגיפה השוחרה. אונזיות בפירה מנגנים במרחו, יצא הצלב למולדת והרהוריו נמשאות בעהרו דרדר אל האלומות או למעש אדור לטריה. וביל ערד אשר בעבורו כדי לחיות ואך לפחות הוא נתקל בעשרות מבאים ודמיות שככלם היה מושע צוב, חנפנות ורומנטות. (95 דקות).
6/8 יומן שלישי	40 שנה להעלאת הפצצה על Hiroshima הירושימה נאגאסакי-אוגוסט 1945 (ארה"ב 1979) HIROSHIMA NAGASAKI-AUGUST 1945 במא: רול רונדר PAUL RONDER סרט דוקומנטרי המורכב מקטעים סרטים אורחניים שצטמרו ע"י צוות צולם פנאיים מידי לאחר הטלת הפצצת על היישובים נאגאסакי והחומר המגולם היה מאוכסן בערכיו. האבבא האמריקאי והותיר להקראה רק ב-1979. (16 דקות. אונגליית ללא תרגום. (יוקה גס בהצעה שייה) ילדי הירושימה (יפן 1952) CHILDREN OF HIROSHIMA במא: קאנטו שינדו KANETO SHINDO שחקנים: נובקו אוטורה, שיקרו הירושימה והשואו בורה צעירה שבה על יער הרויה. מוקימת סדרה של הפצצות כבי' לעלות על קבר הרויה. מוקימת סדרה של מגשימים עם חברים וחוויות בהם פעים לאורור הסרט בסדרה הפצצה שבם וחוויתם כבמה הקוקים קרים ומוזעים. היששה של שינדו מותגה ולא ברובוטקית'ית והצופה מוגבל אל הווענץ בעדינות מיריבית. (97 דקות. יפנית תרגום לאנגלית). 21.30 הירושימה אהובתי (צרפת 1959) HIROSHIMA MON AMOUR במא: אלן רנה ALAIN RESNAIS שחקנים: עמנואלה ריבה, איזי' אוקדה סיפור האהבה בין שחקנית ריפורטה המילימת סרט ביפן לבני אדריכל מוקמי. באשר שניהם גנדפים ע"י וכורנוט הaimais מימי מלחתה העולם השוניה. אלו רגע מטפל בסרטו האדורו הירושימו בגורשא וחוכרנו. נושא שעוסק במרבית סרטיו המאוחרים. (91 דקות. צפפתית תרגום לעברית).
7/8 יומן רביעי	19.30 1) המפרשית (אירלנד 1983) THE SCHOONER במא: ביל מיסקלி BILL MISKELLY שחקנים: ג'יסון ג'נסון, מיקל ג'רומלי

21.30 פנוי המכשף (שבדייה 1958)

THE MAGICIAN

במאי: אינגרמר ברגמן VOLKMAR BERGMAN

שחקנים: מקס פון סידוב, אינגריד טולין, אקה פרידל שחקנית: מילא גולדן מורה על צ'אנטנברג "מחוזת לום". ספר אגדה בעל איזרת אשלית. פוג'ר הקוסם העוסק באמנות אחיזות העיניים, והוא דמות זו ממשמעית שיש בה מושך טוב ומשוכן חוויה. ברגמן הגדיר את סרטו קומדיה. (100 דקות). דיבוב אנגלי תרגום עברי צרפתי)

12/8 יומם שני

17/8 מוצ"ש

19.30 19. תוף הפת (גרמניה 1979)

VOLKER SCHLONDORFF

במאי: פולקר שלנדורף נושא: דוד בנט, אגלה ויינקלר, מריו אדרה, היינץ בנט. שחקנים: דוד בנט, אגלה ויינקלר, מריו אדרה, היינץ בנט. עבד מקורי ונoui לאוטס שבוב וגיטרה רואס. הרומו בוחן את האיסטורייה הגרםית מבعد לעוני של ייד גוטסקי המסביר עצמו. אחד הגורמים העיקריים תפקיד הגברו - אוטקר מאוצרת בעל תריה הילד דידי בנט ליגלום תפקיד הגברו. ואבדן האירונית המתחכמת של הרומו. (142 דקות).

21.50 התפוף המיכני (בריטניה 1971)

CLOCKWORK ORANGE

STANLEY KUBRICK

במאי: סטנלי קובריק שחקנים: מלקלם מקדאל, פטריק מגאי, אדריאן קורי, תהיליך צמיחת האלים, מבט קר, יני וחריף על חברתו, הברה בה בזבוזיות והחוב משעותם באלים כל טטה והמסכם הורט את אישיותו של האינדיידורל (137 דקות).

18.8 יומם ראשון

19.30 19. שבו של מרטין ג'ר (צ'ופת 1982)

LE RETOUR DE MARTIN GUERRE

DANIEL VIGNE

במאי: דנייל וגייה שחקנים: יוראר דפארדייה, נטאליא באי כבר רופחי טיפשי, לא הרחק מטוחה במאה ה-16. וכן��ע לאחר ליל כלולות מחגיגת מרינו גר לאבא וועוז את מהווים והולדת. תשע שנים אח' ב' גבר בשול לבפר ומזהה כמנדיין גר. באשר הוא דורך את החלוק החוקרי באחותה המשפחתיות צעוז שמוות על אף שאין זה אלא מהזהה פיקח. הכאמי דבאי לויניה וההוסטיאיז'ין קלוד קראיר מעלים סייר מתרמן, תוך שייזור וריפפה של התקופה על מהגיה, מלמושיה, חוקיה וצעריה. (123 דקות). צרכתי. תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 21. מעין הבמולום (שבדייה 1961)

THROUGH A GLASS DARKLY

INGMAR BERGMAN

במאי: אינגרמר ברגמן שחקנים: הארטיט אנדרסון, מקס פון סידוב פרק ראשון בטראילויגיה טוגרת הירושת תחלאים פסיכר ולויים (שניהם הדרושים להרפה) "אורות החורף" ו"השתתקה"). קארין, עיריה סכימופובי היא בא מוחוק ביט הכלטי בחברות בעלה הרופא, אביה היסטור המורות ואחיה בן העשרה. בולם הסרי יכולת להביע את רגשותיהם. (91 דקות). דיבוב אנגלי תרגום עברי צרפתי).

19.8 יומם שני

19.30 20. ללדי גן העדן (חלק א') (צ'ופת 1945)

LES ENFANTS DU PARADIS

MARCEL CARNE

במאי: מרסל קארנו שחקנים: יאן לאיי בארי, מלה קאזרם, אלרליס, פבראדור סרטם הגדל והחשוב של הצמד מרסל קרנה וואק פרבן, פורש ירידעת ענק הבפרשת על החיים בפריס בשנות ה-40 של המאה הקדמת. הפנטומימי בתיסט נילד באבבה

21.30 פנוי המכשף (שבדייה 1958)

THE MAGICIAN

INGMAR BERGMAN שחקנים: מקס פון סידוב, אינגריד טולין, אקה פרידל ספר אגדה בעל איזרת אשלית. פוג'ר הקוסם העוסק באמנות אחיזות העיניים, והוא דמות זו ממשמעית שיש בה מושך טוב ומשוכן חוויה. ברגמן הגדיר את סרטו קומדיה. (100 דקות). דיבוב אנגלי תרגום עברי צרפתי)

12/8 יומם שני

19.30 21. לונגי-בלני-באקס באני (סרטן אנטימציה)

בשנות ה-50 גילו אולפני וורנר את אוצרות הסרטים הקצרים שברשותם. ברייך פרלינג, מוחשי מלחמת האני מיצה של וורנר, תחעוק להקים את המללה שעקרת תפקרדה לישר קטיעי קישור שהפכו קטעים מואסדים לפטרן נגס באני לסריטים המשיכים של באור מללא.

לפני הסרט יקרון סרטו של בן שרפסטני - "עופרים דירה" (1936), מאולפני דיסני שהוא דוגמא מאחד המקורות החשובים לסרטים המשיכים של אובי ורנה.

21.30 22. החברים של אלכס (ארה"ב 1983)

THE BIG CHILL

BEN KASDAN

במאי: לורנס קאסדו ויליאם הארט, קוין קלין, גלן קלון שחקנים: דידי מתקבץ לופשבווע אריך עם שוכם שנגה דידי מתקבץ החרט הטוב אלכס. אלכס היה מנהיג מלידה וסתודנט מביריך שכמוקם להמשיך בקריירה אקדמית מהירה בהר לופסק עצבודה סוציאלית ואובי' בעבודה פיזית. הוא וחבריו היו חלק מן החגינה האנרכיסטית של מין סמיים ופעולות פוליטית שמאלית שאירעה את חייו הסטודנטים בשנות השישים הסוערות. כמו מביבת בני דרום, גם בני החבורה היו התרבות והபוך הקל מזיהה הקפיטליסטית. (105 דקות). עברית וצרפתי).

13/8 יומם שלישי

19.30 22. חור בלבנה (ישראל 1964)

אויר וויהר

במאי: אויר וויהר, אברהם הפנר, אריך לביא, זו בן שחักים: אמריך הנשיין הריאלי הראשון לישר סרט אוננגארד משוחרר מסוגרו. הרעיון לעשיית הסרט בא לוחר לאחר ציפוי ב"הלויה הגבעות" של אדולאנס מקאס. (90 דקות).

21.30 23. מעין הבמולום (ישראל 1959)

THE VIRGIN SPRING

INGMAR BERGMAN

במאי: אינגרמר ברגמן שחקנים: מקס פון סידוב בריגטה ולביר, גונל לנבלוםyclone שחקנים: מילא גולדן מהמאה ה-14 הופכת להרהור אודות הוכחות בלבדה שבדיה טביה כהן הדק והישר. בתליה צערה וגאה בגאות להרהור בשם הדק והישר. מידת שולשה שכובלת את "החותום פורץ מעין", פרק מן הטרילוגיה המתהבה בוגים, ובמקרים הרוחניים ותורתית בר". (87 דקות). דבר אנגלי תרגום עברי וצרפתי).

14/8 יומם רביעי

19.30 24. לוליטה (1962)

STANLEY KUBRICK

במאי: סטנלי קובריק שחקנים: ג'ים מייסון, פיטר סלר, שלבי ווונטר, סולאיין, ספורי של גבר ספר שהיה חצצן המתהבה בוגה בת 16, תלמיד מידת בית ספר שהיה חצצן טפומי ומושחת של משפחה הרוסה. (152 דקות). עותק חדש.

22.00 25. אחרי החזרה (שבדייה 1984)

AFTER THE REHEARSAL

במאי: סטנלי קובריק (שבדייה 1984)

במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: FACE TO FACE (שבדיה 1975) השיקנים: ליב אלטמן, ארלנד יופסן המשרוף נאטלוי ברגמן על רג'ה וולפרדר לייזר ההנאה: סרטו הדרמטי והאומנותי דמפסה שבסבה אחר שכבה את קליפות המגן מימי ילדותה וחושף את המורשת החופשית מימי ילדותה וההנאה. "החולק האשות" – מותח ברגמן במתבגר לאיש עוזה ההסרת – "כברעט כלו האיליסטי מושחת מאדיות ווותמן המיצאות". דיקות: דרכיה שבידת תרגום לאנגלית ובערבית (136 דקות).	במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: HOUR OF THE WOLF (שבדיה 1968) השיקנים: אינגמאר ברגמן, מ. פון סידרבל, אולמן, א. טיגלוון, א. יופסן תולדיך המתודור של שאלת המאמין כי בעולטוב בעבודת השווות מרעונות, האמנות בה הוא ענק היא משנית, אשורה והבשורה למורו ווסרטה ולשומו על הקורה שלו עם המצוות. מודדרת עמו אל עולם הפנטזיה. "רטט אימס באראיל", המאחד את האלמנטים המרכיבים את עולמו הקומפני של ברגמן". (89 דקות). שביתת תרגום לעברית ואנגלית. עותק בינוני).
במאי: פיטר גריינוי שם הסרט: THE DRAUGHTS MAN'S CONTRACT (בריטניה 1982) השיקנים: זאנט סומרן, אבחני הייגנס. ההנאה: בירן בן המאה - 17, מכור את שרתו במחיר גבוה למשפחה עצולה בדורם אבגדה. חוץ משבור נאה וairoה אדריב, האードורש גם את שיתותה המגניות של בעלה האחווה, ומתקבלות. דבר זה מתגלה בהמשך בתבעת ראשונה בשרשרא מזימות, בגיןות ומעשי רצח. שאין השוטט מבינו אותם. עד שהוא הופך לחיות קרבנות.	במאי: ליאונל ג'פרייז שם הסרט: WATER BABIES (בריטניה/פולין 1978) השיקנים: ג'ים מיסון, ביל וויליאו הרפקאות של מנקה ארכובה אנגלי צעריר שמואש בעקבות כיס פניריה מהפוארת. הוא נמלט בוגף לנهر סוער ונכנח חוף הסרט לאנימציה וממשך לתאר את הרפקאותיו התתמיות. (92 דקות). אונגליות תרגום לעברית וצרפתיות).
במאי: אלף, ביל ופרד שם הסרט: ALF, BILL AND FRED (בריטניה 1964) השיקנים: אלן קוליה, בובי גודפרי, מטובי הכהנים הבריטיים, שכנה בברטס ונציה (7 דקות).	במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: THE DEVIL'S EYE (שבדיה 1960) השיקנים: יאלל קוליה, בובי אברטסון קומדייה על פתריה של בתולה המהוות "שעורה בעין השטן" כאמא הפטגדם סקטורי העתק. דו זוואן מועליה ע"י השטן מל热血ת הגיגנים כדי לפצע את אגדת הבתולין. (90 דקות). שביתת תרגום לאנגלית).
במאי: רומן פולנסקי שם הסרט: ROSEMARY'S BABY (ארצות הברית 1968) השיקנים: מיה פארו, ג'ון קאסאבטס, רות גורדון. הילה-לילה של אשה בהררו הנושא ברכהה את בנו של השטן. פולנסקי נשאר נאמן לזרמן אורה לוי וונשא והשטו על חבל דק שכני למיאת לדיינו. הפט מצלחת לעת בפחדים העמוקים ביחס שלגנו ולעמת את כל הרבות המודרנית על כל האידיאיניות שנגו. (136 דקות).	במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: ALLEGRO NON TROPPO (איטליה 1976) השיקנים: ברונזו בוצטו, פדריקו בוזצטו סרט אנימציה המהווה מעין פרודיה על "בטוסיה" של וולט דנסני. האנימטור האיטלקי ברונזו בוצטו יצר שששה ספורים ע"י שיש ציירות מוסיקליות מוכרות. "מנוחת הפארו" של דיברי, "החלול שלבי מס' 1 של דבצ'ו-אקט; בולרו של דראול, "וילס בגונה" של סילביו קונצ'רטו, וואלאי' ציפור האש' של טרjabinksy.
במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: THE SILENCE (שבדיה 1963) השיקנים: אינגמאר ברגמן, יירון לינסטטרום שתי נשים וילד ערים דרכם ברכבת, אחת הנשים חוללה והשלשה עוצמים בהחגה הקורבה, בעיר ורה הנמצאת במרכז של מלחתה אורה. שפת החושבים לא ידועה. לתיאור בידאים מערכתיים הסובכה בין האחים משתמש ברגמן בידאים מערכתיים נקודות פוליפיקט ביחסו מועלה כמעט ככלו באמצעות ויואליום. (95 דקות). שביתת תרגום לעברית).	במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: CLOWNS (איטליה 1970) השיקנים: פדריקו פליני, מינו סקוטו, פדריקו פליני מסדר חזי דוקומנטרי על חייו הליגניים כו-מצילich פליני באמצעות קלונזעים פשווים לארור עלם כסם. הסרט מחייב לשילושה עם הליגנים, השני דוקומנטרי בויל והשלישי הוא הצהרה על פליני על מקומו של הליגן ביבנו. (91 דקות).
במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: PERSONA (שבדיה 1966) השיקנים: אינגמאר ברגמן, ליב אלטמן, מוגרטה קרוק שאיבדה סייעת צעריה נשרת לשלב בשחקנית מופרשמת שנאה, שנאה, זהות וניכור ממשים בערך בוביה. מכך קילנו לא מעתים הכתיר את "פירנונה" כטירה הובב ביחסו של ברגמן. (84 דקות). שביתת תרגום לאנגלית).	במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: 21.8 יומן שלישי השיקנים: פדריקו פליני הילה-לילה של רומרו (ארה"ב 1968)
במאי: רומן פולנסקי שם הסרט: ROSEMARY'S BABY (ארצות הברית 1968) השיקנים: מיה פארו, ג'ון קאסאבטס, רות גורדון. הילה-לילה של אשה בהררו הנושא ברכהה את בנו של השטן. פולנסקי נשאר נאמן לזרמן אורה לוי וונשא והשטו על חבל דק שכני למיאת לדיינו. הפט מצלחת לעת בפחדים העמוקים ביחס שלגנו ולעמת את כל הרבות המודרנית על כל האידיאיניות שנגו. (136 דקות).	במאי: אינגמאר ברגמן שם הסרט: 20.8 יומן שלישי השיקנים: ברונזו בוצטו, פדריקו בוזצטו סרט אנימציה המהווה מעין פרודיה על "בטוסיה" של וולט דנסני. האנימטור האיטלקי ברונזו בוצטו יצר שששה ספורים ע"י שיש ציירות מוסיקליות מוכרות. "מנוחת הפארו" של דיברי, "החלול שלבי מס' 1 של דבצ'ו-אקט; בולרו של דראול, "וילס בגונה" של סילביו קונצ'רטו, וואלאי' ציפור האש' של טרjabinksy.

19.30 ביל המלח (ארה"ב 1928)

במאים: צ'אק רייסנר, באסטר קיטון STEAMBOAT BILL JR.

CHARLES CHUCK REISNER, BUSTER KEATON

שחקנים: באסטר קיטון, ארנסט טורנט, טום לואיס.

עלילת הסרט מתרחשת בעיירה דרוםית על שפת נהר

וועסוקת ביריבות בין סטימברואט ביל (ארנסט טורנט), בעל

ספינת נהר הרטה לסטימברואט ג'ובי (באסטר קיטון) ובטל ספינה ג'הר

ודושאן, קינג (טום מקגווויי). בנו של ביל (באסטר קיטון)

מגייע לעיירה לאחר שנם רובה של דאה את איביו,

ומתאהב בכתו של קינג, האהבה האסורה רק

את יריבות האבות, ורק סופת הציקלון מצילה להרבעה

את הרותות. סצנית סופית היצקלון היא שיא קולנועי.

(80 דקות "שבוע אחד")

21.30 תשוקה (שבדה 1969)

במאים: אינגמר ברגמן (בביבי אנדרסון)

שחקנים: לייב אורלען, מקס פון סידוב, בביבי אנדרסון.

ארבע דמויות על אי קטן, ייחשין ופעולין ההדדיות זו על

זו. הדמיות מסמלות אסקטים אנושיים שונים ומוצבים

בՓישוט וכל אחת מהן מכשה מפני עצמה ומפני החזרים

על אמרת כל שהוא בחיה. דבר שLOBAL אוטן כדבר משפט

הפתחה בסרט "למעשי אלימות גזעניים בגפשיים". (93 דקות)

28.8 יום רביעי

19.30 כרמן (איטליה/ערפת 1984)

במאים: פרנצ'סקו רוסי FRANCESCO ROSI

שחקנים: פלטינו מג'יגנו, ג'וליה מג'יגנו-גינזון.

סיפורי של פרטספֶר מרימה אוורה לשפת האופרה ע"י ג'וג'ו, ביתה וכוחה למספר גיזאות קולנויות היפור

מחאר את-הבחת הסוערת של פועלת ביתה ורשות לטבע

והילם המוביל אותה למאסס. פרנצ'סקו רוסי, אחד ממכירי

במאי הקולנוע האיטלקי שהתרפה בסרטים בערך רמות הפלוי

טויות-הברחות שעשו ("לאקי לוזיאני", "שלושה אחים").

בחור לצלם את האופרה בסביבתה ההיסטורית: בחבל אדולופיה.

ובעירם סבilia, קרמנקה ורונגה שבספרד. (140 דקות).

21.30 אפקליפסה עכשיו (ארה"ב 1979)
APOCALYPSE NOW

FRANCIS COPPOLA במאים: פרנסיס פורד קופולה. ר. דובנאל. ד. הפר

שתקנים. מ. שוו. מ. ברנדו. מ. קולמן. ב'. לאב. ד. הפר

במאים: פרנסיס פורד קופולה. העלילה והערכה מאפריקה המאפריקית

מאית ג'וזף קוגנאנד. החלק הראשון ווינט בשיאו. החלק הראשון

של הסרט מתאר אודיסיאה מסורתית שיעור של צוות ספינה

שהפכה למסע בלב האמריקה. ממשמו של

הקדון הוא להשליך קיזו בצבאו האמריקני. (141 דקות)

ԴԿ. אפקליפסה עכשיו (תרגום לעברית וצՐפתי)

1.9 יום ראשון

19.30 מפגשים השלישי (ארה"ב 1977)
CLOSE ENCOUNTERS OF THE THIRD KIND

STEVEN SPIELBERG במאים: סטיבן שפילברג

שחקנים: ריצ'רד דרייפוס. פרננדו טרנו. טרי ג'ר

אנן אגנו והציגים היוצרים בקולנוע. וויל המועבר

אלנו עיי' סטרטן. צער אמריקאי שהיה עד לנחתת

"עעם בלתי מוחה" הצלחה להיות נוכח בגשיה הרחשות

נה בהיסטוריה בין מדענים מכדור הארץ לאורחים מן

הollowail. אוש פעלולים ואדים אדאלס ראמבל שליה

גם אהזאי על האפקטים אודיסיאת הירח לאורחים מן

הollowail. סצנת מהרמות באירועיהם הירואליות. הערוך

שיירקו הוא הגירסה שנערכה מחדש מחדש עיי' שפילברג.

21.30 מחי המאיינטוט
FROM THE LIP
THE MARIONETTES

INGMAR BERGMAN במאים: אינגמר ברגמן

שחקנים: רוברט אוטניר, כ' אין אצ'יר

מחארת מטריה אוטניר, כ' אין אצ'יר

ברשת רוח יאנית בידי אש עסיקם. צער, גאה ומלאיה.

ברגמן מושך לבחן את חי' המשפחotta את פשיטת הרgel

של הפסיונאטיות הנוגנת פתרון לכל דבר. כשהഫוטו

של הפסיכיאטר כאן הוא מואלץ ודוחה. (104 דקות)

2.9 יום שני

19.30 מוקיה באפלה (שבדה 1948)
MUSIC IN THE DARK

INGMAR BERGMAN במאים: אינגמר ברגמן

שחקנים: מא' ציטרלינג, בירגר מלטסן.

סרטו הרבייע של ברגמן מאפשר לו לדון בנושא האהוב

על-כדיות העיליה הסטימנטלית עקבות אחר צער

שהתעורר בחאנית ירי' במחדר שדרות הצעאי. וסיפור

ニישאיו לבת ווגת ללת האמציעין. הסרט מתיחס לרצונם

של הצער לזכות ביחס שווה מהחברה ולא להיות מנדה.

85 דקות. שדיות תרגום לאנגלית ועברית).

21.30 מונטי פילון - מהו שונן למרי
(אנגליה 1979)
AND NOW FOR SOME-
THING COMPLETELY DIFFERENT

19.30 1 9 4 1 (ארה"ב 1979)

במאים: סטיבון שפילברג STEVEN SPIELBERG

שחקנים: דן איקיריד, נד ביט, ג'ין בלושי.

סאטירה מלחמתית מטופת אודות צללית יפנית ומספרה

המורע המגינים לתפנוי את הוליווד במלחמת העולם

השנייה. (118 דקות)

31.8 מוצ"ש

דמי חבר לשנה 5000 שקל
לחילופים, נוער וסטודנטים 4000 שקל
מנזוק זוגי 8000 שקל

לכבוד
הסינמטק הישראלי,
ת.ד. 23070
תל-אביב 61203

אבקש לצרף אותו כחבר בסינמטק תל אביב / הנני מחדש בזה
את החברות בסינמטק.

שם .....

כתובת .....

מיקרוד .....

טלפון .....

ת.ז. .....

עיסוק .....

טלפון .....

נא לצרף תמונה פספורט / בלי תמונה לא תתקבל ההרשמה.

נא לצרף כרטיס החבר החדש.

הערות:

1. אין הסינמטק אחראי למצב הטכני ול奧רכם של הסרטים.
2. אורכם של הסרטים שמצוין בתכנית הוא אורכם המקורי בלבד.
3. שינויים בתכנית אפשריים. נא לעקוב אחריו הפרסומים בעיתונות ובאזורים הפעילים לסייע.
4. כל הסרטים מלאוים בתרגום לעברית. אלא אם כן מצוינו אחרת בתכנית.
5. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת הקרןנה. עד עשרים דקות לפני תחילת כל הקרןנה - מכירה לחברו הסינמטק בלבד. אלא שאינם חברי יכולו להתחילה לרונשו סרטים רק לאחר החבר האחזרו שהגעו למקום בו מן המיעעד להכרבים.
6. רכישת הסרטים מראש, לחברו הסינמטק בלבד - במשרד הסינמטק, בניית עירית תל אביב קומה 11 חדר 1157 בומ' ג'רו בין השעות 9.00-13.00 ומידי ערב ב;font>הסינמטק.
7. חברי הסינמטק לא יוכלו לרכוש בקופה יותר מ-2 סרטים בפעם אחת.
8. חניה לבאי הסינמטק, גם מהחורי בית מפעלי היפות, רח' לייאנגרדו דה זונז'י.

במאן: **איין מקנווthon**
שחקנים: חברות מוגנבי פיטון (גראHAM צ'פמן ג'ון קלנו
טרי ג'נס אריק אידל מייקל פאלון)

זה סדרה הראשונית של חברות מוגנבי פיטון המורכבת ממחברים מערביים שבצעו לראשונה בהסדרת הטלוויזיה הבריטית "הקרקס המופיע של מוגנבי פיטון" וצולמו מחדש לטלפון. ההמוחר האנרכיסטי של הסדרה הוא צירוף בין הומור וברבורה האינטלקטואלי" לבן ההור מר האולוי. חיצי הפארדייה והאטיריה מופנים נגד כל שכוב האציגו כחברה הבריטית המתודגת, אבשי עסקים, האזרח הקטן, עקרת בית בגיל העמידה, הוומוסטוסאים, מיוטים ויוצאי דופן אחרים. (88 דקות).

3.9 יום שלישי

19.30 **פריץ החתול** (ארה"ב 1972)
FRITZ THE CAT

במאן: רלף באקשי **RALPH BAKSHI**
עלילתו של החתול הנואץ פריטי. אנטולקטואל נירודרקי ורוק המעביר זמנו בארגיות סמים וחיכוכים עם אנשים החוק על פי פטרוי הקומיקס המחרתאים מאת רורת קראם. סדרת האנימציה האורור הראשון שהוגבל למוגברים (79 דקות).

21.00 **פאני ואלכסנדר** (שב玳' 1982)
FANNY OCH ALEXANDER

במאן: אינגמר ברגמן **INGMAR BERGMAN**
שחקנים: אורה פרוליבג, יארל קולה הארייט אנדרסון, פאנני ואלכסנדר אמרה ריה לההיות סרטו האחרון של ברגמן ולסס ארבעה, שעשו יצרה קולנועם (בניהום הספיק לביס את "אהיה עתה"). הסרט עוקב אחר חי משפטה שבידת תאטונו עיבר שדה קסנה בראשית המאה. גיבור הסרט, ילד בן 10 הוא אמן בשל התפתחות המוקדם שלו וככל הנראה והוא ברגמן כפי שהוא כוכב את עצמו הסרט מוחה סיכום ליותרו של פאנני בתוספת העוררת שליטים, והצ嘲ה נוכחות האושם והחפים הפשוטים. (89 דקות). שבדית, מרגום לאנגלית (עברית).

4/9 יום רביעי

19.30 **אגיה להודו** (שב玳' 1947)
A SHIP TO INDIA

במאן: אינגמר ברגמן **INGMAR BERGMAN**
שחקנים: הילגר לונאנדל, ביגר מאלמסטן סרטו האוזן החשוך ביותר של ברגמן, "כיפלאש-בק" אדור אחד עוקב הסרט אחר יהונתן של ברגמן, מפרש את אהובתו לריר מולדתו לאחר שבע שנים כימ, מפרש את אהובתו של חבריהם ומשהור את הימים טרם צאתו לים. (102 דקות). תרגם לעברית ואנגלית).

21.30 1001 השקרים על פיקאסו (שב玳' 1978)
PICASSO'S ADVENTURE

במאן: טאגה דניאלסון **TAGE DANIELSSON**
שחקנים: ג' אקמן, פ' אוסקרסון, מ. קראק, ב' אנדרסון קומדייה שביתת מברקה על ספרו האצלחה הנדרת ביותר במאה ה-20. הסרט שם ללעוג ולקלל את אהות הפעלים של פיקאסו המלודר ואות הפחד של אמריקה מאנזרוקה. הקומדיית לדעת וצערו הסט כל רומרים והסרטם המתארים חי אמנים נדירים הם 70% שקר פיקאסו" האמנות היא שקר החושף את המציגות".

הט"מ מטח ה"שראאל"

עירית ת'יא יפו
כשיטו סיטי תמיון בע"מ

בכורה הארץ

ראשונה בישראל - בძקן הגודל
הרפטקאות בגן עדן

מייקל הו בציגורו ב-wall

		מועדיה הצעות		
		19.00 20.30	13/7/85 מו"ש	19.00 20.30
17.30	23/7/85 יום ג'			6/7/85 מו"ש
17.30	24/7/85 יום ד'	17.30	14/7/85 יום א'	17.30
17.30	28/7/85 יום א'	17.30	16/7/85 יום ג'	19.30
17.30	30/7/85 יום ג'	17.30	17/7/85 יום ד'	8/7/85 יום ב'
17.30	31/7/85 יום ד'	19.00 20.30	20/7/85 מו"ש	17.30
			17.30	10/7/85 יום ד'
				17.30
				21/7/85 יום א'

שון טומסון, מייקל הו, דן קילואה וג'רי לופז -
טובי הגולשים בעולם - גולשים בגלים הגבוהים
בעולם! ביצועים מדהימים - 360, cut backs
בויימאה ביי, צינורות off the wall - סרט שהוא
חויה מלאה בחובבי הספורט!
HAWAII EXTREME

20 הקרנות בלבד בסינמטק ת"א, בית מפעלי
הפיס, רחוב הפטמן 3, ת"א (מול מרכז הנוער ביכורי
העיתים).
ברטיסים במכירה מוקדמת ניתן להשיג במשדרי
הסינמטק בקומת ה-11, בבניין עיריית ת"א, טל'
13.00-9.00, 438807.

מציע לקוראי כתבת העת סינמטק ולהחברי הסינמטק

הספר "עולם בדים"

מאת הלגה קל
במחיר מיוחד

בשתי עם "עם עובד"

הספר "במאים ואנשי קולנוע"
מאת איתן גryn

ש' נלבנד
(עboro 2 הספרים) 9,300

בתוקף עד 15.7.85
את הספרים ניתן לקבל בקופה הסינמטק ובמשדרי הסינמטק

הלו מירן וג'ון ליבצ'
קאל, סרטו של פט או'קונור

